

ПОЛИТИКИН

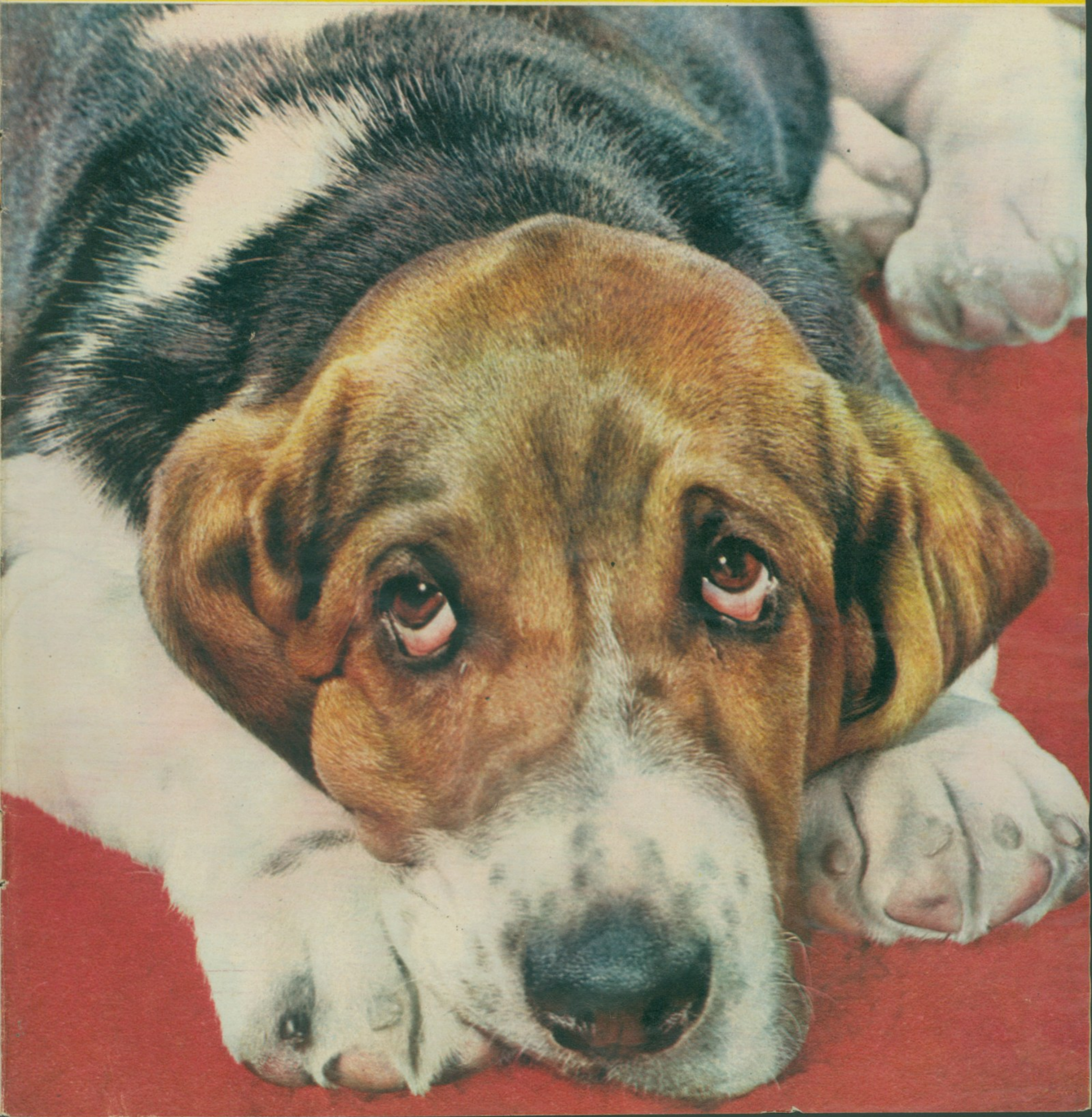
1
ДИНАР
1952

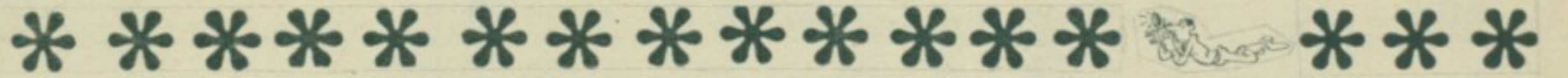
ГОДИНА
XXIX
БРОЈ
879
2. XI 1968.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

УНИФОРМИСАНА ПОРОДИЦА. — Бити полицајац, то је изгледа, једино занимање за чланове породице Ло, који живе у енглеском граду Бирмингему. Године 1965. Гордон Ло је настрадао на службеној дужности: неко му је зарео нож у леђа. Срећом, преживео је. Тада су његове сестре Маргарета и Елизабет и девојка Џенифер ступиле у редове полиције. Да све буде интересантније, „ло“ на енглеском значи закон.

ЈУНАЧКО СРЦЕ. У филму „Сто пушака“, који се снима у Шпанији, Дина Форбс Мидлтон појављује се у опасним сценама као дублерка Раquel Велч. Последњих неколико дана провела је на врху брзог воза пуцајући из машинске пушке и јашући као права Индијанка.

Веровати или не!

**ПЕРО
ЈАЧЕ
ОД
МАЧА**

ШВЕДСКИ
КРАЉ
КАРЛО
(1682-1718)
ЗА ВРЕМЕ СВОГ
ИЗГНАНСТВА
У ТУРСКОЈ,
СВОЈИМ
ПИСМИМА
УПУКЕНИМ
СУЛТАНУ
НАВЕО ЈЕ
ТУРСКОГ
ВЛАДАРА
ДА 4 ПУТА
ИЗМЕНИ СВОЈУ
ВЛАДУ И ДА 3 ПУТА
ОБЈАВИ РАТ РУСИЈИ - СВЕ
ТО У РОКУ ОД СВЕГА
2 ГОДИНЕ.

АУСТРАЛИЈСКЕ
ШУМСКЕ ЛАСТЕ

ОКАЧЕ СЕ О ГРАНУ
ГУСТО ЗБИЈЕНЕ
ТАКО ДА
ПОДСЕКАЈУ
НА ОГРОМНО
ЈАТО ПЧЕЛА.

БАРОНИЦА СЕН-БАЛМОН (1608-1660)

КОЈА СЕ У ТРИДЕСЕТОГОДИШЊЕМ РАТУ БОРИЛА НА СТРАНИ
ФРАНЦУСКОГ КРАЉА ПРОТИВ СОПСТВЕНОГ МУЖА, ЛИЧНО
ЈЕ ЗАРОВИЛА 280 НЕПРИЈАТЕЉСКИХ ВОЈНИКА И
120 УБИЛА.

ОНА СЕ ПРЕБАЦИЛА ПРЕКО ЗИДИНА ОПСЕДНУТОГ
ГРАДА НЕВИЛА И САСВИМ САМА РАЗОРУЖАЛА
И ЗАРОВИЛА 17 ВОЈНИКА.

ДАТОН ХОЛ,

САГРАЂЕН У ЧЕШИРУ (ЕНГЛЕСКА)
1542. ПАЖЉИВО ЈЕ ДЕМОНТИРАН
1933. И ПОШТО СУ СВАКИ КАМЕН И
ПРЕДА ОБЕЛЕЖЕНИ, ПРЕСЕЉЕН ЈЕ
130 КИЛОМЕТАРА ДАЉЕ У ИСТОЧНИ ГРИНСТЕД, У САСЕКСУ,
И ПОНОВО ПОДИГНУТ - И ДАНАС СЛУЖИ КАО
ОСНОВНА ШКОЛА.

**ЖИГ
ВАЗДУШНЕ
ПОШТЕ**

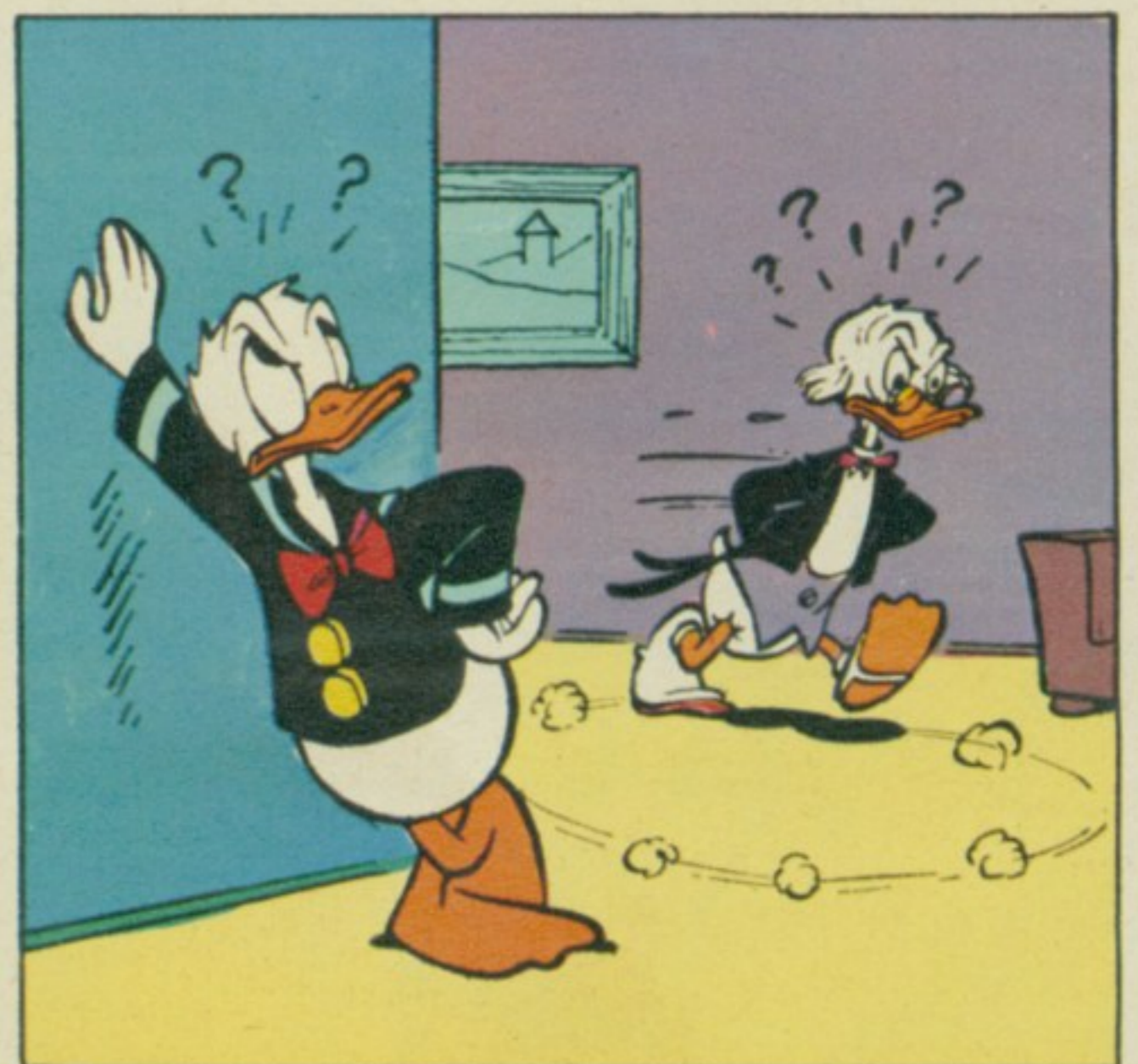
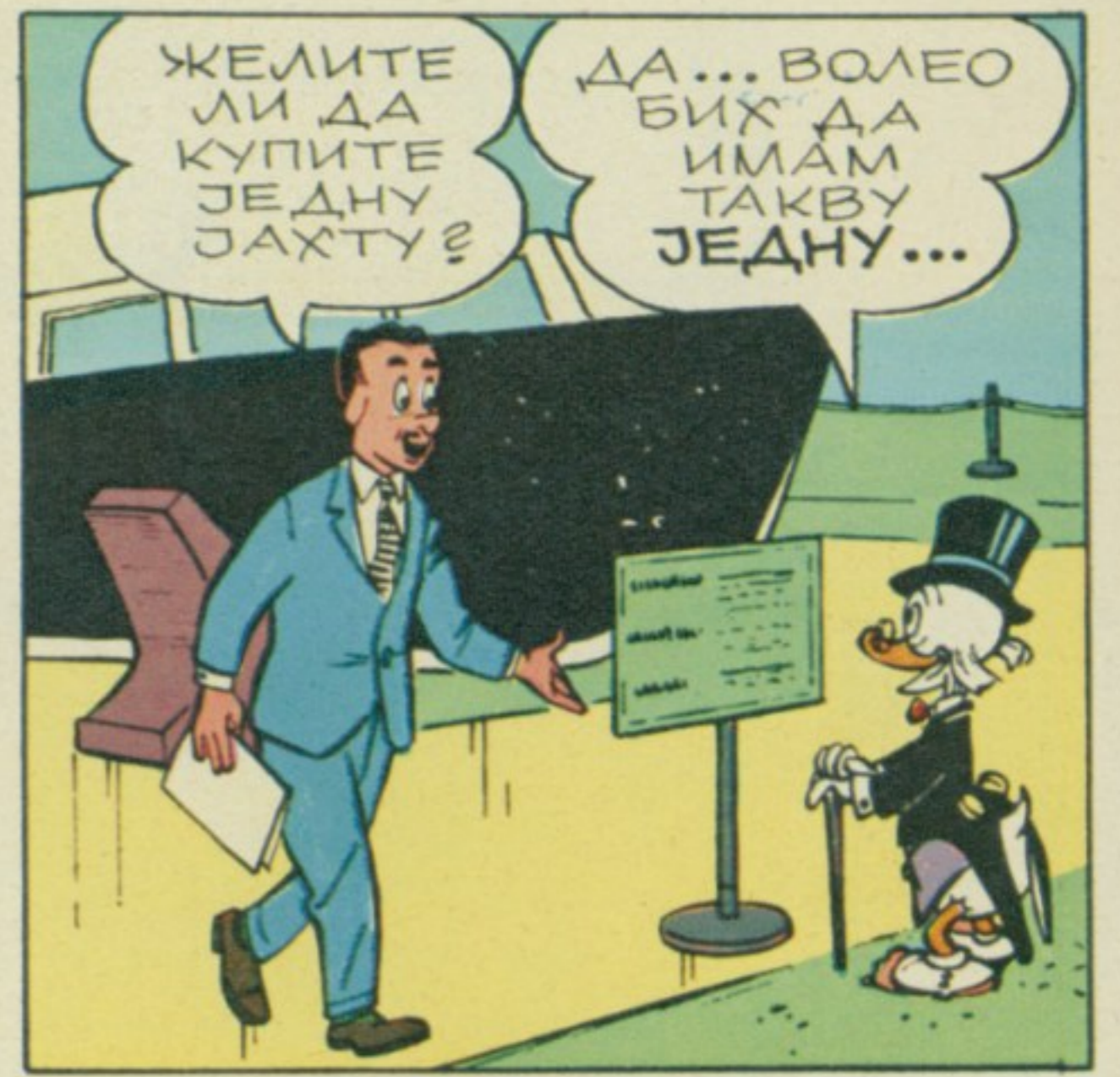
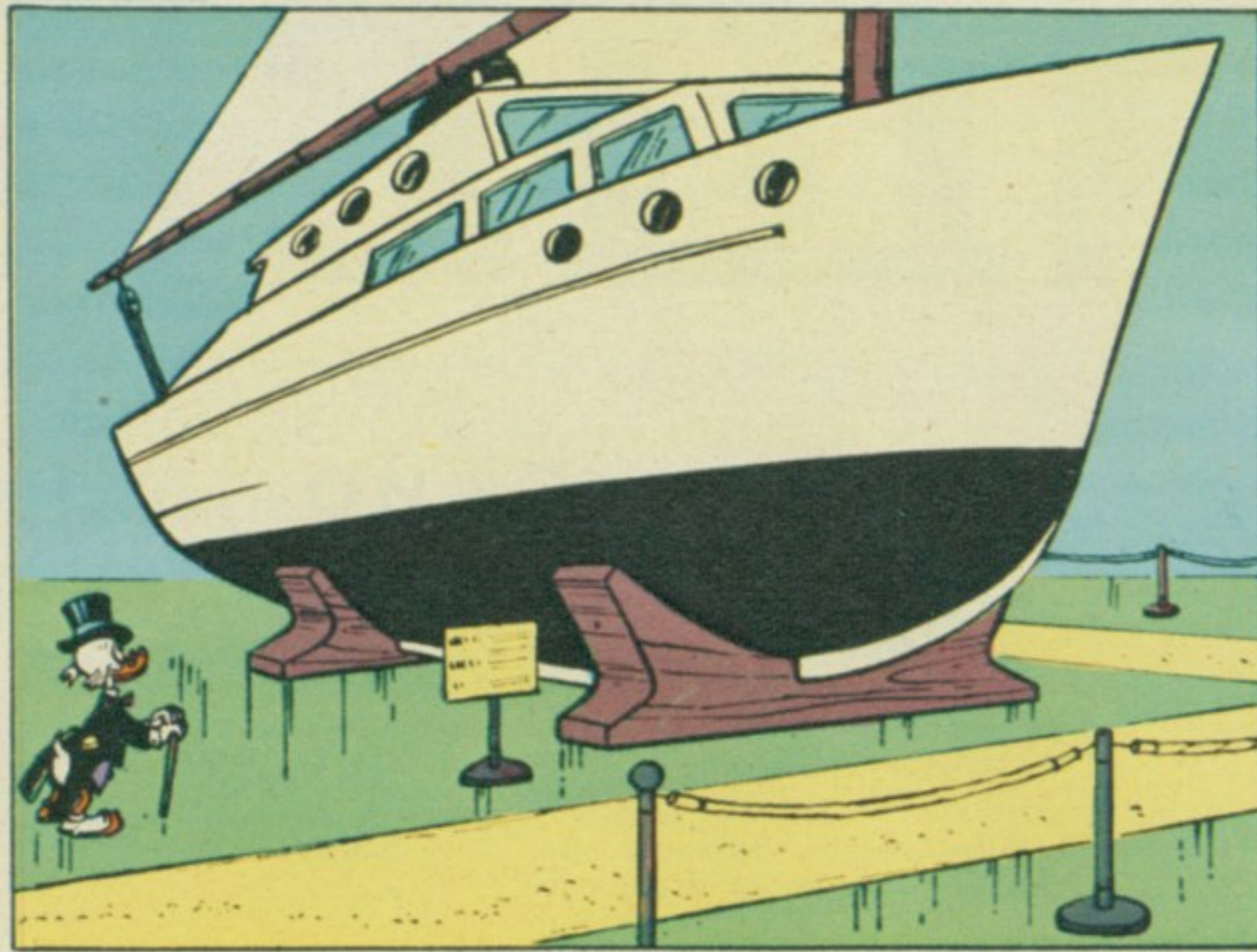
У СИЈЕРА
ЛЕОНЕУ (АФРИКА)
ИМА ОБЛИК
ОРАЛА.

ЈЕДНА
ВРСТА
МОРСКОГ ГРГЕЧА

ИМА ПРЕКО СРЕДИНЕ ТЕЛА
БЕЛУ ПРУГУ КОЈА
ИЗГЛЕДА КАО ПОДАС.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ИСТИНТЕ
ПРИЧЕ О ПСИМА

ШЕП ЈЕ

БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН ОВЧАРСКИ ПАС КОЈИ ЈЕ ЗНАО ДА ТРЕБА ДА ЧЕКА ПОВРАТАК ГОСПОДАРА

Једног августовског дана 1936. године, мртвачка кола која су преносила тело старог пастира зауставила су се на железничкој станици Форт Бентона, америчког градића на обали реке Мисури.

Само један пријатељ пратио је покојника на његовом последњем путу: иза кола каскао је велики полурасни пас дугачке длаке. Када је сандук утоварен у воз, пас је почео да завија и покушао да га прати.

— Јадна животиња — рекао је шеф станице. — Овога пута неће моћи заједно с господаром.

Воз је кренуо, а пас је остао на перону. Ту ноћ провео је на станици чекајући да се његов господар врати.

Тако је велики овчарски пас чекао пет и по дугих година.

У почетку његово чекање било је сасвим природно и нико на то није обраћао пажњу. По киши или по лепом времену пас је долазио на станицу да сачека четири воза која су свакодневно стиала у Форт Бентон. Једног дана господар ће се сигурно вратити!

Службеници станице убрзо су открили да се пас одазива на име Шеп. После заласка сунца пристајао би да поједе мало хране коју му је остављао шеф станице То ни Ченч.

Једне олујне вечери Пат Максвизи, службеник станице, нашао је на прагу своје куће шћућуреног Шена. По-

миловао га је и успео да га уведе унутра. Када је дошла зима, која је у Монтани врло оштра, Пат му је у станичном магацину направио топао лежај, али је, да би га натерао да легне, морао да се испружи поред њега.

Ипак, Шеп није заборавио свој животни циљ: господар ће се једног дана вратити а он ће бити ту да га сачека.

Али, дошао је дан када Шеп више није могао лако да скаче са свог лежаја и трчи путем. Сада се кретао по лако, а вид и слух су га напуштали.

Дванаести јануар 1942. године био је хладан дан. Шеп се упутио пругом да би сачекао воз који је стизао у 10 часова и седамнаест минута. Зауставио се између самих шина. Када је воз ушао у станицу, присутни су очекивали да ће се Шеп као и иначе склонити. Он је то и покушао, али због старости није успео на време да одскочи...

Тако се завршило његово дуго чекање.

Железничари су великог овчарског пса сахранили на

брду изнад станице. Шеф станице Ченч направио је сандук који су дечаци однели до гроба.

Али, прича о Шепу још није завршена. Становници Форт Бентона подигли су верном псу споменик на коме је великим словима написано „Шеп“. Железничари су споменик осветлили рефлекторима и док су ноћу експресни возови јурили кроз Форт Бентон они су причали путницима тужну причу о Шепу.

Кондуктер Ед Шилдс написао је о Шеповој верности малу књигу и на њој зарадио 200 долара. За тај новац купио је играчке, чоколаде и бомбоне и предао је то као Шепов поклон школи за слепо и глувонему децу.

То је био само почетак. Следеће године основан је „Шепов фонд“ који је до данас, од добровољних прилога, скупио 50.000 долара. Овај новац користи се за побољшање услова живота несрећне деце и најсавременије лечење за њихово оздрављење.

ЧИТАОЦИ! Пишите нам о згодама и незгодама ваших паса.

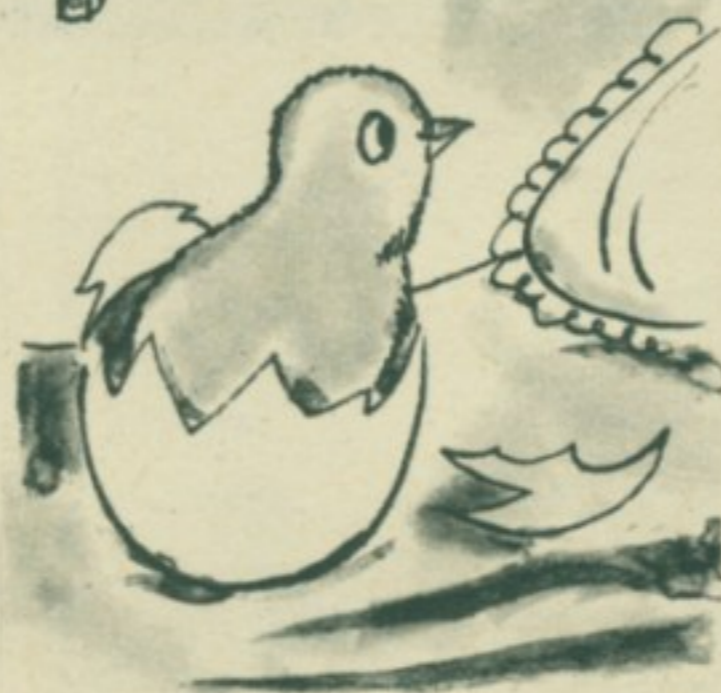
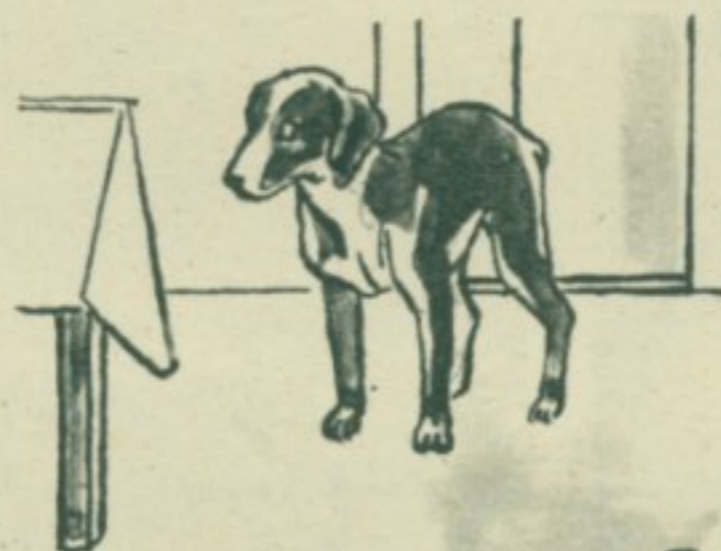
ЧЕКАО

НА ЛЕЊИМА ПРИЈАТЕЉА

Једног пса у малом француском граду укућани су научили да сваког дана доноси тек снесена јаја из кокошарника. Он их је тако вешто носио у чељустима да никад ниједно није разбио.

Међутим, једног дана ушао је у кућу с повећим јајетом, али није по обичају ушао у кухињу већ је продужио према соби и пажљиво спустио јаје на кревет. Кад су укућани ушли за њим, угледали су мало жуто пиле које се ослобађало љуске. Пас га је нежно доче-

као: лизнуо га је језиком баш као да је његово штенце. Од тога дана пиле се привило уз своју помајку, а и пас се толико везао за њега да су постали нераздвојни пријатељи. Кад је мало поодрасло, пиле је волело да се кочопери на леђима свог другара док су шетали по башти.

Б. Ц.

ЏЕКИ СЕ ВРАЋА КУЋИ

Дуго година Едвард Кук је живео заједно са својим братом у Тогстену у Енглеској, а онда се преселио у Америку. Са собом је повео и пса поентера — Џекија. Једног дана док је ловио са њим у шумама у околини Балтимора, поентер је нестао. Узалуд га је Едвард тражио — пас као да је у земљу пропао. Тако су прошли месеци. Од пса ни трага ни гласа.

А онда се догодило нешто невероватно: једне ноћи породицу брата Едварда Кука, која је и даље живела у

Тогстену, пробудило је громко лајање. Кад су отворили врата, у кућу је као вихор улетео пас. Погледали су га боље и видели да је то онај исти поентер кога је Едвард одвео у Америку. Наравно, пса су задржали.

Одмах су писали Едварду који у све то просто није могао да поверује. Међутим, кад се вратио из Америке, затекао је свог несталог пса у братовљевој кући. Више није могло бити сумње — пас се из Америке вратио у Енглеску. Али како, то никад није објашњено.

ДРУГ ИЗ ЛОГОРА

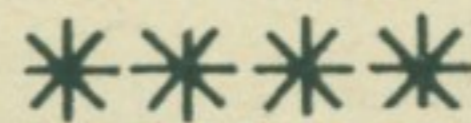
Завреме другог светског рата међу заробљенике у једном немачком логору стигао је и пас фокстеријер. Довели су га да тамани пацове којих је било на хиљаде. Убрзо су га сви логорашаи заволели. Али, и поред све њихове пажње, животиња је слабила. Мада ни сами нису имали довољно хране, трудили су се да му дају најбољи део.

А онда, једног дана, пас је пронашао отвор у оградни од бодљикаве жице и како се логор налазио у близини поља почео да лови зеце. Наочиглед свих стао је да се гоји. Заробљеници су се томе обрадовали али су у исто време почели да прижељкују да и сами могу тако добро да се нахране. Фокстеријер као да је погодио њихову жељу. Једног дана потајно се увукао у бараку носећи у зубима половину зеца. Од тада је сваки пут кад би успевао да се провуче испод жице и пређе незапажен од немачких стражара, доносио својим пријатељима понеког зеца.

Кад су савезници ослободили логор, француски заробљеници су почели да се

спремају за повратак кућама. Како ниједан од њих није могао да узме пса са собом, оставили су га и пошли. Али, после пет дана фокстеријер их је стигао. Нико није сазнао на који начин је успео да их пронађе. Видећи толику приврженост пса, један логораш га је узео и одвео га са собом у Француску.

Природа

ЛАВ И МИШ

Да ли је лав заиста велика мачка? Да би једном за свагда решио ту загонетку, енглески истраживач Стенли Дагерфилд ставио је пред лава једног миша. Лав је звирио али не да прогута миша. Само је зевнуо.

СЛОЖНИ МАЛИШАНИ

У зоолошком врту Борас у Шведској младунце разних животиња држе заједно. Они уживају у игри, а још кад је ту и девојчица са слаткишима, провод је незабораван.

БЕБА ОД 20 КИЛОГРАМА

У циришком зоолошком врту родила се беба тешка 20 килограма. Женка нилског коња, као и свака мама, веома је нежна а тату су, за сваки случај, уклонили. Беба је прави новајлија на овом свету и никако не разуме зашто је стално сликају.

КАПЕТАН Кејт

КЕЈТ И ЊЕНИ
САВЕЗНИЦИ ИЗ СЕЛА
СМИСЛИЛИ СУ КАКО ДА
ОДМАМЕ СТРАЖАРЕ
С „ ПЕСМЕ ВЕТРА ”...

ШТА
ЗНАЧИ ОВО,
СТАРИ ?

МАЛА
СВЕЧАНОСТ...

ДОШЛИ СУ НАМ
НЕКИ РОЂАЦИ СА
СЕВЕРА ДА НАМ
ПОМОГНУ У
РИБАРЕЊУ !

ДОН КАРЛОС ЈЕ
НАРЕДИО ДА
ОБРАТИМО
ПАЖЊУ НА СВЕ
ДОШЉАКЕ !

А ОВА ЦРНОКОСА
ИГРАЦИЦА ЗАСЛУЖУЈЕ
НАШУ ПАЖЊУ !

ОДЛИЧНО ... ЗАГРИЗЛИ СУ !
ИГРА ИХ ЈЕ
ЗАНЕЛА ...

УГОВОРЕНИ
ЗНАК !

ДИВЉАН ИЗ КАЛИФОРНИЈЕ

ПОЗНАТИ АМЕРИЧКИ ЗООЛОГ ИВАН САНДЕРСОН СМАТРА ДА У НЕПРИСТУПАЧНИМ ПЛАНИНАМА СЕВЕРОЗАПАДНЕ КАЛИФОРНИЈЕ ЖИВИ ОГРОМНО, КОСМАТО, ПРИМИТИВНО ЧОВЕКОЛИКО БИЋЕ ЗВАНО БИГФУТ.

Научници још нису успели да реше тајну снимака бигфута (биг = велики; фут = стопало) начињених у Калифорнији: да ли је то филмски трик или сведочанство о стварном постојању човеколиких бића досад непознатих науци.

ИЗНЕНАДНИ СУСРЕТ

Два човека, Роџер Петерсон и Боб Химлин, 20. октобра прошле године, у 15.30 часова, натоварили су коње спремајући се на путовање у једну од бескрајних пустиња САД која се налази на североистоку од града Јурике у Калифорнији. Понели су храну, оружје, камере, фото-апарате припремљене за снимање и другу опрему.

Јахали су држећи се корита планинске речице. Крај је заиста потпуна дивљина, и све до данас остао је само делимично уцртан у географским картама. Давно напуштена железничка пруга уског колосека завршава се на тридесетак километара од места на коме су се налазили, једини стари друм удаљен је најмање педесет километара.

Не журећи, Роџер и Боб су обишли једну пешчану узвишицу. И тада се догодило ОНО. Изненада, коњи су се пропели, зарзали, јурнули и збацили људе. Срећом, Роџер је био искусан јахач па је успео не само да извуче ногу из узенгија него и да зграби кино-камеру. Зашто камеру? С друге стране речног корита на неких 30 метара, угледао је огромно космато биће. Оно се кретало на две ноге, као човек!

Бојим се да ће прве речи којима га је Роџер описао мало шта рећи читаоцу; искусни ловац, уз то северњак, изражавао се лаконски:

„Мислио сам да ће се земља пода мном отворити! Тачно испред нас био је бигфут. И то не обичан бигфут, већ млада женка!

Човеколико биће стајало је окренуто лицем к нама, а леђима дрвећу. Било је високо негде око седам стопа (213 см) како смо касније утврдили према висини дрвећа које је обухватила камера. Боби и ја смо израчунали — а тако сматрају и други који су после нас мерили дубину трагова на влажном песку — да је то биће морало тежити око 350 фунти (158,5 кг).

Дивља жена је била сва обрасла кратком сјајно-цр-

на филму, али њени су табани били светле боје“.

СНИМАЊЕ У ТРКУ

Тек што је устао, Роџер је учинио оно што ниједан професионални сниматељ не би себи дозволио: потрчао је у сусрет непознатом бићу, покушавајући да у ходу управља своју 16-миллиметарску камеру у којој се налазио филм у боји. Као резултат добио је оно што обично добијају сви аматери који снимају при таквим условима. Али, нешто му је ипак пошло за руком. Ево шта он говори о томе:

„ОНА се удаљавала од мене гегајући се без журбе, али се изненада зауставила као укопана и, окренувши се,

ДОБРОЋУДНИ ЦИП

Орангутан Катјонг, који данас живи у зоолошком врту у Нирибергу прави је цип. Пореклом је са острва Суматре. Када је пре десет година, као четворогодишње младунче пренет у Нириберг, био је тежак свега 20 килограма. Данас има преко 100 килограма. Сав је чупав: длаке на телу дугачке су му 80 сантиметара, али он их држи у реду. Иначе, Катјонг је, и поред своје велике снаге, врло доброћудан. На слици га видимо како се изјутра поздравља са својим чуваром.

погледала ме. Нимало није била уплашена. Стекао сам утисак као да нас се уопште није бојала, али зујање камере за њу је представљало нешто ново“.

Док је Роџер снимао, Боб је умирио коње и прејашао преко корита речице. Упитао сам Боба Химлина шта је у то време радио Роџер, пошто га је он могао добро видети.

— Трчао је као суманут, скачући преко оборених стабала, а затим је замакао у густу шуму.

— И ви сте такође видели космато биће?

— Да, ОНА је била прилично испред Роџера, а затим је потрчала из све снаге.

ЗАШТО „ОНА“ А НЕ „ОН“?

То је код мене одједном изазвало сумњу зато што сам пре тога већ био видео филм укључујући и поједине кадрове израђене у дијапозитивима у боји које сам разгледао у знатно увећаном формату. И свуда је биће — као што је у почетку говорио Роџер — ишло не журећи, размахујући прилично дугим рукама, и није трчало уплашено. Оно се чак за момент зауставило да би преко рамена погледало у камеру, а затим је, исто тако не журећи, замакло у густу шуму...

А Боб је тврдио да је „она трчала из све снаге“.

Роџер је, ипак, разбио моје сумње:

— Тачно, она је почела да трчи када је зашла у густу шуму. Ми то знамо јер смо је пратили три и по миље, а онда, када је сасвим нестала, ми смо се вратили и направили у гипсу отиске њених стопала. На песку, крај реке, њен корак је био дугачак негде око једног метра, рачунајући од леве пете до десне. Али, када је убрзала корак дужина се повећала на преко сто шездесет сантиметара!

— Зашто баш ОНА а не ОН? — упитао сам Роџера.

Још једном смо погледали филм. Уз помоћ механизма за заустављање пројектора, пажљиво смо разгледали поједине кадрове. Биће је имало опуштене груди, потпуно обрасле у кратке црне длаке. Тако развијене млечне жлезде не постоје нити код човеколиких нити код нижих врста мајмуна, док су код људских бића баш такве.

НАУЧНИЦИ СУ ПОДЕЉЕНИ

Када су изазвали филм и направили копију Петерсон и Химлин су уз помоћ двојице канадских научника, који су се бавили тим проблемима у својој земљи где таква бића називају сасква-

ОГРОМНО КОСМАТО БИЋЕ КРЕТАЛО СЕ НА ДВЕ НОГЕ КАО ЧОВЕК. ФИЛМСКИ СНИМЦИ КОЈЕ ЈЕ НАЧИНИО АМЕРИЧКИ ИСТРАЖИВАЧ РОЏЕР ПЕТЕРСОН ИЗАЗВАЛИ СУ ПРАВУ СЕНЗАЦИЈУ У НАУЧНОМ СВЕТУ

чима, организовали приказивање филмова за групу научника. Њихова мишљења су подељена.

Дон Ебот, антрополог: „Као и многи научници, не бих ставио своје име на коцку све до оног тренутка док се не појави било какав конкретан доказ, на пример, кости или добања“.

Френк Биб, познати ванкуверски природњак: „Нисам убеђен, али мислим да филм није фалсификат. И још нешто, кад бих ја био у планини и видео нешто слично не бих пуцао. Бојао бих се да пуцам у биће толико човеколико без обзира на његову животињску кожу“.

А ја мислим и тврдим да ова прича није завршена, то није сензација већ корак напред у науци.

Иван Сандерсон

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

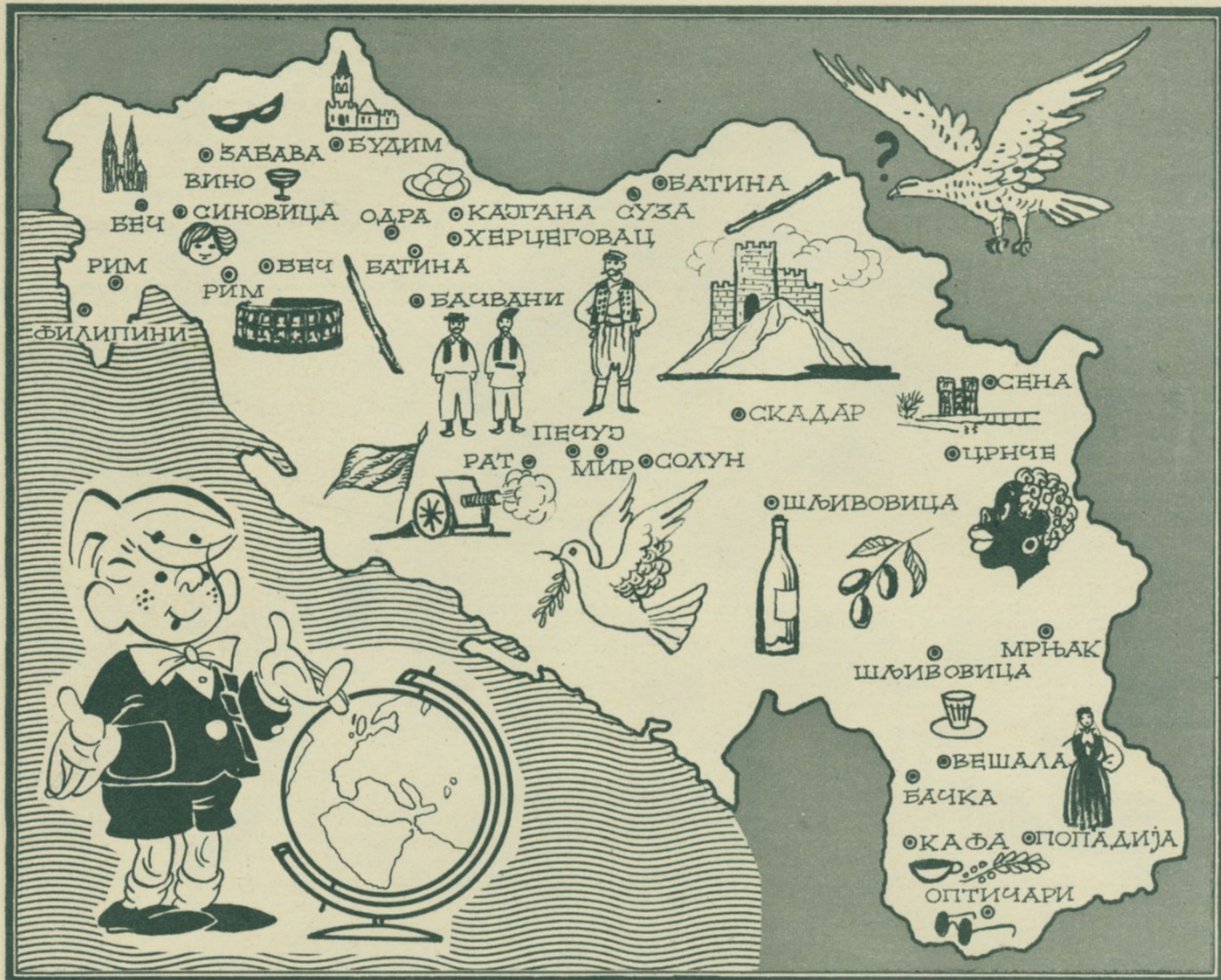

СМЕЋИ ПЕЛИКАН

(Одибонов цртеж)

НЕПОЗНАТА КАРТА

ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОД РИМА ДО БЕОГРАДА НИ 100 КИЛОМЕТАРА!

Познато је да се у разним земљама налазе места са истим називима. На пример: Барцелона у Шпанији, али и Барцелона на Сицилији и у Венецији; Мемфис у Уједињеној Арапској Републици и Мемфис у Сједињеним Америчким Државама; Абердин у Шкотској, у Сједињеним Америчким Државама и у Јужноафричкој Унији; Александрија у Уједињеној Арапској Републици, у Румунији, Аустралији, Шкотској, Италији и у Сједињеним Америчким Државама. И тако даље. Сличних примера има много.

ФИЛИПНИ И СЛОВЕНИЈИ

Мање је, међутим познато да, на пример, у Југослави-

ји постоје два Рима и то оба у Хрватској; два Печуја, оба у Босни, један у општини Нови Травник, а други у општини Зеница; Будим у Хрватској, Скадар у Србији, у општини Осечина; Солун у Босни; два Беча, један у Хрватској, у општини Дуга Реса, а други у Словенији.

Знамо да се северно од Индонезије налазе Филипини. У општини Пореч постоји село које се такође зове Филипини.

Париз је на реци Сени. У Србији, у општини Кучево, једно село се зове Сена.

Између Пољске и Демократске Републике Немачке највећи део границе иде реком Одром. И ми имамо реку Одру, али и два села са тим називом: Одра у општини Реметинац (Загреб) и Одра Сисачка.

Називи неколико десетина места су обична мушка и женска имена: Ана, Анђелија, Антон, Бане, Биљана, Блаж, Будимир, Дане. До-

брица, Илија, Иван, Ивица, Јанош, Јања, Јероним, Јова, Катарина, Катинка, Кузма, Ладислав, Луција, Љуба, Марина, Марко, Мартин, Михаљ, Миле, Милентија, Милivoјче, Ника, Никодин, Пантелеј, Павлица, Петар, Петка, Радован, Стипа, Вера, Вука, Злата.

ВРАПЧЕ, ВРАНА, СОКО

У Аутономној Покрајини Војводини, између Дунава, Тисе и југословенско-мађарске границе налази се Бачка. Али је Бачка и место у општини Драгаш, у Аутономној Покрајини Косово и Метохија. Становници Бачке су Бачвани, међутим у

општини Босанска Дубица постоји место које се зове Бачвани.

Гачани су становници Гацка, али је то и место у општини Приједор у Босни.

Имамо места која се зову: Латин, Турчин, Херцеговац, Герман, Грк, Гркиња, Мањари, Немци, Черкези, Црнац, Црнци и Црнице.

Нека места носе називе разних занимања: Црквеник, Ковач, Ловац, Праља, Свињарица, Вратар, Мајстори, Месари, Оптичари, Ратари, Рибари.

И географски појмови употребљавани су за називе наших места: Брег, Долина, Извор, Језеро, Канал, Кланац, Клисуре, Ливада, Луг, Поток, Равница, Река, Ријека, Врело, Вртача.

Има места са називима дрвећа: Брест, Бреза, Буква, Цер, Јаблан, Јабука, Јасен, Јасика, Јавор, Клек, Липа, Орах, Врба, — животиња: Јаре, Коњ, Козица, Курјак, Лисац, Лисица, Зечица, Вучица, Вучић — птица: Ја-

стреб, Кос, Кукавица, Орлић, Соко, Врана, Врапче, — а постоје и: Пауци, Скакавци, Кукци, Мрави, Жабица и Штука.

Постоје места која се зову: Кућица, Зграда, Стан, Прозор, Ошак, Врата, Авлија, Бунар, Чесма, Чардак, Ограда, Врт, или: Камен, Камичак, Каменица, Кремен, Мрамор; Царица, Књегиња, Витез; Старац, Старци, Старина, Синовица, Близанци; Лађа, Лука; Бискупија, Богомоља, Богородица, Калуђерица, Звоник, Торањ, Попадија, Чалма и Коран.

С називом дана у седмници постоји село Недеља.

Једно се село зове као мушки глас и музички инструмент — Бас.

Постоји место које се зове Вилењак, али и место Парничари; Покојница и Костур; Песница и Вешала; Паљућа и Пожар.

Док се једно место зове Забава, друга су: Брига, Бол, Суза и Апатија. Постоје села Дукат и Позлата, али и село Мањак; место Мир, али и места: Рат, Бојиште, Војник, Војска, Борци, Разбојиште и Роб.

НАЈКРАЂА И НАЈДУЖА

У називима места нису изостала ни јела ни пића: Кајгана, Шљивовица, Вино, Кафа.

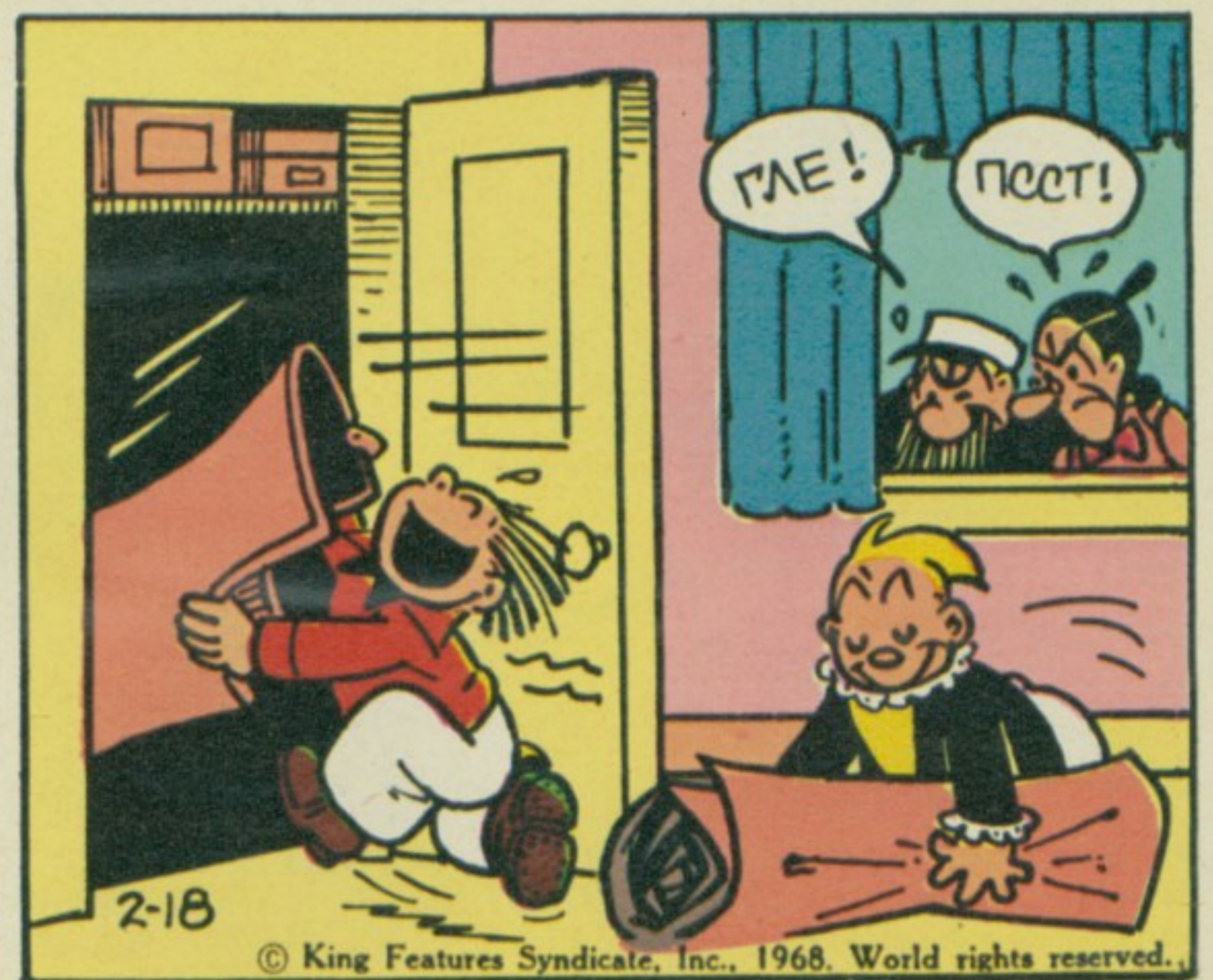
У општини Задар једно се село зове Дикло, иако наравно нема никакве везе са генералним секретаром Комунистичке партије Француске Жаком Диклоом, као што ни село Грант у општини Толмин нема везе са генералом Грантом, војсковођом из рата Севера и Југа у САД.

Има и кратких и дугих назива места. Оних која имају само три слова има скоро стотину, а са два слова су: Уб, Иг, До и Ба. Са једним словом у називу немамо ниједно место. Најдужи назив има место: ТОЛСТИ ВРХ ПРИ РАВНИХ НАКОРОШКЕМ, а од места чији назив чини само једна реч: Бјелосављевићи, Карасмановићи, Александровац, Фердинановац, Калуђурчевићи и друга.

Нека места носе називе алата: Пила, Пилица, Сикирица, Грабље — прибора: Седло, Оглавак, Мешина, Леген или намештаја: Орман, Поница, — а постоје и Бич и Батина.

Називи неких места више пута се понављају, тако да немамо, на пример, преко четрдесет Слатина, тридесет Бистрица, тридесет Горница, четрнаест Бања и девет Извора.

С. СТАЈИЋ

© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved.

MUSIAL

ЗАКЛЕТИ

1759

КВЕБЕК

ЕНГЛЕСКИ КОМАНДАНТ ВОЛФ ДАО ЈЕ РЕЧ ДА ЋЕ ФРАНЦУЗИМА ОТЕТИ КВЕБЕК И КАНАДУ, А ФРАНЦУСКИ КОМАНДАНТ МОНКАЛМ ДА НЕЋЕ ЖИВ ПРЕДАТИ ГРАД

Човек који је командовао енглеском флотом, Џејмс Волф, по својој спољашности није личио на професионалног војника. Био је мршав, висок, дугачког носа, шиљате браде и светлих продорних очију. Његово бледо лице још је више истицало косу црвену као пламен. Крут, нељубазан и веома строг, Џејмс Волф, убрзо је постао најнепопуларнија личност и међу официрима и међу обичним морнарима. Али, нико није могао да му оспори познавање војне вештине, неизмерну оданост Енглеској и храброст. После сјајне војничке каријере, у његовој тридесет другој години поверена му је потпуна команда над малом, али способном војском у Канади која је ишла на француски Квебек. Чак ни Џефри Амхерст, командант армије ко-

цуза који су живели у Канади и Енглеца настањених у колонијама на Атлантској обали. Квебеку и целој Француској запретила је озбиљна опасност.

ПОЧИЊЕ ОПСАДА КВЕБЕКА

Овај рат између Енглеца и Француза у Америци — у ствари наставак седмогодишњег рата који је беснео Европом — почео је низом пораза британских трупа које никако нису успевале да своју круту ратну тактику прилагоде борбама у шуми. Тек 1758. године Вилијам Пит, енглески министар спољних послова заједно с британским војним заповедницима одлучио је да у Канади опроба снагу чувене енглеске морнарице. Уместо

ЗАПОВЕДНИК ЕНГЛЕСКЕ ФЛОТЕ ВОЛФ БИО ЈЕ ПОДЈЕДНАКО НЕПОПУЛАРАН И МЕЂУ ОФИЦИРИМА И МЕЂУ МОРНАРИМА.

Стрме хриди чиниле су од Квебека „најнеприступачнију земљу на свету“. Маркиз де Водреј, француски гувернер Канаде, изјављује у Паризу да је Квебек просто неосвојив.

Француски командант Квебека, маркиз де Монкалм, био је опрезнији у изјавима. И он је знао да Французи имају готово два пута већу војску од Енглеца, али је био свестан да огроман део те војске чине неувежбани Французи и силом регрутовани Индијанци.

Монкалм је био човек који је, поред изванредних војничких способности, имао и племениту душу. За разлику од енглеског команданта Волфа, Монкалм је био веома омиљен међу војницима. Тих по природи, чезнуо је за својим домом на југу Француске где га је чекала породица, жена и деца. Али, он се заклео француском мистру одбране да ће „спастити колонију у Канади или умрети“.

И Волф се такође, заклео да се неће вратити у домовину све док не победи. Али, победа је била далеко, а жарки летњи дани опсаде све дужи. Енглези су заузели велико острво Орлеан које није било брањено и на њему се улогорили. Затим су освојили и комад копна на десној обали реке, преко пута града. Неколико дана касније две бригаде прешле су реку источно од Монморенсија и тамо остале пуна два месеца.

СЛАБА ТАЧКА

Та два месеца била су ужасна за енглеске војнике: хране је било све мање, а

инсеката све више. Недостатак им је свеже поврће, па су се непрекидно смењивали дизентерија и скорбут. И поред врло оштрих казни, војници су трошили огромне количине алкохола и коцкали се.

Волф је чекао. Међутим, Монкалм никако није напао и Волф је схватио да мора хитно нешто да предузме. Разни планови ројили су се у његовој глави и он их је одбацивао један за другим.

Најзад, 7. септембра 1758, Волф је са 3.600 војника кренуо у напад, остављајући на обали резерву од 1.200 људи, који ће му се придружити буде ли све ишло по плану. Захваљујући шпијунима открио је једну слабо брањену тачку на месту званом Анс о Фулон. Узана, тешко проходна стаза водила је до врха стеновите обале.

Волф је одлучио да битка почне 13. септембра 1758. године у првим јутарњим часовима. Две француске страже пресреле су прве редове

НАСУПРОТ ВОЛФУ, ФРАНЦУСКИ ВОЈСКОВОЂА МОНКАЛМ БИО ЈЕ ОМИЉЕН МЕЂУ СВОЈИМ ВОЈНИЦИМА

енглеске војске, али је у мраку било лако заварати их лозинкама добивеним такође од шпијуна. Успели су се тако тихо да је војска стигла да се дохвати врха без иједног испаљеног хица. Важна тачка је освојена

БИТКА ЈЕ РЕШЕНА, ФРАНЦУЗИ У РАСУЛУ БЕЖЕ С БОЈНОГ ПОЉА. ЊИХОВ ЗАПОВЕДНИК, МАРКИЗ МОНКАЛМ, СМРТНО РАЂЕН У ГРУДИ, НЕ МОЖЕ ДА ИХ ВРАТИ.

ја је истовремено са југа ишла на Монреал и који је требало да буде главни командант, није имао права да се меша у Волфов напад на Квебек.

НЕОСВОЈИВА ТВРЂАВА

Квебек је основао 1608. године француски истраживач Самјуел де Шамплен на месту где канадска река Сен Лоренс, око пола километра узводно од свог огромног ушћа, сужава ток на мање од 1500 метара. Сто педесет година касније од скромног насеља израсла је богата престоница такозване Нове Француске. У међувремену избио је рат између Фран-

да нападну непријатеља на копну, од Вирџиније на југу и Нове Енглеске, на истоку, они су решили да ударе воденим путем са северне стране и то преко реке Сен Лоренс. То је, дакле, био задатак Џејмса Волфа.

Енглеска флота допловила је под Квебек 26. јуна. Високо на обали уздизао се град сличан средњовековној тврђави. Лево и десно, тик уз обале Сен Лоренса, штрчале су високе окомите црвене стене, а на њима француске одбрамбене линије. Далеко на истоку стене су се мало отварале пропуштајући захукталу водену масу Монморенсија да се сручи у Сен Лоренс.

НЕПРИЈАТЕЉИ

за тили час и када је свануо дан равно 4.442 британска војника налазила су се на врху литице док су топови са бродова и са обале стално тукли град.

КОБНА ГРЕШКА

Французи су почели противнапад тек око девет часова ујутру. Под јарким сунчевим зрацима пресијавале су се њихове сиве, беле и плаве униформе. Били су распоређени у шест редова, а у центру, где је терен најужи, линија војника дугачка око осам стотина метара била је најгушћа. Око пола километра брисаног простора делило је француске војнике од непријатеља. Када се ово растојање смањило, Французи су испалили прве хице. Енглески војници одмах су полегали да би избегли ватру а Французи видећи то, уверени у свој тријумф, убрзали су ход. Они су очигледно мислили да Енглези падају покошени хицима. Али, то је била варка.

Редови одушевљених Француза били су на свега педесетак метара када су Енглези добили наређење да пуцају. Наређење је издао сам Волф, тешко рањен у груди и у руку. У диму и прашици одјекнуло је шест енглеских плотуна, тако савршено уједначених да је изгледало као да се пуца из шест топова. Затим су брзо и у тишини енглески војници поново напунили пушке, померили се за двадесет корака и поново их испалили.

Паљба је трајала више минута, меци су звиждали кроз дим и косили француске редове. Када се дим развишао, Енглези су угледали потпуно разбијеног непријатеља. Исход једне од најкраћих битака у историји био је већ сасвим јасан.

СМРТ ЗАПОВЕДНИКА

Најхрабрији међу Французима и канадским слободним стрелцима још су одо-

левали, али је већина француске војске бегала у потпуном расулу. А њихов заповедник маркиз Монкалм, смртно рањен у груди, није могао да их врати.

Волф је такође умирао од ране у грудима, треће коју је добио у току битке. Један млади добровољац описао је његову смрт овим речима: „Раскопчао сам му копоран и угледао кошуљу натопљену крвљу. Видећи мој ужаснут поглед он се насмешио и рекао: „Не оплакуј ме, пријатељу, кроз неколико минута бићу мيران и срећан“.

Умирући Волф је издао последњу заповест: спречити повлачење Француза на север преко реке.

Ова битка заувек је одлучила судбину Северне Америке. Енглеска је загосподарила Канадом.

Кристофер Хиберт

КАДА ЈЕ ОСВАНУО 13. СЕПТЕМБАР 1758. ГОДИНЕ БРИТАНСКИ ВОЈНИЦИ БИЛИ СУ НА ВРХУ ЛИТИЦЕ ДОК СУ ТОПОВИ СА БРОДОВА И ОБАЛЕ ТУКЛИ ГРАД

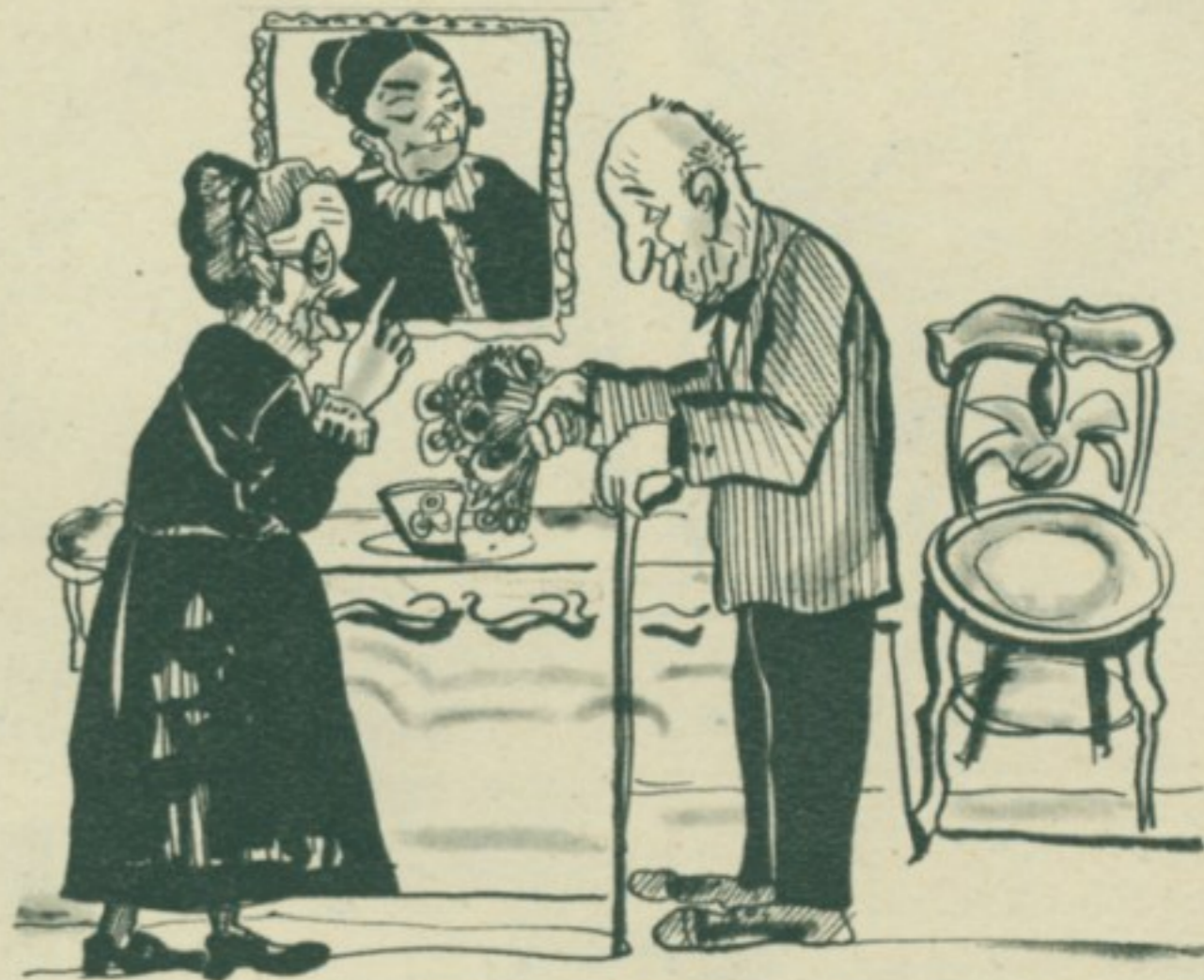

ВАШАР

СА СВИХ КОНТИНЕНАТА

СМРТ БИЦИКЛИМА. — Тридесет велосипеда украо је и уништио двадесет шестогодишњи Енрико Кармидас из Лисабона. Када је покушао да то уради и са тридесет првим, ухватила га је полиција. На саслушању је изјавио да смртно мрзи сва превозна средства на два точка од дана када га је пре две године неки бициклиста оборио и озбиљно ранио. Отада им се светио.

ПОСЛУШНА КЋИ. — Сасвим је природно да девојка замоли свог младића кад је он запросио да се мало стрпи јер би желела да најпре добије одобрење од своје мајке. Тако је и свом веренику Гиспергу Клоперсу одговорила Сузан Ван из Кептауна, у Јужној Африци. Необично је само то што будућа млада има осамдесет две а њен вереник Клоперс осамдесет једну годину.

ИСПИТ ИЗ РЕШЕТАКА. — У затвору у Сан Ђилијину, у Италији, студент Ђино Пањи полагао је недавно испит из привредног права. Испитивао га је лично ректор универзитета. Пањи је 1963. осуђен на 17 година робије. Према прописима, студенту коме од последњег испита протекне осам година, поништавају се сви ранији испити. Због тога му је дозвољено да испите полаже у затвору.

ДУХ ЦРНЕ БРАДЕ

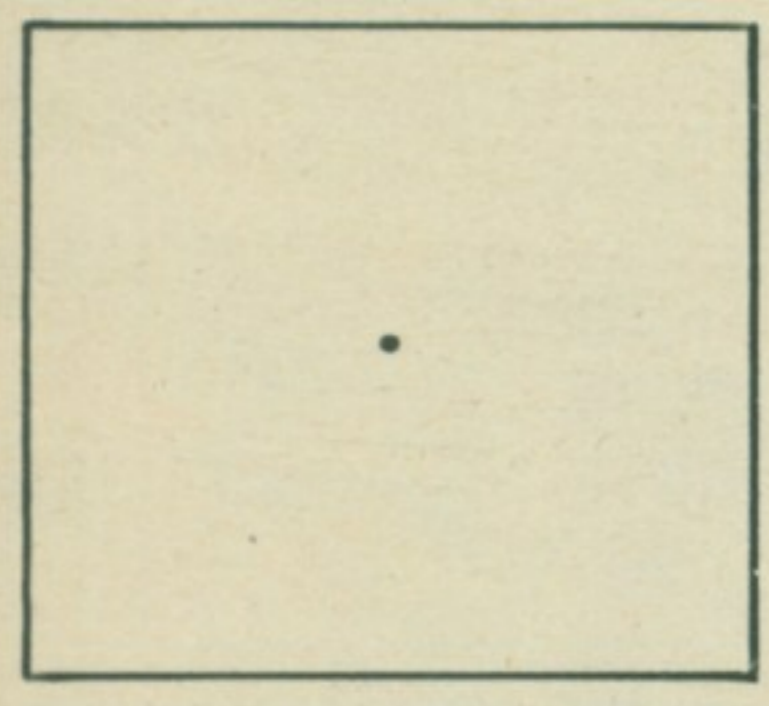
МАМА, ЗАШТО? КАКО?

Можда су ти казали да те је донела рода, велика лепа птица која лови бебе у далеком језеру живота, узима их у свој црвени кљун, лети небом и спушта их кроз оцак у мамино крило.

КЛИЦА ЖИВОТА

Јасно је да је то обична бајка, а деца воле бајке. Стварност је, међутим, сасвим другачија. Деца долазе из маминог трбуха. У првом наставку смо већ рекли да жена (а и девојка) има полне органе у унутрашњости тела. У полне органе спада (а то још нисмо рекли) и мало удубљење, величине

ЧОВЕЧЈЕ ЈАЈАШЦЕ У ПРИРОДНОЈ ВЕЛИЧИНИ.

крушке, изнутра меко обложено. Ово удубљење зове се материца. Сваке четврте седмице у материцу силази једно јаје. Толико је мало да се једва види голим оком, као што наша слика приказује.

Кад родитељи захеле да добију дете, (о томе ћемо касније говорити опширније), јајашце почиње да расте. У току девет месеци ово мало јаје постаје право правцато дете. А пошто материца ускоро бива сувише мала за дете које стално расте, и она се повећава тако да беба има довољно простора да може чак и да миче рукама и ногама.

Можда ћеш рећи да су и ово измишљотине. Како је могуће да једно мало биће расте а да за то време ништа не једе? А и како би се хранило ово мајушно створење?

Али, ово ипак нису приче. Наравно, и дете у мајчином трбуху мора да једе да би могло да порасте. Али, пре него што ти објаснимо како се то догађа, треба да ти

кажемо нешто о томе како се хранимо. Зато буди стрпљив и немој да прескочиш следеће редове јер иначе нећеш моћи да разумеш оно главно.

СНАГА И ХРАНА

Када једеш, прво храну стављаш у уста, затим је жваћеш и при томе у храну улази пљувачка све док се не направи каша, ни густа ни ретка. Онда прогуташ. Кроз једњак ова каша силази у желудац који је увек у покрету: он меша и раствара храну помоћу сокова који се у њему налазе. Тако се храна стално мења, и овај процес зове се варење.

Оно што поједеш у желуцу се варењем претвара у ситне делиће и раствара. Тада се желудац отвара и један део сварене хране прелази у црева (већ си чуо како ти понекад у стомаку крчи када ова каша клизи кроз црева). У цревима постоје права мала уста која из ове каше исисају сокове потребне телу — да би било топло и снажно. Затим се сокови претварају у крв која кроз крвне судове кружи телом све док је тело не употреби.

Под кожу главе, на пример, стижу сокови од којих настаје коса. А то да коса расте брзо знаш јер сваки час мораш да се шишаш.

У мишиће долази материја која им даје снагу. Кости исто тако узимају оно што им је потребно. Исто тако и остали делови тела. У крви се, значи, налази храна потребна да тело живи и расте. Када крв престане да тече, тело је мртво. Мислимо да ти је све ово сасвим јасно. Сада можемо да наставимо причу о детету у мајчином телу.

СВИ ИМАМО ПУПАК

Дете у мајчином трбуху не може да једе као ми. О-

ДЕВЕТ МЕСЕЦИ ЗА НОВИ ЖИВОТ

БЕБА У МАМИНОМ ТРБУХУ. ВИДИ СЕ И ПУПЧАНА ВРПЦА.

но још нема зубе и не уме да гута. А ипак мора да се храни. Како ли оно то чини? Природа је и на то мислила. У почетку му не даје храну коју је потребно гристи, жвакати и варити. Оно добија већ сварену храну. Из мајчиног срца, кроз један мали канал, крв прелази у срце детета. А баш ова крв садржи све оно што је беби потребно да расте.

Да би ти доказали да је све ово тачно казаћемо ти да је и на твом телу остао знак: на трбуху имаш као једно мало дугме које се зове пупак. Када си растао у мајчином трбуху ту се налазило нешто што личи на мали канал, а зове се пупчана врпца. Кроз пупчану врпцу пролазила је крв која ти је доносила храну из срца мајке.

А сада ћеш нас упитати: „Одакле долазе јајашца у мајчино тело? Она долазе из малог органа који у трбуху имају само жене и који се зове јајник. У ствари, постоје два јајника, леви и

десни и у њима расту јајашца. Свакога месеца у материцу силази једно јаје. Оно се претвори у бебу само

ако родитељи то желе. Тек тада почиње да расте и полако постаје дете. То, као што смо већ рекли, траје девет месеци.

У ОЧЕКИВАЊУ БЕБЕ

Што беба у мајчиној утроби више расте, мајчин трбух постаје све већи...

Убрзо се по њеном изгледу примећује да чека бебу. Тада се каже: „Ова жена је трудна“, „Ова жена је у другом стању“, „Ова жена чека бебу.“ Трудној жени сви угађају. Њу свуда пуштају преко реда, уступају јој место у трамвају и аутобусу, помажу јој да уђе и изађе јер се лако умара.

Ако познајеш неку жену која је у другом стању, буди према њој љубазан и увек је послушај ако те за-

ОН ЗНА ДА ТРУДНА ЖЕНА НЕ СМЕ ДА СЕ НАПРЕЖЕ И СПРЕМАН ЈЕ ДА ЈОЈ ПОМОГНЕ.

ЈЕДНО ПИСМО УРЕДНИКУ

Друже уреднице,

Ви мора да сте неки патолошки тип или неки неизживљени, док дајете да се штампају овакве ствари у дечјем листу.

Ако мислите да нема Бога, онда оставите природи да пружи сазнање о полу, онако како она уме, јер оно што ви пишете може само да код лепо васпитане деце развије одвратност и гнушање не само према супротном него и свом полу, а оној другој деци то може само да послужи као подстрек у „подвизима“.

Београд. Један родитељ

Не разумемо, непотписани друже читаоче, како то мислите да природа сама може да пружи сазнање о полу, онако како она уме. У природи владају голи инстинкти (борба онова). Настојимо управо да природу објаснимо како би млади читаоци могли, кад још мало одрасту, да је спремно и без тешкоћа дочекају и контролишу. Верујемо да то такође спада у лепо васпитање. Друга је ствар да ли у овоме успевамо. Пре него што смо почели да објављујемо написе под насловом „Мама, како? Зашто?“ (један отац у редакцији љутио се што нисмо ставили „Тата, како? Зашто?“) питали смо и око 30 читалаца-родитеља за савет. Добили смо само два негативна савета. Ипак, ако већина наших читалаца-родитеља сматра да ови написи нису добродошли, спремни смо да престанемо да их објављујемо. Очекујемо писма и савете.

Уредништво

моли за неку услугу. Можеш, рецимо, да јој купиш хлеб, да јој из подрума донесеш угаљ и томе слично.

Ако у том разреду неки причају ружне вицове о трудним женама, сигурни смо да о томе ништа не знају и не разумеју. Можда им је неко читаву ствар погрешно објаснио, па због тога немају појма о дивном чуду које се догађа у трбуху трудне жене.

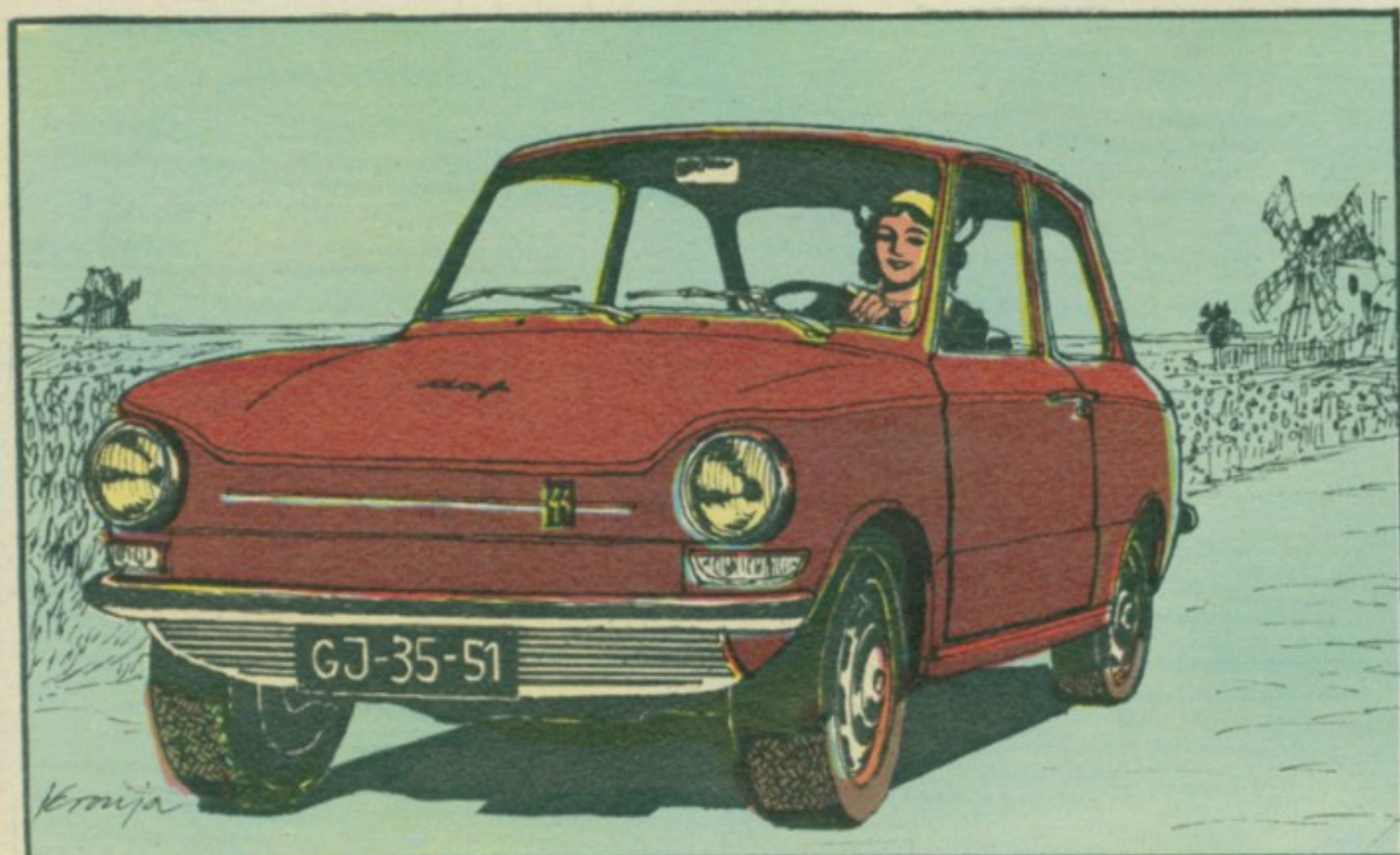
Било би добро да и они прочитају овај чланак; све ће боље разумети и престале да причају разне глупости.

У идућем броју:

ЗАШТО СЕ ДЕЦА РАЂАЈУ У БОЛНИЦИ?

МИНИ

АУТОМОБИЛИ

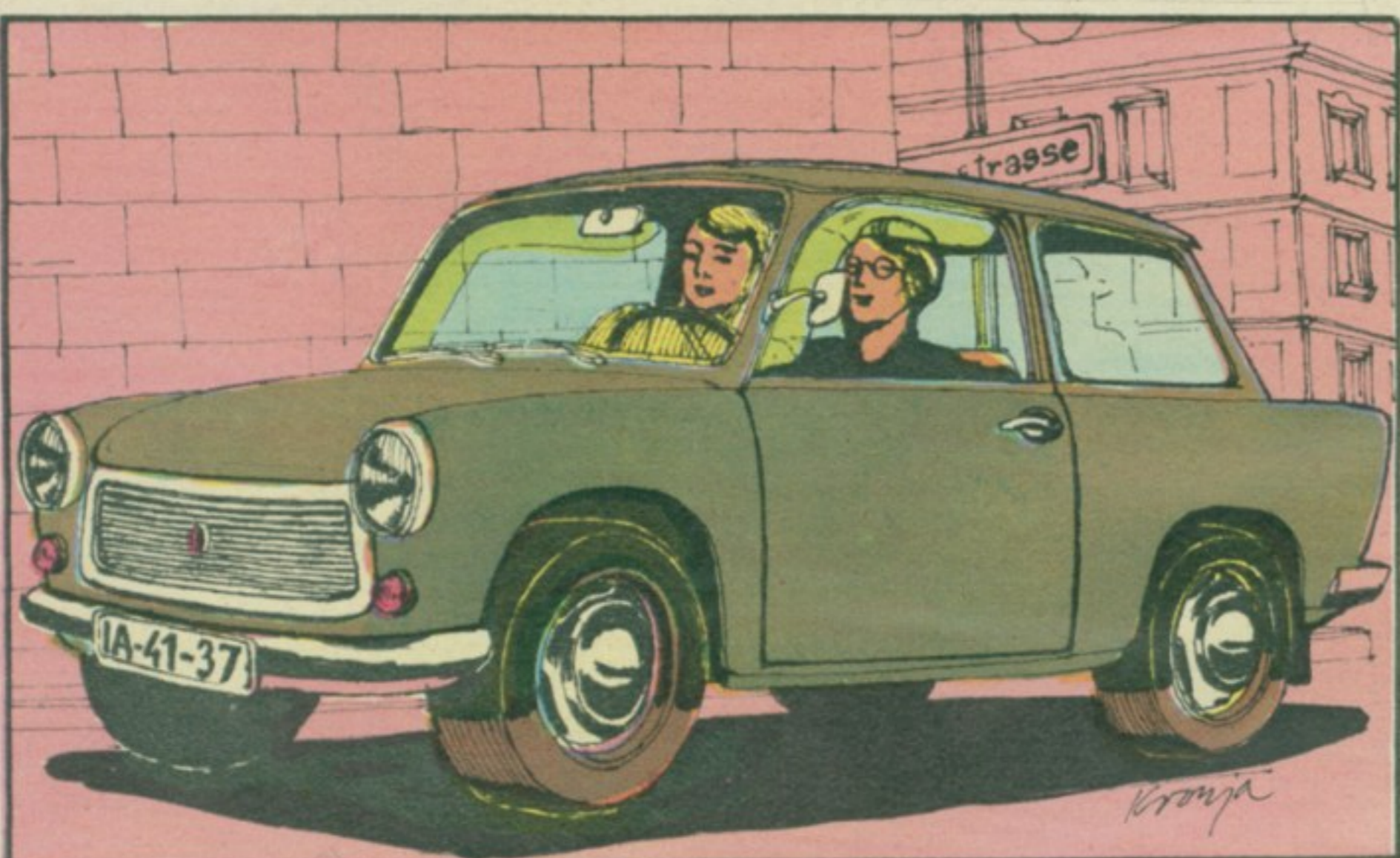
ДАФ 44 — ХОЛАНДИЈА (мотор спреда, 850 куб, брзина: 116,1 кмч, погон позади — 34 КС, потрошња: 7,5 лит/100 км, четворотактни, мењач — вариоматик, лимузина двоја врата, 4 седишта)

Цена: око 2,600.000 ст. дин.

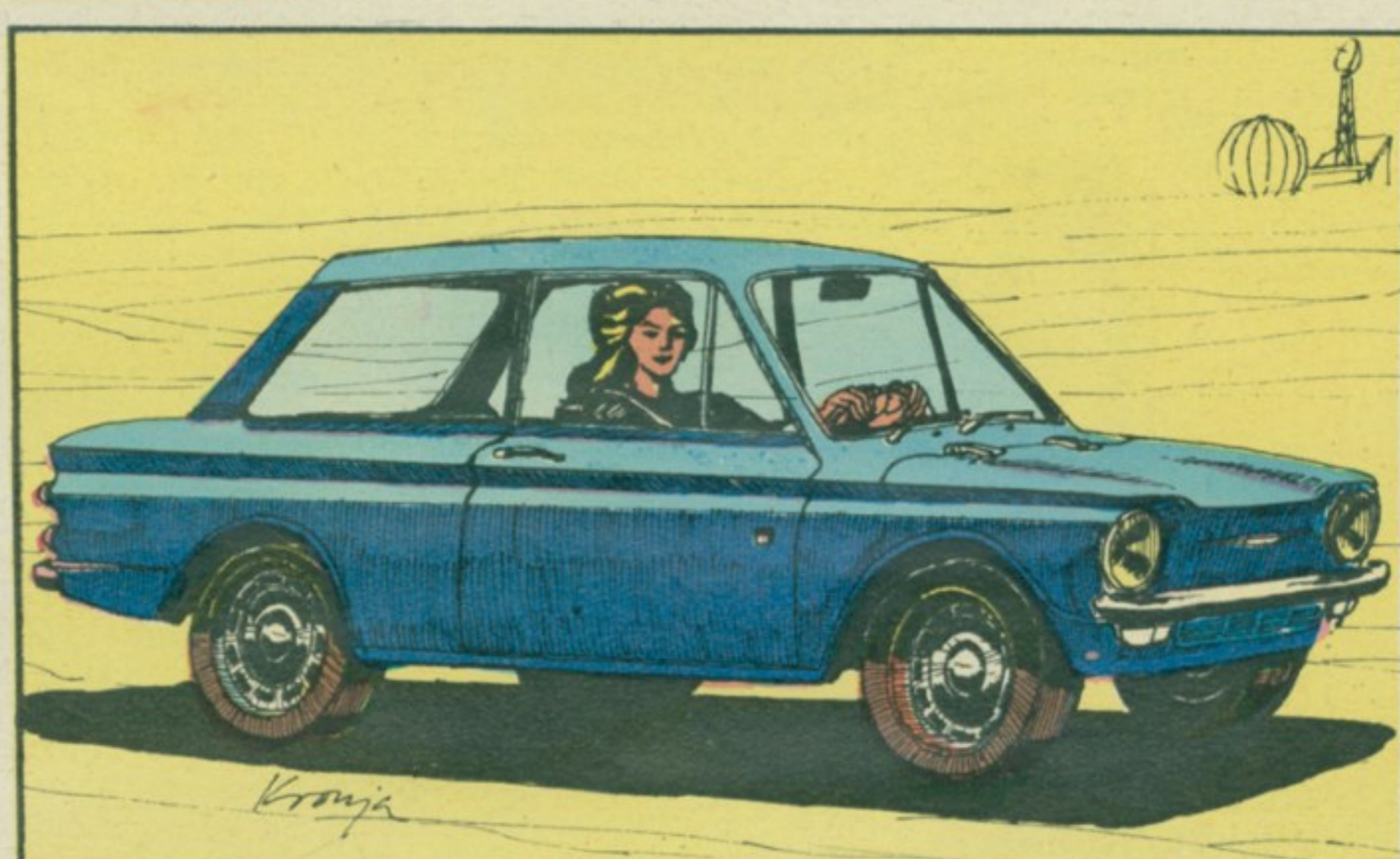
МОРИС-ОСТИН МИНИ — ЕНГЛЕСКА (мотор спреда, 848 куб, брзина: 118 кмч, погон спреда, 34 КС, потрошња: 8 лит/100 км, попречни мотор, лимузина двоја врата, 4 седишта, четворотактни)

Цена: око 2,500.000 ст. дин.

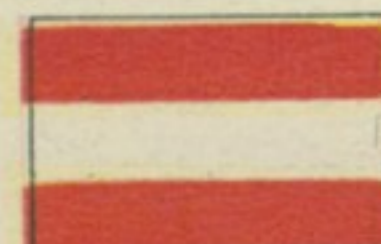
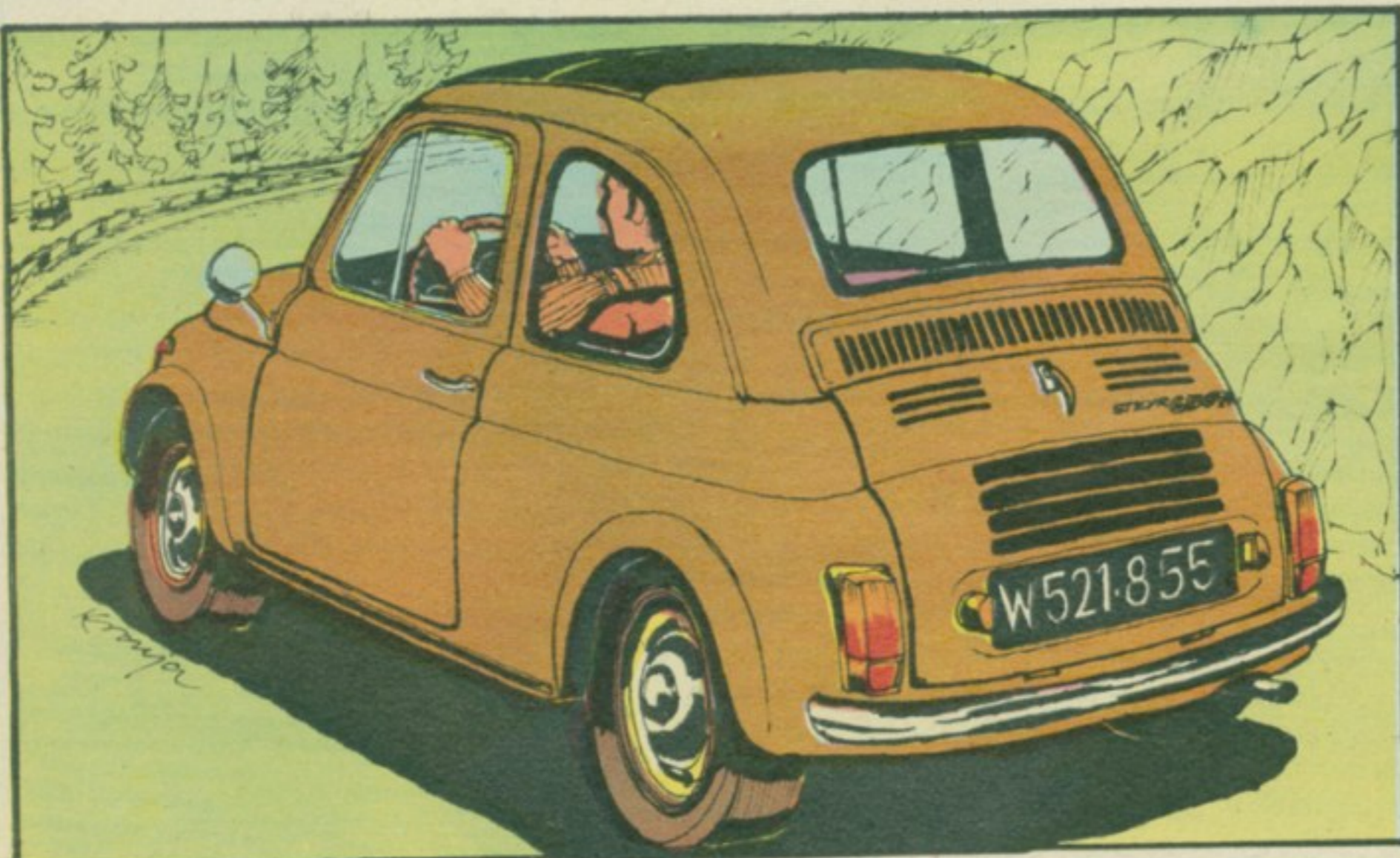
ТРАБАНТ 601 — НЕМАЧКА ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА (мотор спреда, 549 куб, брзина: 100 кмч, погон позади, 23 КС, потрошња: 6,8 лит/100 км, двоцилиндрични, лимузина двоја врата, 4 седишта, двотактни)

Цена: око 1,480.000 ст. дин.

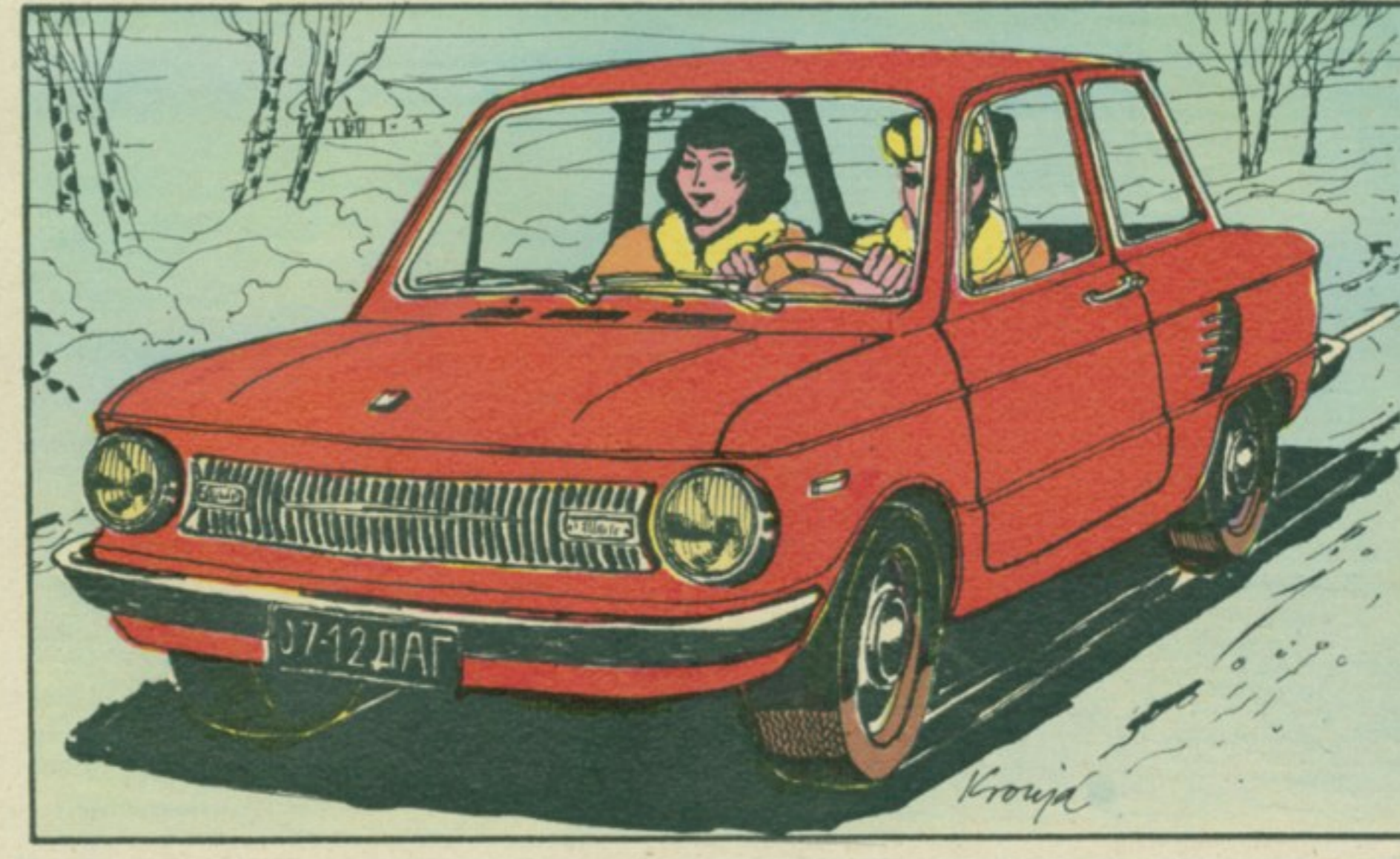
ХИЛМАН ИМП — ЕНГЛЕСКА (мотор позади, 875 куб, брзина 126 кмч, погон позади, 39 КС, потрошња: 7,8 лит/100 км, четворотактни, лимузина двоја врата, 4 седишта)

Цена: око 2,400.000 ст. дин.

ШТАЈЕР ПУХ 650 ТР II — АУСТРИЈА (мотор позади, 650 куб, брзина: 140 кмч, погон позади, 40 КС, потрошња: 8 лит/100 км, боксер мотор, лимузина, двоја врата 2+2 седишта, четворотактни)

Цена око 2,600.000 ст. дин.

ЗАПОРОЖЕЦ ГАЗ 966 — СССР (мотор позади, 887 куб, брзина: 105 кмч, погон позади, 35 КС, потрошња: 7,5 лит/100 км, четворотактни, лимузина, двоја врата, 4 седишта)

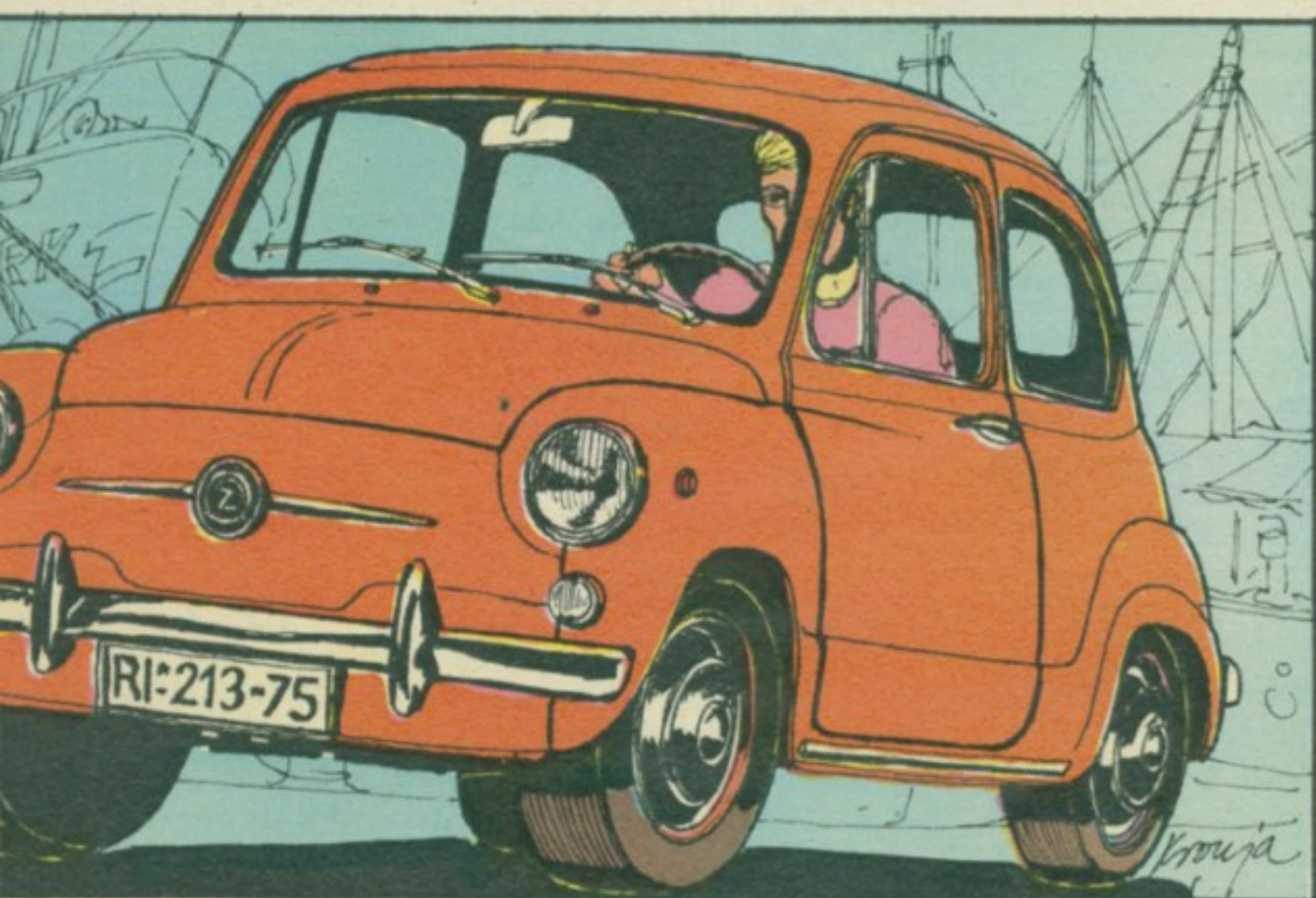
Цена: око 1,400.000 ст. дин.

БИЛИ

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

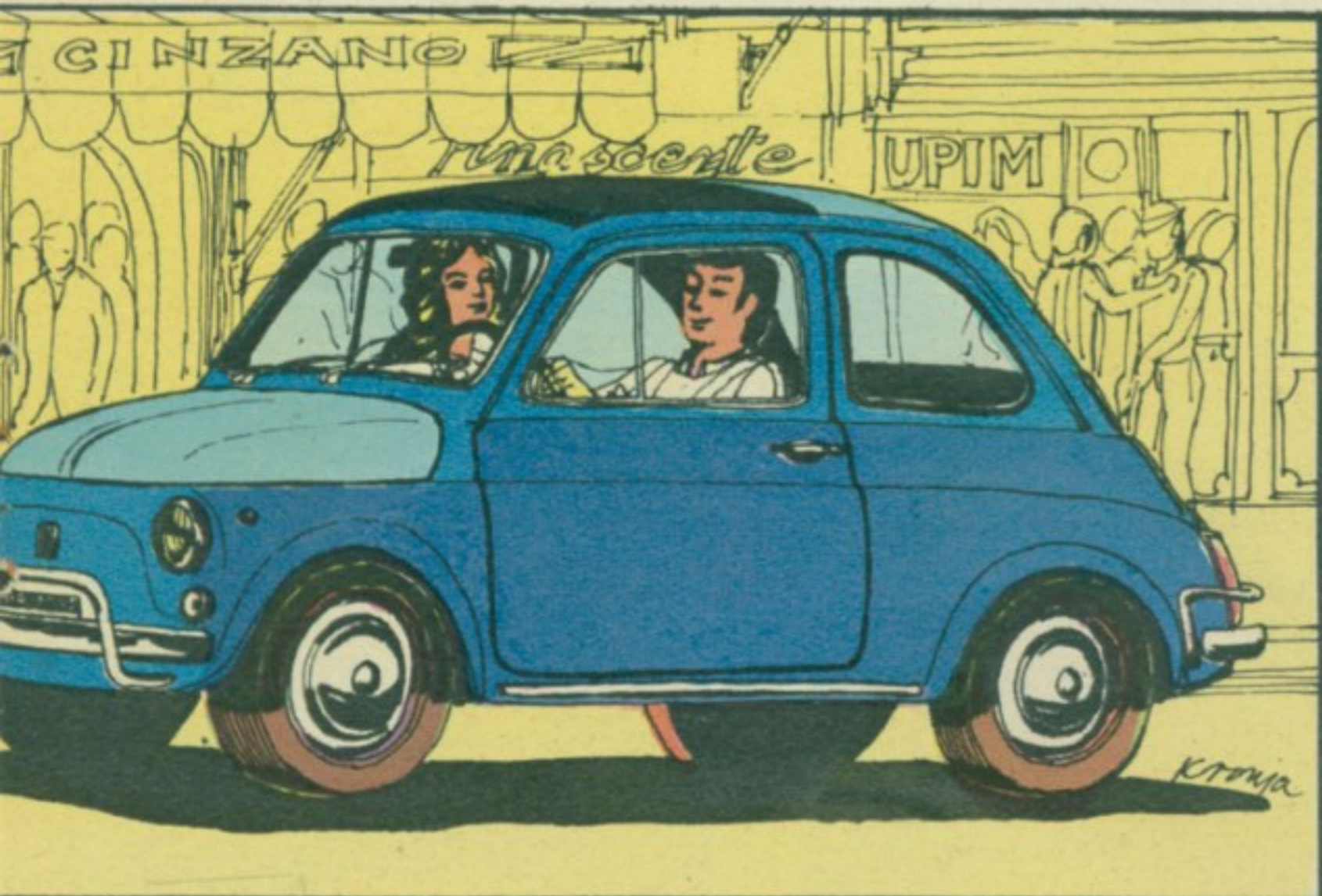
анас у свету постоји општа тенденција да се производе мали аутомобили, по димензијама, обиму кубика, и потрошње. Углавном због густог градског саћаја где су ови аутомобили незаменљиви. Мини мобиле користе купци плићих џепова, затим као "га кола" и омладинци. Са разним модификацијама користе се и у многобројним такмичењима (рема, друмским тркама итд) и врло су популарни због цене.

е цене су са урачунатом царином и приближне)

ЗАСТАВА 750 М — ЈУГОСЛАВИЈА (мотор позади, 748 куб, брзина: 110 кмч, погон позади, 29 КС, потрошња: 3 лит/100 км, четвороцилиндрични, лимузина, двоја врата, 4 седишта, четворотактни)

Цена: око 1,500.000 ст. дин.

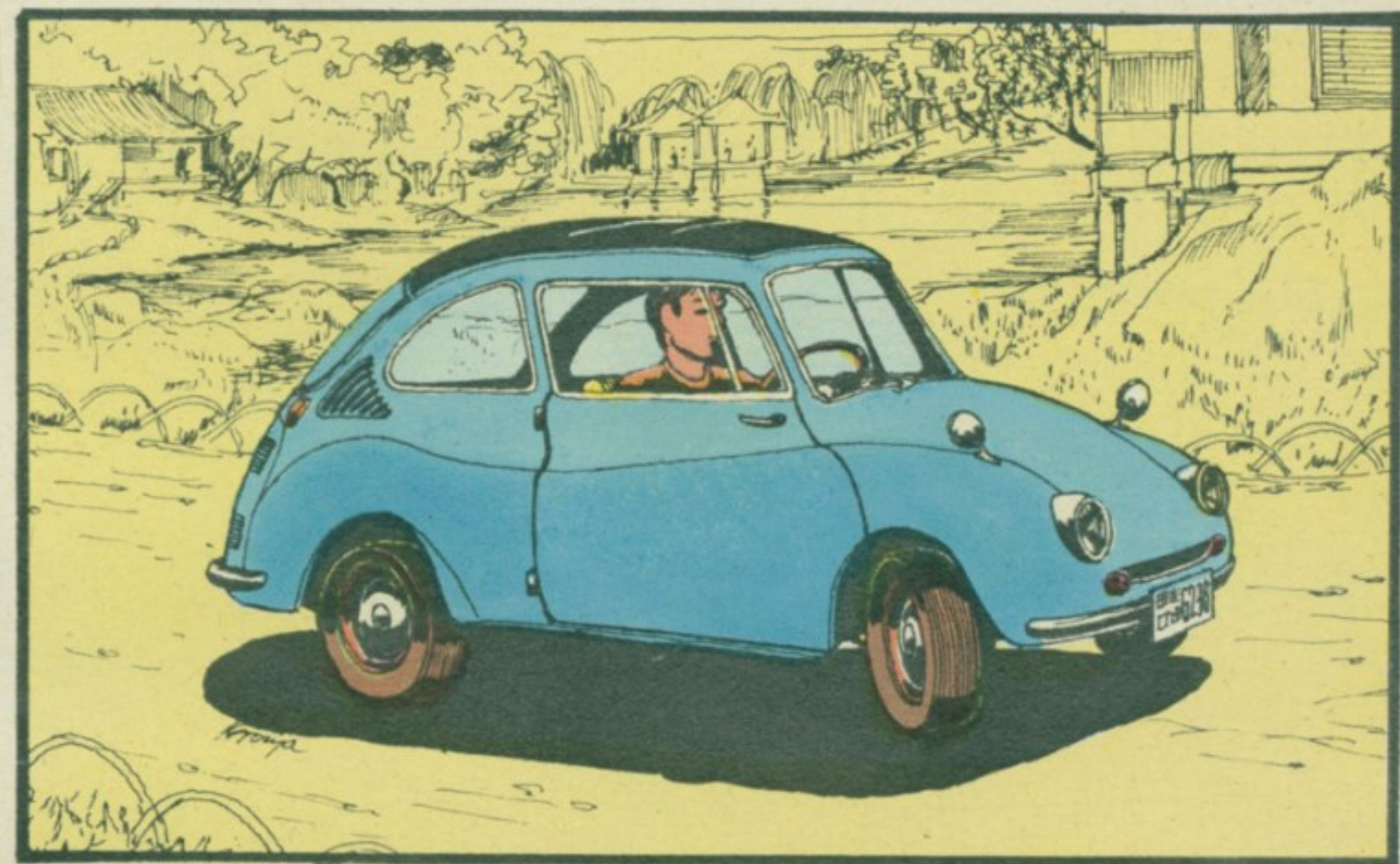
ФИАТ 500 Л — ИТАЛИЈА (мотор позади, 499 куб, брзина: 95 кмч, погон позади, 17,5 КС, потрошња: 5 лит/100 км, двоцилиндрични, лимузина, двоја врата 2+2 седишта, четворотактни)

Цена: око 1,600.000 ст. дин.

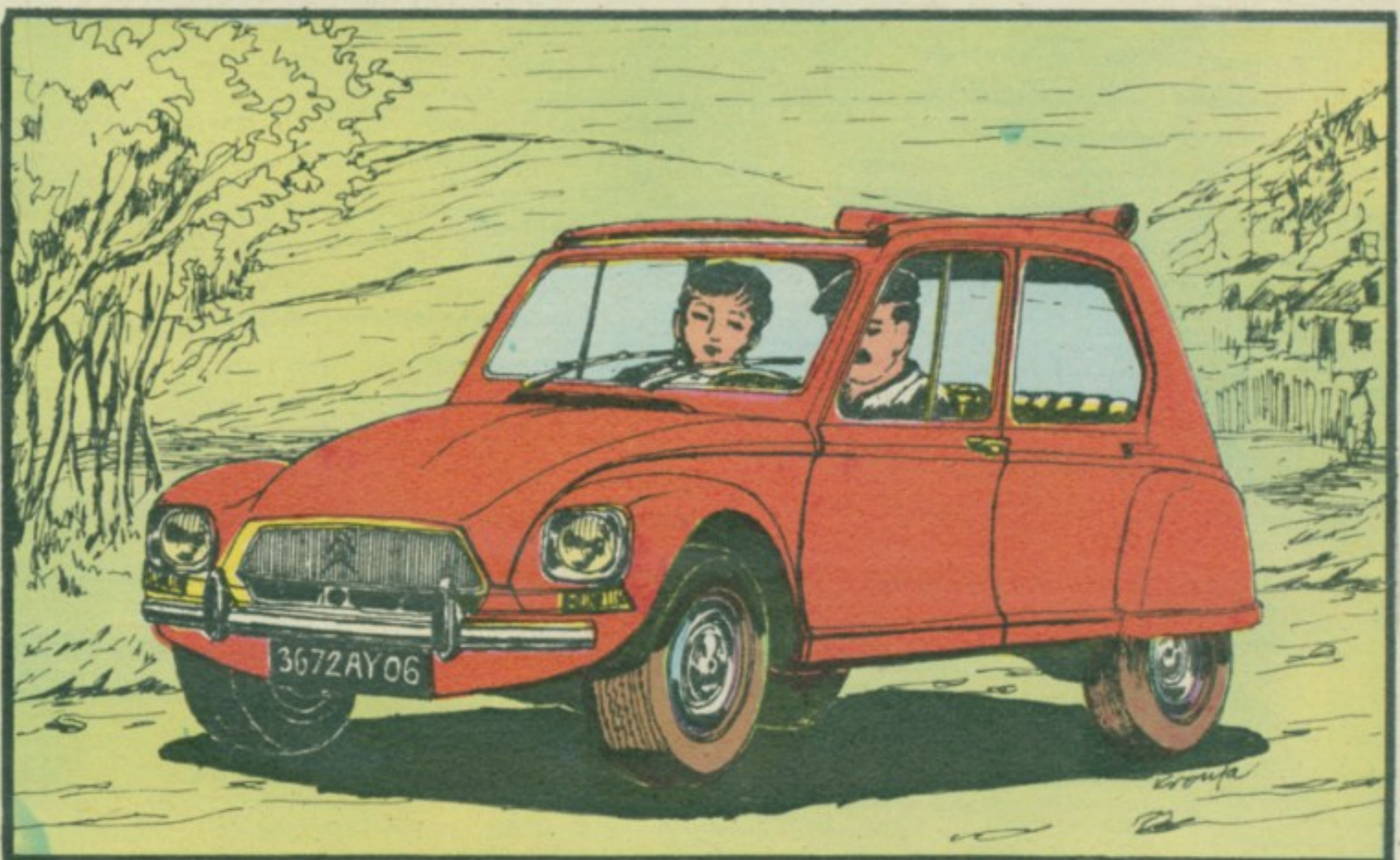
ХОНДА Х 600 — ЈАПАН, 599 куб, 125 кмч, 43 КС, 7 лит/100 км, двоја врата.
Цена: око 1,500.000 ст. дин.

СУБАРУ 36 — ЈАПАН, 358 куб, 100 кмч, погон позади, 20 КС, 3,6 лит/100 км, двоја врата.
Цена: око 1,200.000 ст. дин.

СИТРОЕН ДИЈАНА — ФРАНЦУСКА, 425 куб, 95,5 кмч, 18 КС, 6 лит/100 км, цилиндрични, четвора врата.
Цена: око 1,900.000 ст. дин.

РЕНО 4 Л — ФРАНЦУСКА, 845 куб, 113,5 кмч, 30 КС, 6 лит/100 км, петора врата.
Цена: око 2,300.000 ст. дин.

Песма недеље

JESEN

НАПИШИТЕ ПЕСМУ О ЂУРЂИ БЈЕДОВ

(ПРВА НАГРАДА)

Магла у мојим очима,
студен у мојим ноћима.
Киша на мојим рукама
ветар у мојим песмама.
Листе у мојим власима
цвеће у мојим данима.
Облаци над мојим стазама
јесен на мојим уснама.

Љубица КНЕЖЕВИЋ

VII-2 Осн. шк. „Диша Ђурђевић“
Вреоци

Наше наградно такмичење — „Песма недеље“ — наишло је на одзив међу читаоцима „Забавника“. На задату тему „Јесен“ стигло је 87 песама. Нашли смо се на муци како да не увредимо читаоце јер је песама које су заслужиле награде било заиста много. Овог пута смо попустили и поред прве награде од 5.000 ст. динара дали и две утешне награде од по 3.000 динара.

Сада вам дајемо тему за идућу песму: то је девојка из Сплита — Ђурђа Бједов, која нас је све изненадила освојивши златну медаљу на Олимпијади у Мексику у дисциплини — пливање прским стилем на 100 метара и сребрну у пливању прским стилем на 200 метара.

Сама одредите наслов песме, али немојте написати више од 8 стихова. Обавезно је писати на дописници. За најбољу песму о Ђурђици доделићемо награду од 5.000 ст. динара. Очекујемо хитно ваше песме.

ЈЕСЕН

Свако вече на екрану
уз причање и галаму
од Каменка чујем „кризу“
да је јесен тако близу.
Каменково тужно лице
објављује нетремице:
„Јесен јури на крилима,
зиму носи нама свима“.

Милутин ПЕТКОВИЋ,
Б. Салаја 2, Београд

ЈЕСЕН

Многе радости јесен буди,
на пољима и воњацима све руди.
Надалеко прјесма се чује
дрва се слажу, моторне пиле брује.
Вози се плод, одмора нема
пуне се амбари и зимница спрема.

Виктор ЦАБАЛДО
уч. VIII р. ос. школе Цазин

ТАКМИЧАР ЗА ШАМПИОНАТ ГРИМАСА

ГРИМАСА НЕНАДА МАТИЋА

Посетио нас је Ненад Матић, брвар из села Шарбановаца, поред Сокобање.

Ненад нам је објаснио да је желео лично да донесе своје фото-

графије за Забавников шампионат гримаса. Његови пријатељи из Сокобање: Миле Марковић, председник ловачког друштва из Сокобање, Бранко Пешић, Лаза Петковић, Јордан Ивановић, Душан Сретеновић и остали сакупили су новац за његов пут у Београд. Они су нам поручили: „Кладимо се да од чика Ненада нема бољег „гримасера“ у Југославији. Изазивамо све остале градове у нашој земљи да пошаљу слике својих представника.“

Додуше, не кажу шта стављају у залог за опкладу.

Очекујемо да нам и други читаоци, млади и стари, мушког и женског рода, пошаљу своје фотографије па да приступимо подели награда.

Прва награда 20.000 старих динара. Друга награда је 10.000 старих динара.

Трећа награда је 5.000 старих динара.

Молимо читаоце да нам поред фотографије са гримасама пошаљу и обичне фотографије да бисмо их упоредили.

СЛАБА КОНКУРЕНЦИЈА МЕЂУ ШКОЛАМА ЗА РЕЦИТАТОРА ДАМЈАНОВИЋА

Најнеобичнији конкурс „Политикиног забавника“ је завршен. Није имао успеха. Наша награда — рецитатор Ратомир Дамјановић — Рале, рецитоваће песме у београдској основној школи „Дринка Павловић“, која је послала 269 позива — купона. Победила је без конкуренције јер нам ниједна друга школа није упутила позиве — купоне мада смо се обавезали да ћемо рецитатора послати било где у Југославији и о нашем трошку.

Ученици II-2 разреда Завода за слепу децу и омладину из Земуна послали су нам писмо у име својих 230 колега и изразили жељу да и они чују Ралета. Њихову жељу ћемо свакако испунити, мада званично нису учествовали у конкурсима.

Пошто је рецитатор Дамјановић тренутно болестан, кад оздрави договорићемо се са две поменуте школе кад ће доћи да им рецитије.

ШКОЛСКИ СМЕХ

ИСТОРИЈА

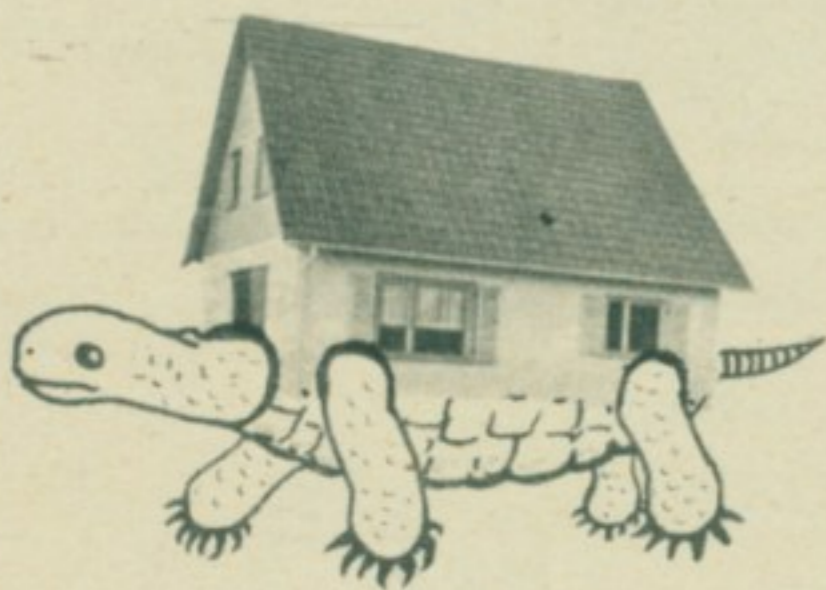
По повратку са родитељског састанка, мајка је грдила малу Милицу:

— Још имаш јединицу из историје? Зар те није срамота? Кад сам ја била у твојим годинама ја сам историју увек знала одлично...

— Да, мама, али онда је историје било много мање.

Маринко Гаврић
Идријска II, Љубљана

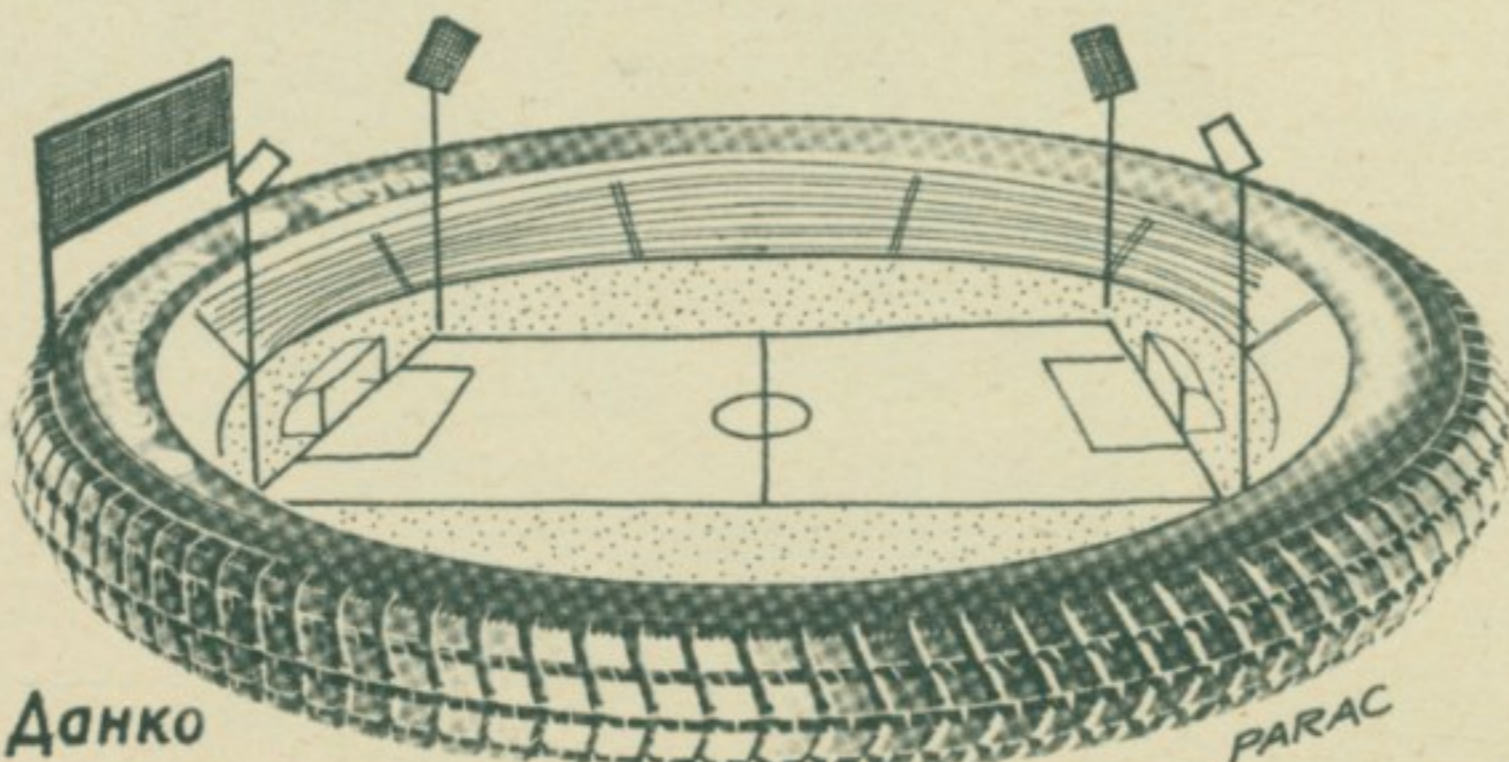
ФАНТА — МОНТАЖЕ

Чолић Владимир

Пашић Александар

Парац Данко

Једна туристичка америчка агенција овако рекламира летовање у Француској: „Пре свега у овој земљи се веома добро једе, само од имена сова могла би се саставити књига дебела као телефонски именик. Што се тиче вина, у

то немојте сумњати, она се сматрају најбољим на свету. Због тога вас унапред обавештавамо да воду, иако је питка, није препоручљиво грати у ресторанима“.

као услов да буду примљени у „клуб носатих“, недавно основан у Розенхајму у Баварској, кандидати морају да имају нос изузетне величине. Најбољи пример им је

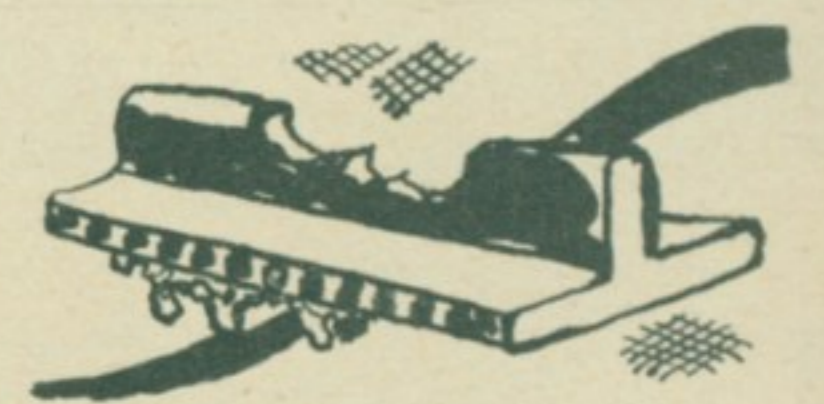
сам председник клуба чији нос има заиста изузетне размере: 7,5 дуг а широк 4,5 сантиметра.

Тихи океан, Велики океан или Пацифик три су различита имена једног истог океана, највећег на свету, који се простире између Америке, Азије, Аустралије и Антарктике и заузима површину од око 180 милиона квадратних километара или близу половине укупне водене површине

у свету. Тихи океан први је од Европљана открио шпански освајач Васко Нуњез де Балбоа 1513. године а њиме је први пут пловио шпански морепловац Магелан 1521 године и назвао га Тихим (пацифик) јер у њему није наилазио на буре као у Атлантском.

рђа на гвожђу настаје услед тога што се кисеоник из

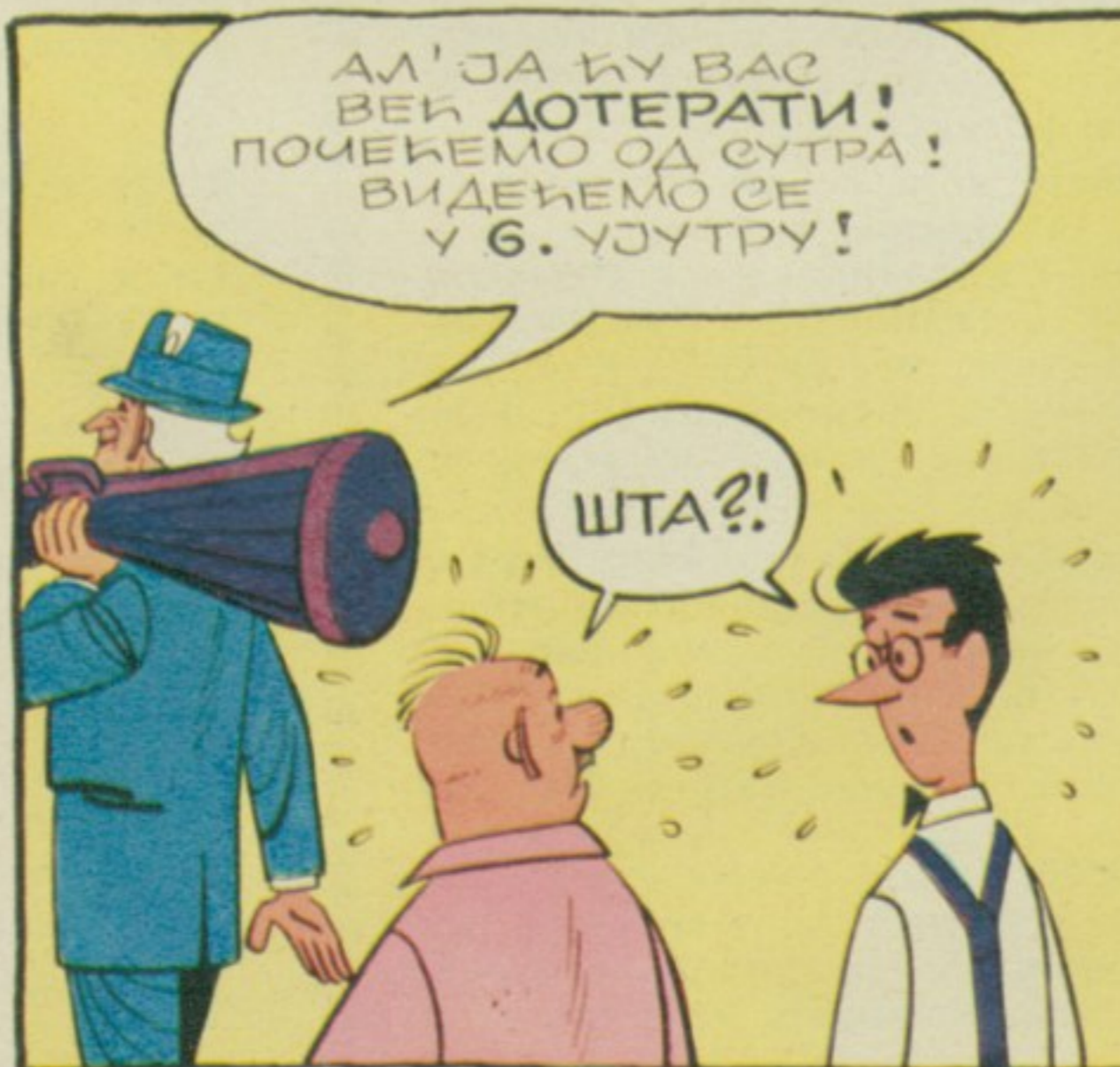
ваздуха спаја са честицама гвожђа и ствара оксид гвожђа Fe₂O₃ или, оно што ми обичним језиком називамо рђа.

СВИ У СУКЊАМА. — Крик моде у XIII веку пре наше ере код старих Египћана је дуга сукња са бретелом, за жене, а за мушкарце кратка сукња (!) и провидна хаљина (двоје лево). Одећа је практична за топлу климу. Ловац на птице (треће лице) такође носи сукњу! Фараон Аменофис II — седи на крилу дадиље — и исто тако носи сукњу. Наравно, фараони и свештеници који владају Египтом носе сукње од најскупочијих тканина, док сиромашан свет веже око струка комад платна (ако га има).

Свештеник (други здесна), за церемонију облачи леопардову кожу. Једноставне хаљине истичу грациозне покрете египатских жена, надалеко чувених лепотица. У моди су украси: природно цвеће, злато, драго камење, слонова кост, керамика, огрлица, нарукнице, појасеви, копче, дијадеме. У XI веку пре наше ере женска одећа има богате наборе. Не може се замислити богатији Египћанин или Египћанка без нашминканих очију, капака или усана.

ДЕНИС ШАМПИОН

ЗНАТЕ ЛИ

Обележите право значење речи. Ако имате свих пет погодака, дајте себи оцену — одлично са похвалом. За четири поготка оцена је — одлично, за три — врло добро, за два — добро и за један — довољно.

1. ДИСКВАЛИФИКАЦИЈА

1. Непризнавање рекорда. 2. Искључивање са такмичења. 3. Одустајање од такмичења.

2. СКАЛПЕЛ

1. Хируршки нож. 2. Одрана кожа с главе побеђеног непријатеља. 3. Логорска ватра.

3. ЕКВИНОЦИЈ

1. Бура. 2. Равнодневица. 3. Врста кита.

4. КЛИНЧ

1. Ексер. 2. Метак. 3. Положај у боксу.

5. ПОТЕРНИЦА

1. Лов са псима. 2. Коњска трка. 3. Писмена потера.

ОДГОВОРИ:

1. Искључивање у спорту; казна због неспортског понашања или прекршаја правила.
2. Врста малог хируршког ножа.
3. Равнодневица, датум у години (20. или 21. март и 23. септембар) када су два сунчеве знакова (Екватор и северни пол) директно изнад екватора.
4. Положај у боксу када се боксер нагиње напред и напредно изводи удар.
5. Писмена потера — захват ординарних коња у лову са псима.

МНОГО ЦЕЊЕНИ ШАРАН

ОДАВНО ЈЕ УВАЖАВАН
И НА УДИЦИ И НА
ТАЊИРУ

За спортске риболовце шаран је изванредна риба. Иако већ на удици, он се лако не предаје, већ на све начине покушава да се ослободи, најчешће се окреће око себе лудачком брзином не би ли

струк прекинуо оштрим леђним перајима.

ЗАБЛУДЕ И ЛЕГЕНДА

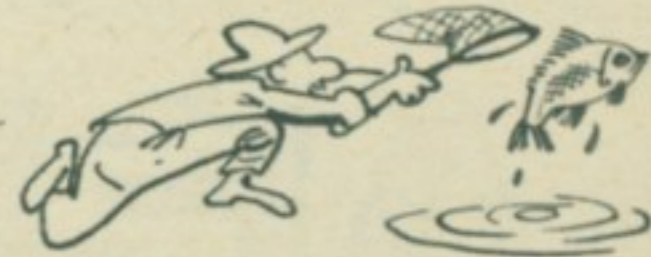
Вековима је шаран код многих народа (а то се веровање све до данас задржало у Јапану) био симбол дуговечности. Сматрало се да може да доживи преко сто година. Данас се зна да је то само прича. Као и код других риба и на крљуштима шарана могу се видети концентрични кругови. Помоћу њих израчунава се старост рибе као што се то код дрвећа чини на основу година. Тако смо сазнали да је дуговечност шарана само легенда. Ова риба максимално може да достигне старост од четрдесетак година. То и није тако мало, али је далеко од бесирности коју су му приписивали.

Исто је тако заблуда и веровање да је шаран одувек живео само у слатким водама. Он је пореклом из Мале Азије, нарочито много га је било у водама које се уливају у Црно море, па је лако претпоставити да га је било и у сланој средини.

Шаран је одувек био цењен на трпези. Стари Римљани су га набављали чак на Блиском истоку, а у своју земљу преносили га у нарочитим базенима уграђеним у бродове. Почетком четрнаестог века жалућери су ову рибу пренели из Јужне Европе у остале делове нашег континента и гајили је специјално за дане поста.

Шаран је велика риба, по-

једини примерци могу да достигну дужину од 1,5 метра, ширину од 60 сантиметара а тежину од 35 килограма.

РИБА — СВЕЈЕД

Најрадије се задржава у плитким, муљевитим водама у рибањацима или језерцима, густо обрастим воденим биљем. Бистре воде брзог тока избегава. Главна храна су му црви, ларве инсеката, водоземци и други мањи становници вода. Радо једе и натрале плодове, кувани кромпир и хлеб. Кад има довољно хране, већ у трећој години постаје способан за размножавање. У тој години женка већ снесе и до 300.000 јаја, наравно, на свет стигне тек мали део јер за то нема потребних услова. Најпогоднија температура у мрестилишту износи од 20 до 22 степена Целзијусова.

Младунче шарана је искључиво месождер. Храни се малим живим организмима. У трећој недељи живота дугачко је само два сантиметра, у првом месецу 4, а крајем лета 7 сантиметара. Одрастао шаран је свејед, а кад остари опет је само месождер.

И поред тога што је крупан, шаран је плашљива риба. На најмањи знак опасности, крије се у дугачкој трави. Осим риболоваца шаранови непријатељи су: грабљиве рибе, видра, јастреб, чапље, роде, патке, гњурици, па чак и жабе.

Ево како изгледа један шаранов дан: у рано јутро он „брсти“ по дну река или

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП ПРЕСТУП И КАЗНА

Какве су све казне предвиђене за различите прекршаје олимпијских закона или правила такмичења? Дисквалификација, опомена и то је све. А некад су се са спортским преступницима обрачунавали много суровије. На древногрчким олимпијадама, на којима је основна дисциплина било брзо трчање, за „крађу“ на старту кажњавали су — шибанем. Уосталом и у наше време понекад казна за превремени старт може бити веома оштра. Тако је забележен овај случај са једног такмичења у Енглеској: „Слушај ти, момче, — опоменуо је судија тркача познатог по томе што је злоупотребљавао старт и излетао на стазу пре времена — ја сам спремио пиштољ за старт. Мислим да можеш да погодиш где ће стићи метак ако пре времена јурнеш!“

Касније су судије прешли на другачије мере кажњавања. Познати су случајеви кад су недисциплиноване спор-

тисте ударили — по цепу. На Олимпијади 1936. бициклиста Тони Меркенс био је због кршења правила осуђен да плати 100 франака.

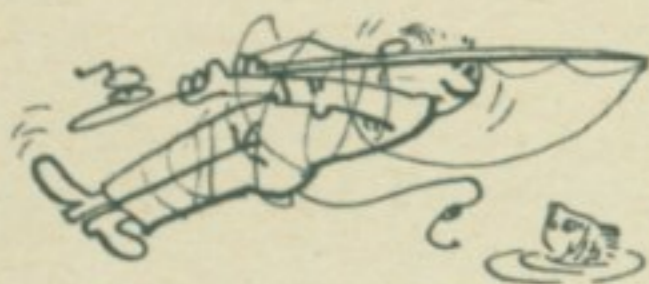
Спортисте који су закашњавали на почетак такмичења, кажњавали су — временом. На Олимпијади у Инсбруку догодило се да Шведанка Гун Едел закасни на старт трке од 5.000 метара на клизаљкама. То време (пет минута) било је додато резултату који је постигла.

Године 1948. на Олимпијским играма у Лондону у шведској коњичкој репрезентацији наступио је и подофицир Г. Персон. А по правилима која су тада важила, на такмичењу су могли да учествују само официри. Зато су Персона на време „унапредили“ у поручника. Кад се 1953. године сазнало за то, после игара Персон је опет враћен у чин потпоручника, међународна федерација је дисквалификовала целу екипу.

језера. Пред подне исплива на површину воде где се обично „поиграва“ са пецачима које уме одлично да избегне. Треба напоменути да температура воде веома утиче на шараново понашање и често мења његов распоред. На 5° Целзијусових он се скоро укочи; на 15° риболовац још нема много изгледа, а тек на 20° шаран се налази у пуној активности. Ни сувише загрејана вода му не прија, тада губи апетит.

КАКО УПЕЦАТИ ШАРАНА

Лов на шарана је прави доживљај за риболовца. Јер, шаран је лукав, снажан, никад се не зна шта ће урадити идућег тренутка. Чак и ако се ухватио на вашу удицу, нисте сигурни да ћете га извући. Хоће да покида најлон, да спадне с удице на метар од обале.

Шарана тражите на месту где у реци има муља и траве, јер воли да се каља. Ако нађете место где поред муља и траве има и пањева на дубини од два до три метра, ето правог места за лов на шарана.

За ову рибу узима се удица позната по надимку „папагајка“, већих размера, а везује на четрдесетак сантиметара испод олова, које мора бити теже него обично.

Као мамац се најчешће употребљава ваљак умешан од пројиног брашна, али га не треба сасвим заокруглити. Неки стављају сир, неки чак и алеву паприку, или нешто што шарану „мирисе“.

Употребљава се понекад и „амерички“ сир, или чак и качкаваљ, али многи искусни риболовци чекају прве јесење дане и као мамац стављају зрна младог млечног кукуруза који се претходно прокува.

Када се „шаран“ јави, треба хитро реаговати и помоћи му да се што боље закачи за удицу. Али тек онда почињу муке — треба га извући на обалу.

Први добар знак је ако видите да најлон иде узводно, јер ако је шаран кренуо низводно, изгледа су већи за њега него за вас. Покушајте затим да га умарате и да полако вучете. Он има обичај да покуша да се завуче у неки пањ или да се зариде као копље у муљ. Ако то учини, ваше шансе су скоро никакве. Послужите вас срећа да га довучете до обале, мрежица (мередов) је неопходна, јер га морате прихватити, пошто хоће да се откачи и у самом плићку. Ако се са пецача вратите празних руку, онда помаже такозвана „сребрна удица“ — (купити шарана на пијаци).

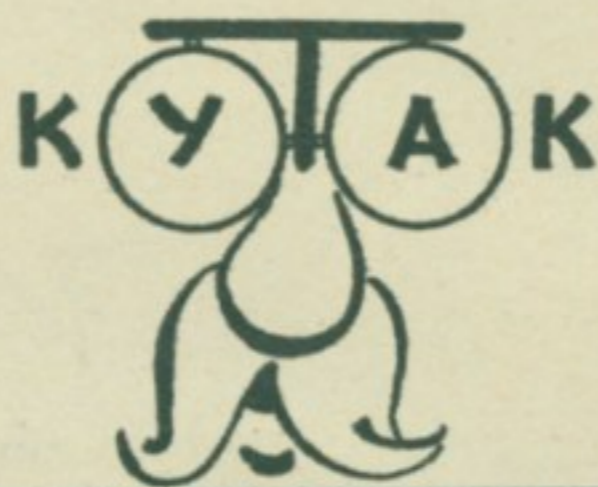
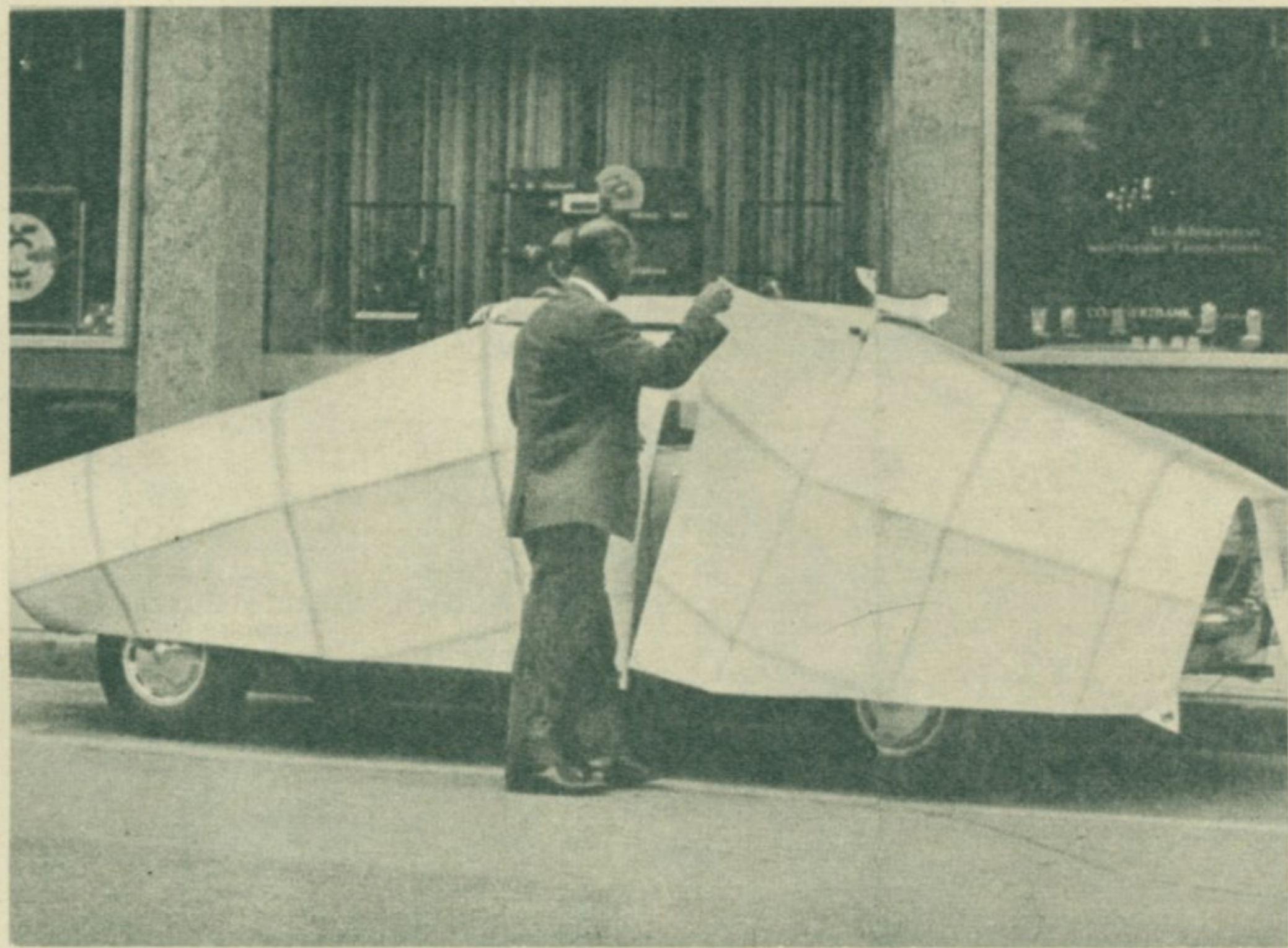
КАКО ГА ПОЈЕСТИ

ПИЈАНИ ШАРАН. Шаран се очисти, извади утроба, добро опере, попречно засеће од главе до репа и посоли. Затим се пропрже 3—4 чена белог лука. У тепсију налијемо мало уља и када је врело, шарана ставимо у посуду положеног из трбух (као кад плива), и поспемо га прженим луком. Када се у рерни мало запече, полако преливамо шарана са два децилитра вина.

ГАРАЖА НИЈЕ ПОТРЕБНА

ОВА КУЋА, НАЧИЊЕНА ПО УГЛЕДУ НА ПУЖА, РЕШАВА СВЕ ПРОБЛЕМЕ ОНИМ ВЛАСНИЦИМА КОЛА КОЈИ НЕМАЈУ ГАРАЖУ. ДОВОЉНО ЈЕ ПРИТИСНУТИ НА ДУГМЕ И ВОЗИЛО ЋЕ СЕ ОДМАХ НАЂИ ПОД

КРОВОМ. ЧИТАВА ГАРАЖА ОД ПЛАСТИЧНОГ МАТЕРИЈАЛА ТЕШКА ЈЕ СВЕГА 10 КИЛОГРАМА, А ИЗРАЂУЈЕ СЕ У ФРАЗИНГУ У БЛИЗИНИ МИНХЕНА.

ВЕСЕЛОГ архивара

РАЗМЕНА ЉУБАЗНОСТИ

Велики руски научник Михаил Ломоносов није баш много пажње посвећивао свом спољном изгледу. Због тога је често био предмет подсмеха дворских племића који никако нису могли да му опросте сељачко порекло. Једном му је неки кицош, приметивши његове искрзане манжетне приметно:

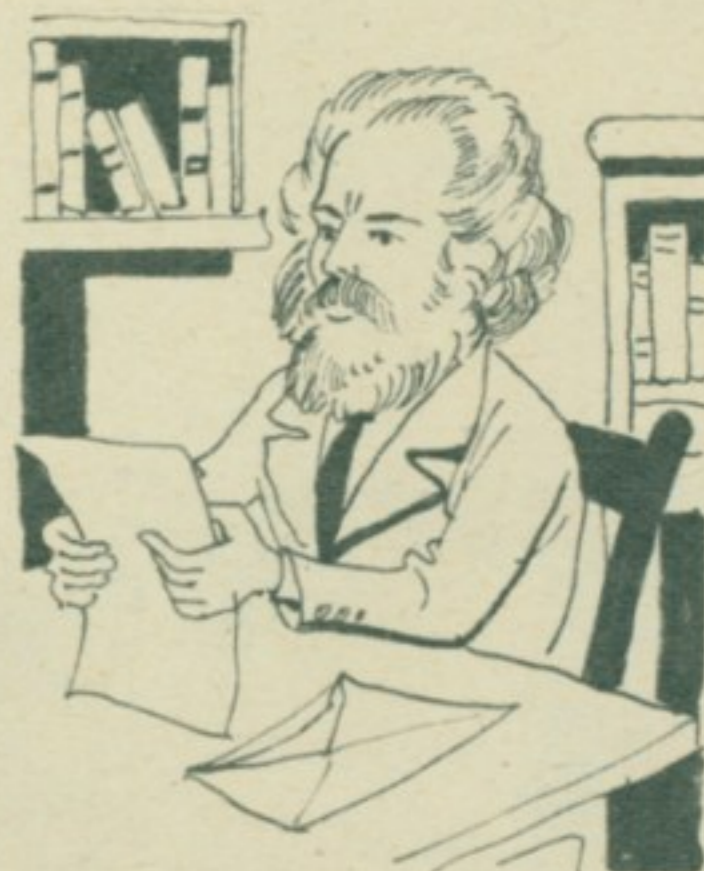
— Ученост извирује!

— Не, господине, — одговорио је Ломоносов — то само глупост завирује!

СВЕ ЈЕ РАЗУМЕЛА

Нека „учена“ госпа замоли једном приликом познатог руског радио-физичара Попова да јој објасни како то функционише подводни трансатлантски кабл. Кад јој је научник стрпљиво и подробно растумачио, дама је захватила и рекла:

— Имала сам прилике да разговарам с многим научницима, али нико од њих није умео да говори тако просто и јасно. Од ваше причања, просто ми је дах застао. Само ми једно питање није јасно: како телеграми из Америке стижу у Европу суви?

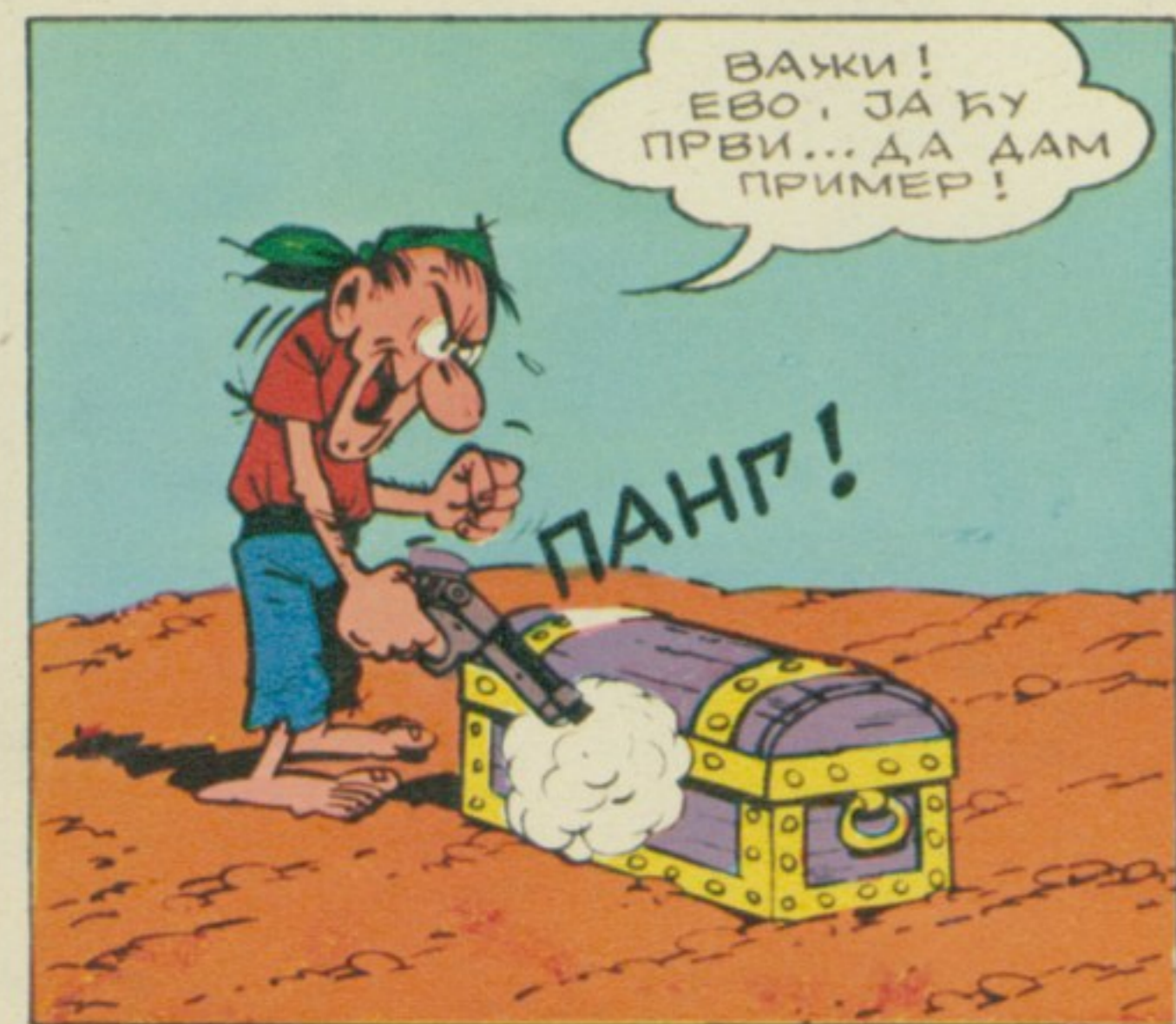
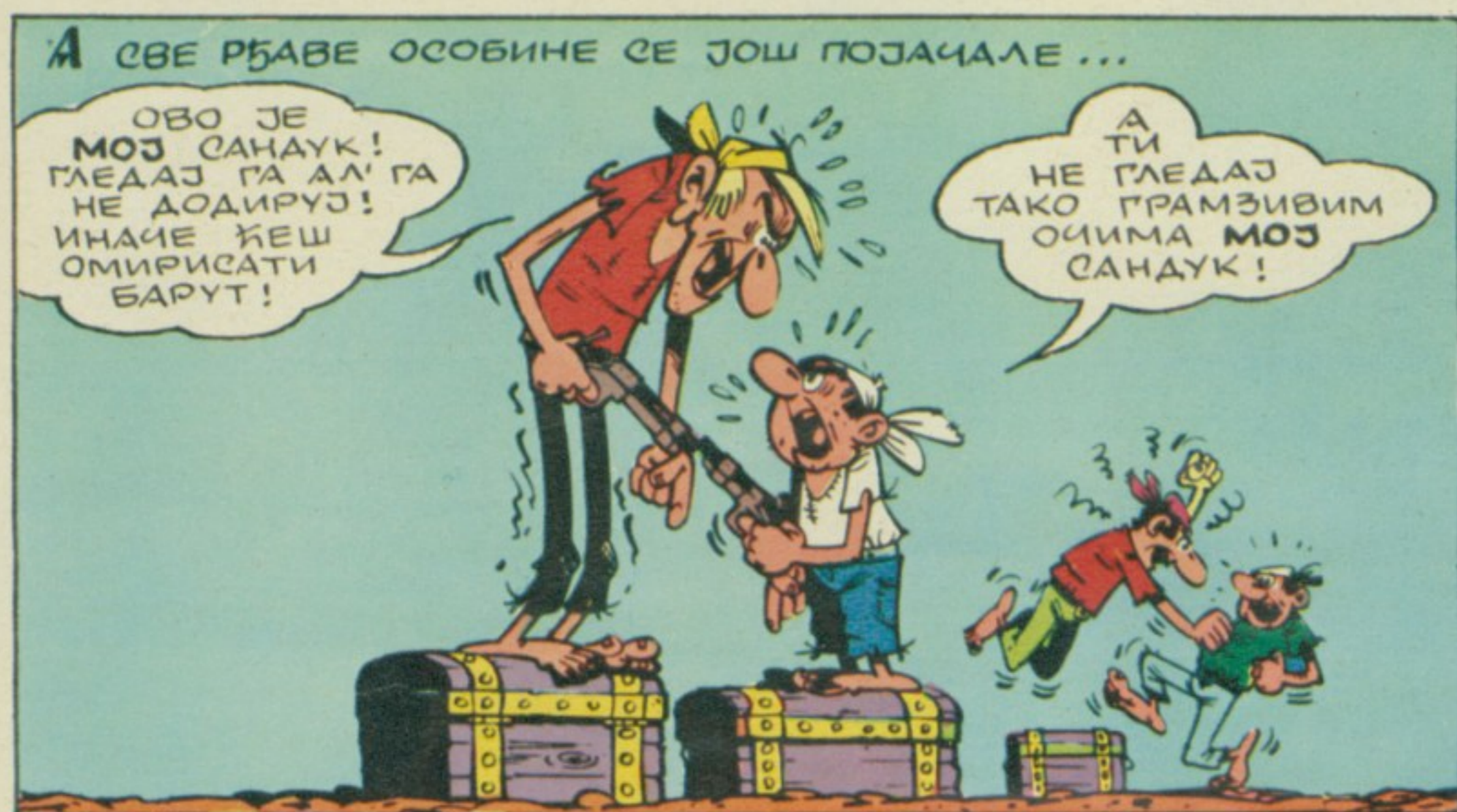
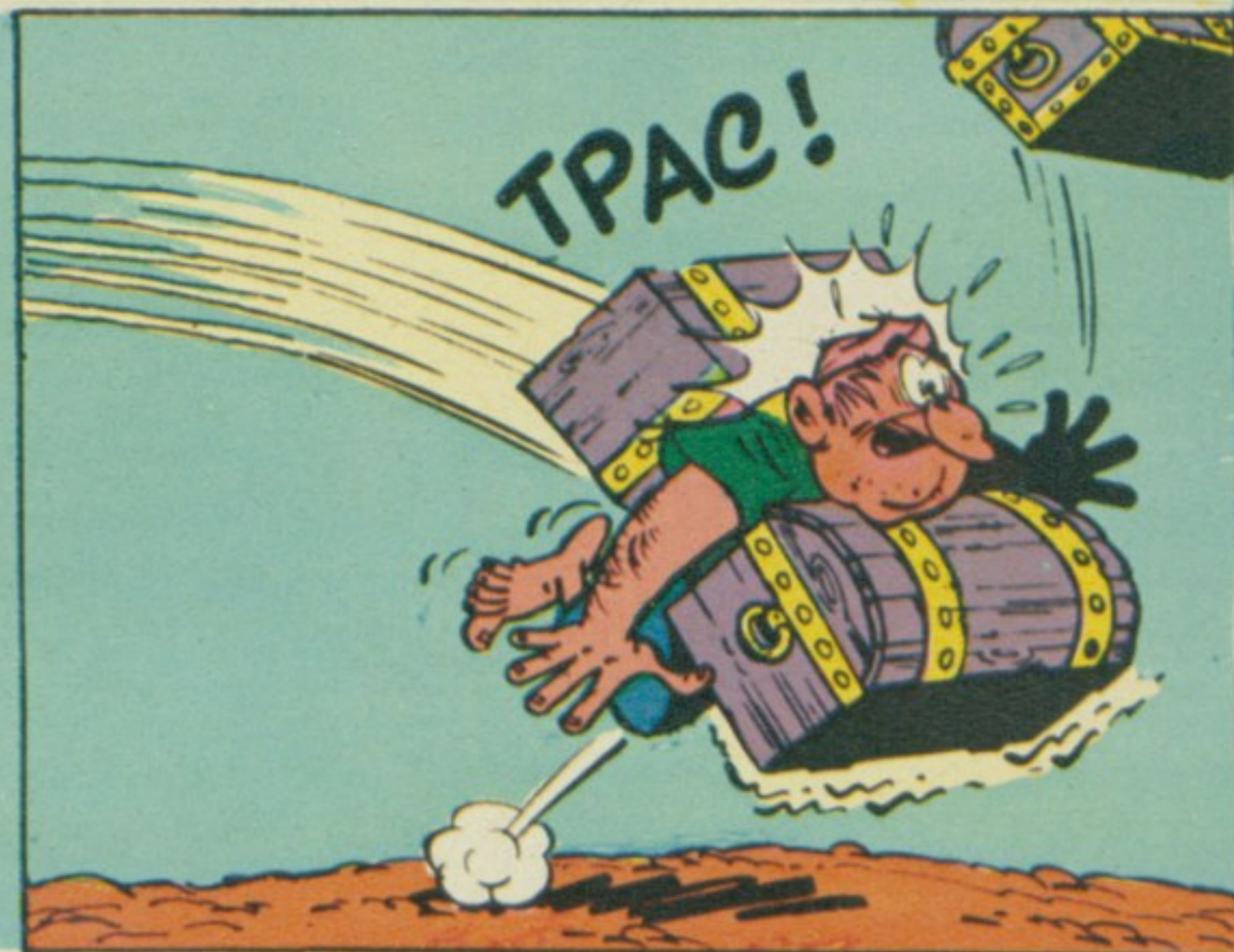
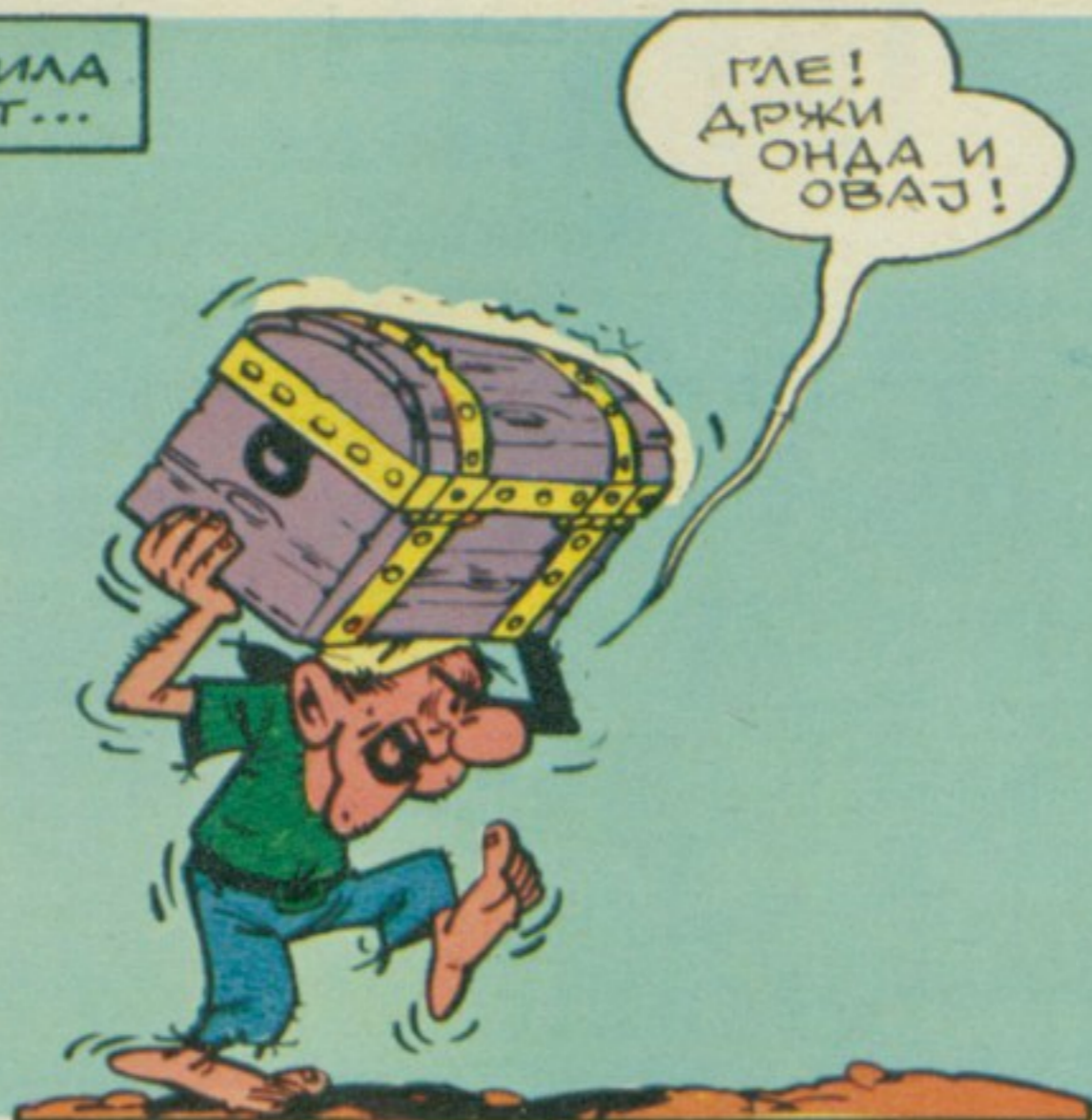
ПРЕТЊА ИЗДАВАЧА

Прича се да је 70-тих година Карл Маркс, који је тада живео у Лондону, примио следеће писмо од издавача Брокхауза из Лајпцига:

„Поштовани господине докторе, Ви сте већ годину и под дана закаснили с предавањем ваше књиге „Капитал“, коју сте се оба везали да напишете за наше издање. Ако поменути рукопис не стигне најкасније за шест месеци, бићемо принуђени да тај посао поверимо другоме писцу“.

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЈМОНД
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

КОФЕР

ЦРНЕ ЛУТКЕ

Октобар 1940. Капија замка Миланд, славне звезде париског Казиноа Џозефине Бекер затрела се под ударцима кундака. Пред вратима је стајао немачки војник, иза њега укрућен официр, подофицир као дрвена лутка и још три војника са шмајсерима.

— Обавештени смо да скривате оружје. Имамо налог за претрес.

— Али, молим вас, какво оружје! Ви се шалите, господо! Ја се у ратовање не разумем. Знате, ја знам само да играм. Видите, овако.

И, Џозефина је заиграла. Гласно се насмејала и постигла оно што је требало.

Положила је испит

Значи, то је та блистава звезда, којој су биле дозвољене све лудости. Пред Немцима је та лепотица с птичјим мозгом, коју много више интересује здравље њене мајмунице Гигс него ратна драма.

Џозефина као да је наслутила о чему Немци размишљају: окренула се зверњаку који је заузимао све наслоњаче око ње. Мајмуница Глугу тражила је буве у крзеном капуту своје господарице. Друга мајмуница, једва нешто већа од мачке, спавала је на гомили шарене одеће. Бели мишеви су се тукли у лончету с млеком. И најзад, Бонго, огромна дога, грицкала је тепих.

Војници су почели да се шаптавају: „Кажу да је из Јужне Америке донела живу пуму... Читао сам негде да има седам паса... А у њеној соби увек је једна змија.“

И заиста овде је све изгледало тачно тако, није се могло посумњати да је вештачки створено. Џозефина се извукла захваљујући легенди о себи. Немци су отишли с „незаборавним утисцима.“

Те вечери у замку Миланд заиста није било никаквог оружја. Али, било је у њему нешто много важније: то је био један од шефова француске контраобавештајне службе, Жак Абтеј.

За Жака Абтеја или Фокса, или Сандерса, или...

или... ово вече било је значајно. Џозефина Бекер положила је испит, постала је обавештајца. Жак је узео на себе улогу тобожњег Џозефининог балет мајстора да може да је прати на турнејама.

Џозефина је убрзо кренула на турнеју по Шпанији и Португалији. Док се кретала у друштву страних дипломата, пажљиво је слушала и извештавала Фокса.

Када је опет била у Француској, у Марсељу, добила је наређење: „Обновите своју делатност у Француској.“ Џозефина није могла да заборави своју заклетву да неће заиграти ни на једној француској позорници док Немци не оду из земље, али морала је да послуша.

Под фереџом

Двадесет и четвртог децембра 1940. играла је у Паризу у „Креолки“ али само на премијери. Добила је наређење да отпутује у Африку, у Казабланку. Лекар јој је издао уверење да је болесна (почетак запаљења плућа).

Све новине донеле су вест да је певачица самовољно прекинула уговор као и то од опера захтева од ње одштету у износу од 400.000 франака. Ипак, успела је да стигне у Африку.

У Казабланци је почело прво ратовање. Џозефина о томе увек прича са смехом, не приписујући себи никакв посебан значај. Тврди да није схватила све оно што је радила, да је једноставно извршавала наређења. А могла је да и даље игра улогу која јој је тако лепо пристајала у току рата: улогу обожаване звезде, женететета, коју свако радо штити. О свом првом задатку она прича:

— Тек што сам се искрцала у Казабланци, морала сам да седнем у воз за Тангер, с кофером препуним разних папира — позоришних програма. Али, између редова је било нешто друго, написано невидљивим мастилом. Пренела сам кофер у Лисабон... Званичне личности у Тетуану при-

НЕМЦИ А И МНОГИ ДРУГИ ВЕРОВАЛИ СУ ДА ЈЕ ЏОЗЕФИНА ЛЕПОТИЦА СА ПТИЧЈИМ МОЗГОМ КОЈУ НЕ ИНТЕРЕСУЈЕ РАТНА ДРАМА

редиле су у моју част велики банкет. Кад би само знали! Ја сам се сва претворила у уво.

Током четири године њен главни штаб је био Маракеш, у то време препун тајних агената. Документа су путовала испод бурнуса. Џозефина се шетала одевена као муслиманска жена. Становала је код Мухамеда Менебија, на крају једне улице. Једне вечери пријатељ Мулај Ларби донео је узнемирујуће вести из Тетуана: Мароко ће напасти Шпани и Немци. Одмах су традан Џозефина је била у Казабланци, а затим у Тангеру. А онда је отишла у Шпанију на тронедељну турнеју.

Спасли су је купачи

Играла је у Барселони, у Мадриду и, наравно, није одбила ниједан позив разних амбасадора, племића, где се о свему разговарало сасвим слободно. С хрпом забележака и тајних летака одмах се вратила у Казабланку. Међутим, није имала времена да своје информације пошаље даље. Разболела се. Дијагноза је била застрашујућа: „Опасно запаљење трбушне марамице. Инфекција после инјекције.“

Операција је била веома тешка. Џозефина је остала у болници читавих 19 месеци — од јуна 1941. до децембра 1942. Три пута је оперисана, а затим се дуго опорављала.

Чим је поново стала на ноге, опет је започео живот путујуће звезде. Певала је свакодневно, под отвореним небом, у војним логорима, дајући по три и четири представе дневно, на енглеском, на француском, за војнике, рањенике из Ел-Аламејна, Солуна, Бир Хакеима. Увек насмејана, весела. А онда је отишла даље, на пропагандну турнеју.

Ово путовање заједно с Жаком Фоксом било је права епопеја: у ципу с два велика кофера, и четири војника, шеснаест хиљада километара песка, жеђи, врућине. Певала је у Мароку кад је сазнала за искрцавање савезничких снага у Нормандији. Зажелела је да се врати у Француску.

Ставили су јој на располагање авион. И тај авион, који ју је носио у Француску, замало је није стао главе: над Корзиком се срушио у море. „Спасли су нас купачи — прича она. Пливали су као делфини.“

Генерал де Гол одликовао је резервног поручника Џозефину Бекер са два ордена. Н. Д.

ПУТОВАЛА САМ С КОФЕРОМ ПРЕПУНИМ РАЗНИХ ПАПИРА — ПОЗОРИШНИХ ПРОГРАМА АЛИ ИЗМЕЂУ РЕДОВА ЈЕ БИЛО НЕШТО ДРУГО, НАПИСАНО НЕВИДЉИВИМ МАСТИЛОМ

ЦОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ХАЗАРДЕ, ВИ ИЗГЛЕДА НЕ РАЗУМЕТЕ НАШ ПОЛОЖАЈ! ДАО САМ ВАМ СВЕ ШТО САМ МОГАО ДА ОДВОЈИМ ОД ЛЕКОВА ЗА ТО ПЛАНИНСКО СЕЛО!

БАЗА II

И ОВИМ ЛУДИМА ОВДЕ ТРЕБА ОЛАКШАТИ БОЛОВЕ!

ТОМЕ, МОРАТЕ МИ ВЕРОВАТИ! АКО НЕ МОЖЕТЕ ЛЕКОВЕ... ДАЈТЕ МИ ЧЕТУ ВОЈНИКА!

ВОЈНИКА? ХАЗАРДЕ, РЕЦИТЕ МИ ШТА СЕ ДОГОДИЛО ТАМО У БРДИМА?

ХАЗАРД ЈЕ УКРАТКО ИСПРИЧАО О МУСЕФОВОЈ ПОДВАЛИ...

У СТРАШНОМ СМО ПОЛОЖАЈУ! НЕМАМО ДОВОЉНО ВОЈНИКА... ПОТРЕБНИ СУ МИ ОВДЕ!

ЗНАМ, ТОМЕ! НЕ МОГУ ВАМ ЗАМЕРИТИ! ОДОБРАВАТЕ ЛИ ДА НЕШТО ПРЕДУЗЕМ САМ, НА СВОЈУ РУКУ?

НЕ, ХАЗАРДЕ! АКО СТИГНЕ ПОЈАЧАЊЕ... ПОСЛАЊУ ВАМ ПОМОЋ!

АКО НЕ БУДЕ ПРЕКАСНО! МОРАЊУ САМ ДА СЕ УХВАТИМ УКОШТАЦ С ТИМ БАНДИТИМА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

И ЗАРОБЉЕНИ ВОЈНИЦИ СУ ГЛАДНИ! СМЕМ ЛИ ДА ИХ НАХРАНИМ?

У МОЈОЈ КУЋИ НИКО НЕ СМЕ ДА ОСТАНЕ ГЛАДАН!

САМО СЕ ПРЕТВАРАЈТЕ ДА ЈЕДЕТЕ! СТАВИЛА САМ ИМ НЕШТО У ХРАНУ! БУДИТЕ СПРЕМНИ НА АКЦИЈУ!

Ускоро...

ААЈ! МОЈ СТОМАК!

НЕСРЕЋА! ИДЕ ИМ ПЕНА НА УСТА КАО БЕСНИМ ПСИМА! БОЛНИЧАРКО, ПОМОЗИТЕ ИМ!

ПРВИ ЗНАЦИ ТИФУСА! ЈА САМ ВАС ОПОМЕНУЛА ДА ПРОКУВАТЕ ВОДУ! МОРАМ ИМ ОДМАХ ДАТИ ЛЕК!

СПРЕМИТЕ АЛКОХОЛ И ПРОТРЉАЈТЕ ИМ КОЖУ...

НИЈЕ БАШ ПО МЕДИЦИНСКИМ ПРАВИЛИМА АЛИ...

ЗА СПАВАЊЕ 879

БРЕД ЊУМЕН НА

МЕРКУРУ

МЕСТО БРЕДА ЊУМЕНА У КОСМИЧКОМ БРОДУ ПРЕВАРОМ ЈЕ ЗАУЗЕО ЈЕДАН ЗЛОЧИНАЦ И ПРИМОРАО КАПЕТАНА ТРЕВЕРСА ДА ЛЕТИ ПРЕМА МЕРКУРУ. БРЕД КРЕКЕ У ПОТЕРУ, АЛИ...

АААХ!...

ПОСЛЕДЊОМ СНАГОМ БРЕД ЈЕ ПОВУКАО РУЧИЦУ...

ЊЕГОВ КОСМИЧКИ БРОД СЕ РАСПАО...

КАПСУЛА ЗА СПАСАВАЊЕ... ТО ЈЕ ЈЕДИНА МОГУЋНОСТ!

НА НУЛА X ПОЛ ТРЕВЕРС СЕ ЗАПРЕПАШКЕН ОКРЕНУО И ...

ГРЕГ!
ДОКТОРЕ!
ПОГЛЕДАЈТЕ!

ОСТАЦИ
РАКЕТЕ -
ЛОВЦА!
НЕКО
ЈЕ КРЕНУО
ЗА
НАМА!

ОХ!
НЕБЕСА!
ПА ТО ЈЕ...
БРЕД!

УСПЕО
ЈЕ ДА СЕ
СПАСЕ
И ДИГНЕ
УЗВУ-
НУ!

ГОРМАН ЈЕ БЕСАН...

АЛИ,
ОВОГ ПУТА
МУ ТО НЕКЕ
ПОКИ ЗА РУКОМ!
ОСТАКЕ У КО-
СМИЧКОМ ПРО-
СТРАН-
СТВУ!

МРЖЊА ЈЕ ЗАБЛИСТАЛА У КАПЕТАНОВИМ ОЧИМА...

ТРЕВЕРС СЕ БРЗО СПРЕМИО...

ТИ...
УБИЦО!

ААХ!

ИЗИКИ
КУ ПО
БРЕДА...

ДА ЛИ СТЕ ДВОЛИЧНИ?

Ова игра показате вам да ли у животу прибегавате лукавствима која, истина, могу бити корисна али су зато несимпатична. Одговорите на наша питања и биће вам јасно какви сте.

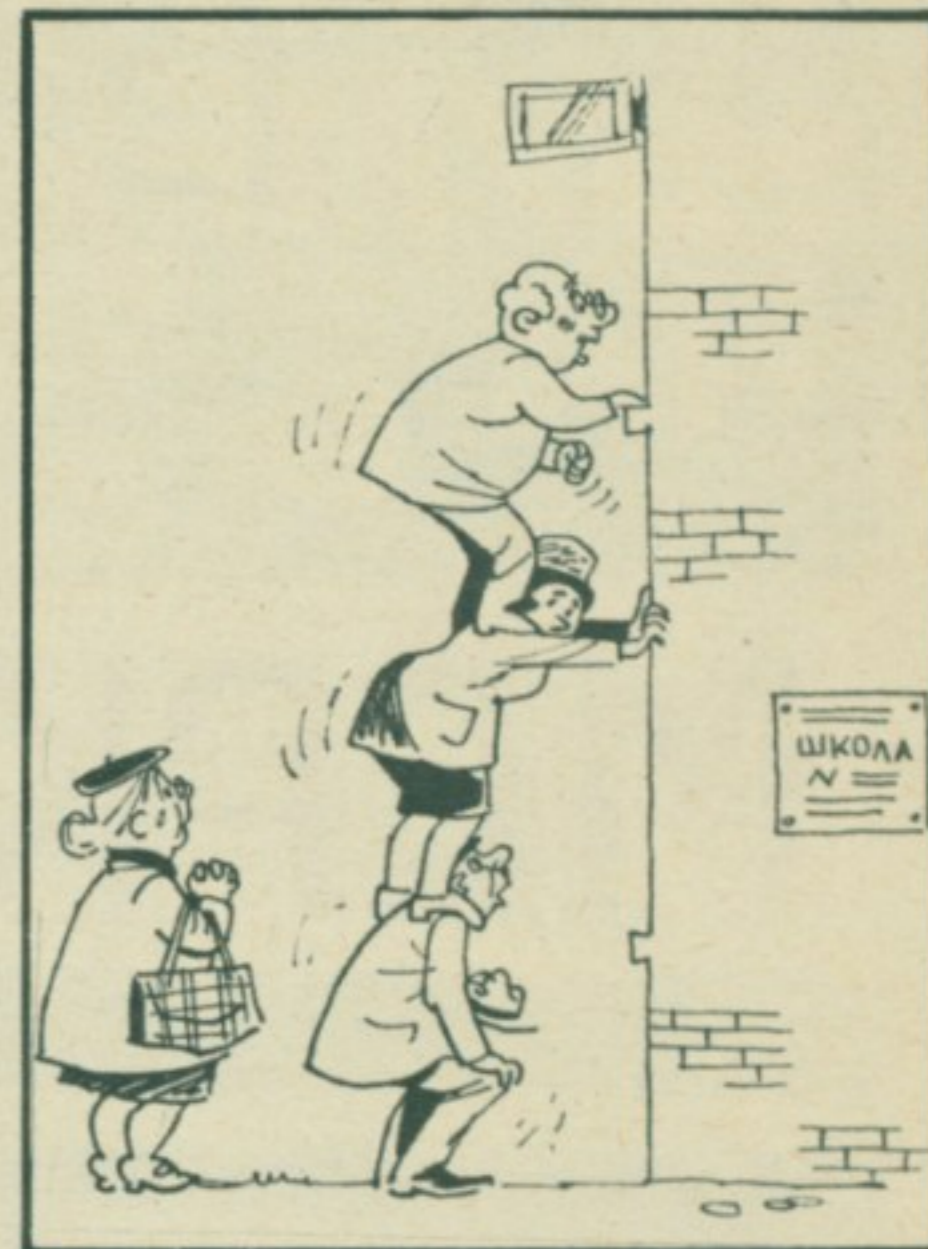
1. Кад вас грде, да ли покушавате да одмах придобијете некога да буде на вашој страни?	☐ ДА ☐ НЕ	7. Трудите ли се да будете што „слађи“ кад желите нешто да добијете?	☐ ДА ☐ НЕ
2. Истина се не може увек рећи: слажете се с тиме или не?	☐ ДА ☐ НЕ	8. Јесте ли се некада договорили да се у исто време нађете са два друга на разним местима мада знате да је то немогуће и да ће те морати једног од њих да преварите?	☐ ДА ☐ НЕ
3. Описујете ли увек на исти начин нешто што вам се догодило, без обзира коме причате?	☐ ДА ☐ НЕ	9. Да ли сматрате да је лаж понекад и оправдана? Дајте себи по један поен ако сте одговорили са „да“ на питања 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9 и ако сте одговорили са „не“ на питања 3 и 6.	☐ ДА ☐ НЕ
4. Да ли успевате да будете љубазни с неким ко вам није симпатичан?	☐ ДА ☐ НЕ		
5. Причате ли туђе тајне и поред тога што сте дали реч да их нико неће рећи?	☐ ДА ☐ НЕ		
6. Да ли се борите да истина и правда победе иако вам то може шкодити?	☐ ДА ☐ НЕ		

САДА САБЕРИТЕ

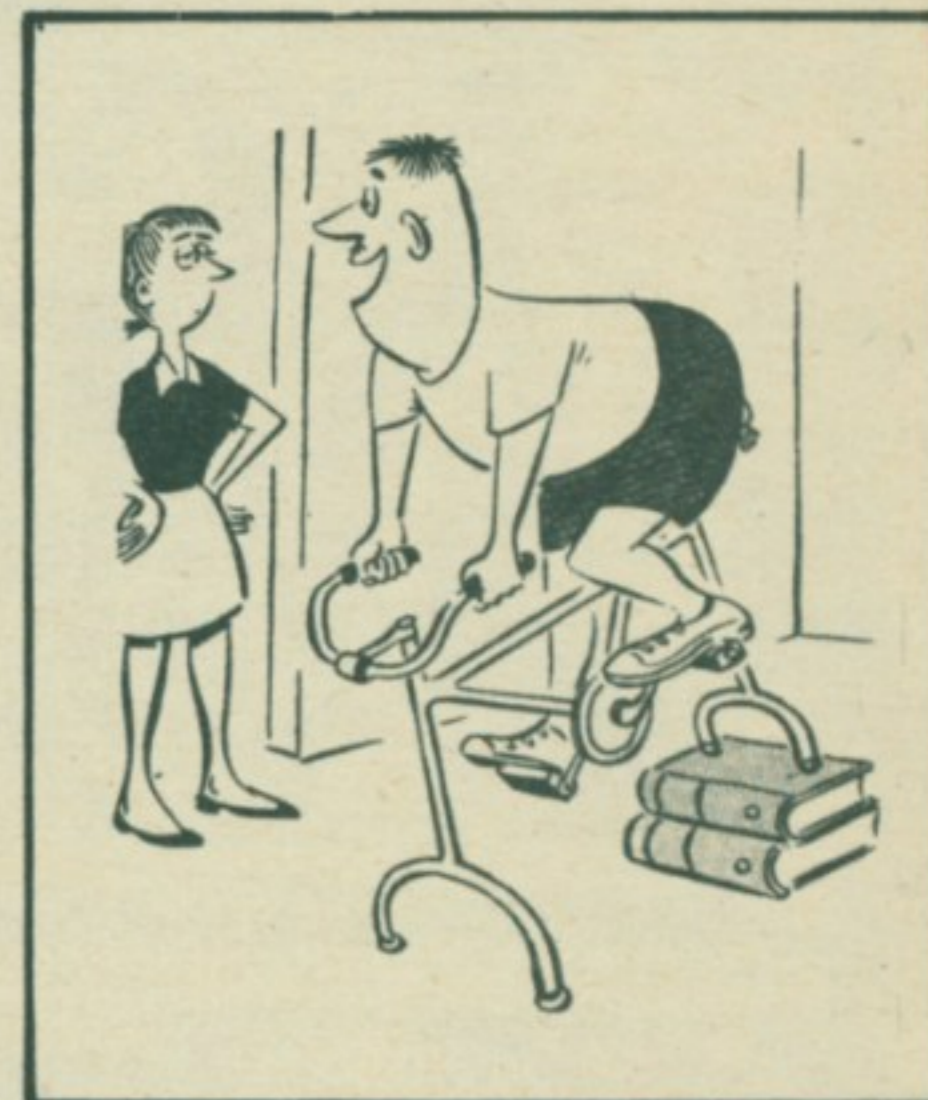
— Ако имате више од 6 поена, ту нема никакве сумње: ви сте дволични. Пазите: дволичност је мана и показује лош карактер. Може вам се десити да изгубите и образ и пријатеље.

— Ако имате између 3 и 6 поена, ви припадате оним људима за које се каже: „Мило му за јаре, жао му за паре.“ Ипак, то још не значи да сте баш сасвим дволични.

— Ако сте сакупили мање од 3 поена: искрени сте и једноставни.

— Ево, наш Дејан диже руку и иде према табли. Ево, пише 1+1=2... Знао сам да је сила!

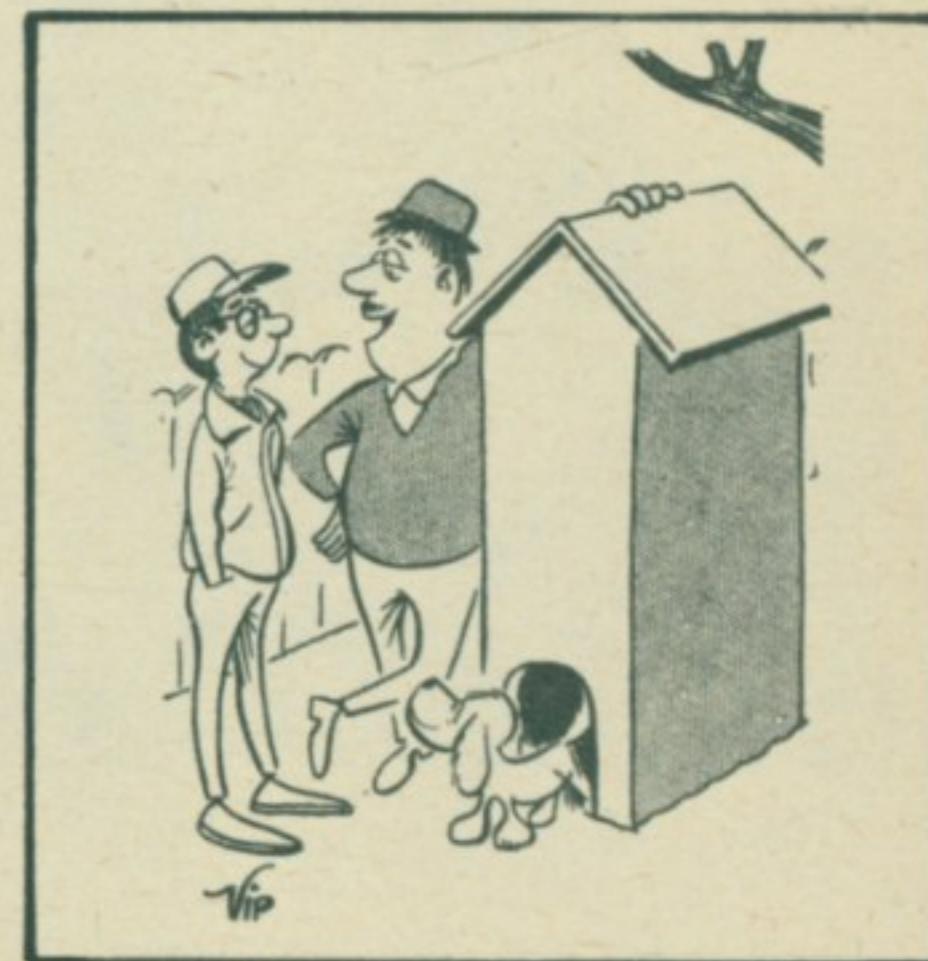

— Тако се на низбрдици мање замарам.

НАДА ТЕЛЕВИЗИЈЕ

Лутак звани Цое 90 веома је важна личност. Иако је мали — висок је 50 сантиметара — у њега је већ уложено око 300 милиона ст. динара. Цое је направљен за британску ТВ мрежу „Индепендент“, која се нада да ће на тај начин моћи да се бори са конкурентском Би-Би-Си телевизијом. Цоу ће глас позајмити шестнаестогодишњи Лен Цонс (на слици). Иначе, Цое ће имати чаробне наочаре које ће га претварасти у разне врсте супермена.

— Тражно је спаваћу собу на првом спрату.

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

НЕ ТРЕБА КВОЦАТИ НЕГО ЈАЈА НОСИТИ.

(Наша народна пословица)

ЈА ВОЛИМ ЕВА САРДИНУ
СА ЗНАКОМ МОРЖА

МАЛИ ДЕТЕКТИВИ

ПРАТИМО ГА! МИСЛИМ ДА СТЕ У ПРАВУ, ДЕЦО! ОВАЈ МОРА ДА ЈЕ У ВЕЗИ С ЛОПОВОМ!

СИГУРНО!

КАЖИТЕ, ЧИКА МИШО! МОЖЕ ЛИ СЕ ЧОВЕК ОБОГАТИТИ АКО СЕ КЛАДИ НА КОЊЕ?

НЕ ВЕРУЈЕМ, МАЛА ГОСПОБИЦЕ! АЛ' СРЕБА МОЖЕ И ДА ПОСЛУЖИ... КАО МЕНЕ!

КАЖИТЕ НАМ... ЗАШТО ОНЕ ДВЕ НОВЧАНИЦЕ НИСТЕ ДАЛИ БАНЧИНОМ ОПУНОМОЋЕНОМ КОНТРОЛОРУ?

ШТА? КАКО? ТО ВАМ ЈЕ ОН РЕКАО? ТО НИЈЕ ИСТИНА! ДАО САМ МУ... МОЖДА ЈЕ ЗАБОРАВИО!

ХА, ХА, ХА! САД МИ ЈЕ ЈАСНО! ВИ МИСЛИТЕ ДА САМ ЈА ЛОПОВ! ХА, ХА! МОЖДА И ЈЕСАМ...

ТАТОШЕ! ЈЕДНА КОЛА НАС ПРАТЕ!

НЕ! СКРЕНУЛА СУ!

А ОНА ДРУГА УЛАЗЕ У НЕКО ДВОРИШТЕ!

ШТА ТО РАДЕ, ТАТОШЕ?

ПСТ! ЈА КУ ПОКИ ДА ВИДИМ! АКО МИ ЗАТРЕБАТЕ... ЗВИЗНУКУ!

НИ САМ НЕ ЗНАМ ШТА БИСМО МОГЛИ ДА УРАДИМО...

МОРА ДА ЈЕ УШАО У КУКУ! МОЖДА СУ МУ ТУ ПОМАГАЧИ!

ГЛЕ! НЕКО ДОЛАЗИ С ДРУГЕ СТРАНЕ... ШТА?!!

ПОЛИЦИЈСКИ ИНСПЕКТОР! ОНАЈ КОЈИ ЈЕ ЈУЧЕ ОДВЕО СТАРОГ КОНТРОЛОРА!

И ОН УЛАЗИ У КУКУ! МОЖДА ЋЕ САД ДА УХАПСИ ЧОВЕКА С КАЧКЕТОМ!

МОРАМ ДА ВИДИМ...

НИСИ ДОШАО НА УГОВОРЕНИ САСТАНАК! МИСЛИО САМ ДА ЋЕШ КРЕНУТИ ЧИМ НАПУСТИШ ПОЛИЦИЈУ!

НЕВЕРОВАТНО!

ПОГОВАЈТЕ КО ЈЕ С ЛОПОВОМ? КО МУ ЈЕ ЈАТАК? ИНСПЕКТОР!

НИЈЕ МОГУЋЕ! ИНСПЕКТОР ЈЕ ЛИЧНИ ПРИЈАТЕЉ ДИРЕКТОРА БАНКЕ!

А МОЖДА ЈЕ ДИРЕКТОР ЛОПОВ!

СЕЋАТЕ ЛИ СЕ ОДАКЛЕ ЈЕ ИЗЛАЗИО ОНАЈ С КАЧКЕТОМ КАД СМО ГА ПРИМЕТИЛИ?

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ КОМЕСАРИЈАТА!

А ЈА САМ МИСЛИО ДА СУ САМО У АМЕРИЦИ ПОЛИЦИЈЦИ ПОДМИТЛИВИ!

ДВА МИНУТА ЗА ШИЉУ

На први поглед ова два цртежа нашег јунака Шиље изгледају потпуно иста. Али није тако: на њима је шест различитих детаља. Можете ли да за два минута пронађете бар пет?

Решење:

1. Зуб — 2. Обрва — 3. Три црте на Шилјијој левој руци — 4. Манжета на левој ногавици — 5. Десно у-

САМО СУ ДВЕ ИСТЕ

Пронађите две сасвим једнаке девојчице!

Решење:

Друга девојчица с лева у горњем и последња с лева у доњем реду.

СТРАХ ОД КВАРА

ЛУИС МАРТЕЛ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

СВИ СТРУЧЊАЦИ ЗА СТАРЕ И НОВЕ ЈЕЗИКЕ БАЦИЛИ СУ СЕ НА ПОСАО ДА БИ ОДГОНЕТНУЛИ НЕРАЗУМЉИВО УПУТСТВО

Међупланетарна експедиција која се недавно отиснула у свемир месецима је била у центру пажње читаве светске јавности. Све новине писале су о овом догађају мада су свемирска путовања већ одавно сасвим обична ствар, а на Месец се стиже после једночасовног лета.

Али, „Интерсол“ се разликовао од других ракета. Његов циљ било је испитивање унутрашњег дела Сунца! Да би могао да уђе у усијану сунчеву масу „Интерсол“ је начињен од нарочитог метала који је добијен са Титана. Овај метал, по имену синијум, испитан је у лабораторијама Светске научне организације и показало се да, после одређене атомске обраде којом се успорава брзина његових електрона, може да издржи фантастичне температуре од више милиона степени. Плоче, направљене од овог метала, биле су провидне и наука је славила још један велики успех.

Многи људи сматрали су да је ова експедиција равна самоубиству и писали петиције да се лет забрани. Научници су остали непоколебљиви: наука је морала да настави трку за непознатим.

Пламени океан

„Интерсол“ је управо улазио у гасовиту масу која окружује Сунце. Антигравитациони уређаји ради-

— Он врши последњу проверу рачунске машине...

ли су пуном паром. Брзина се знатно смањила.

Џое Стенард, вођа експедиције, будно је пратио рад инструмената. Кратка наређења одјекивала су у кабини где је владала пријатна температура и поред спољне топлоте од неколико милиона степени.

Призор који се видео из брода био је фантастичан, и поред тога што су стаклене плоче пропуштале тек мали део стварне светлости. „Интерсол“ је пловио кроз прокључали пламени океан тако да су магнетски одбојници једва издржавали. Сунчана материја бесно је засипала окна ракете, сићушног зрна

— Какви чудни скафандери!

изгубљеног у усијаној маси. Огромни пламени језици лизали су цео труп, покушавајући да му поремете равнотежу. Никада раније људско око није гледало сличан приказ. Космичке олује које су беселе око Јупитера биле су шала према овом ужареном паклу.

Само је космички брод сачувао свој мир: пловио је као да се ништа не дешава, као да се не налази у сред атомске фузије!

Посада, све сами научници, извршавала је своје задатке, одушевљена могућностима које су се указивале.

— Настављамо урањање!

Маџемаџичари никад не іреше

Џоов глас чудно је одјекивао у тишини кабине.

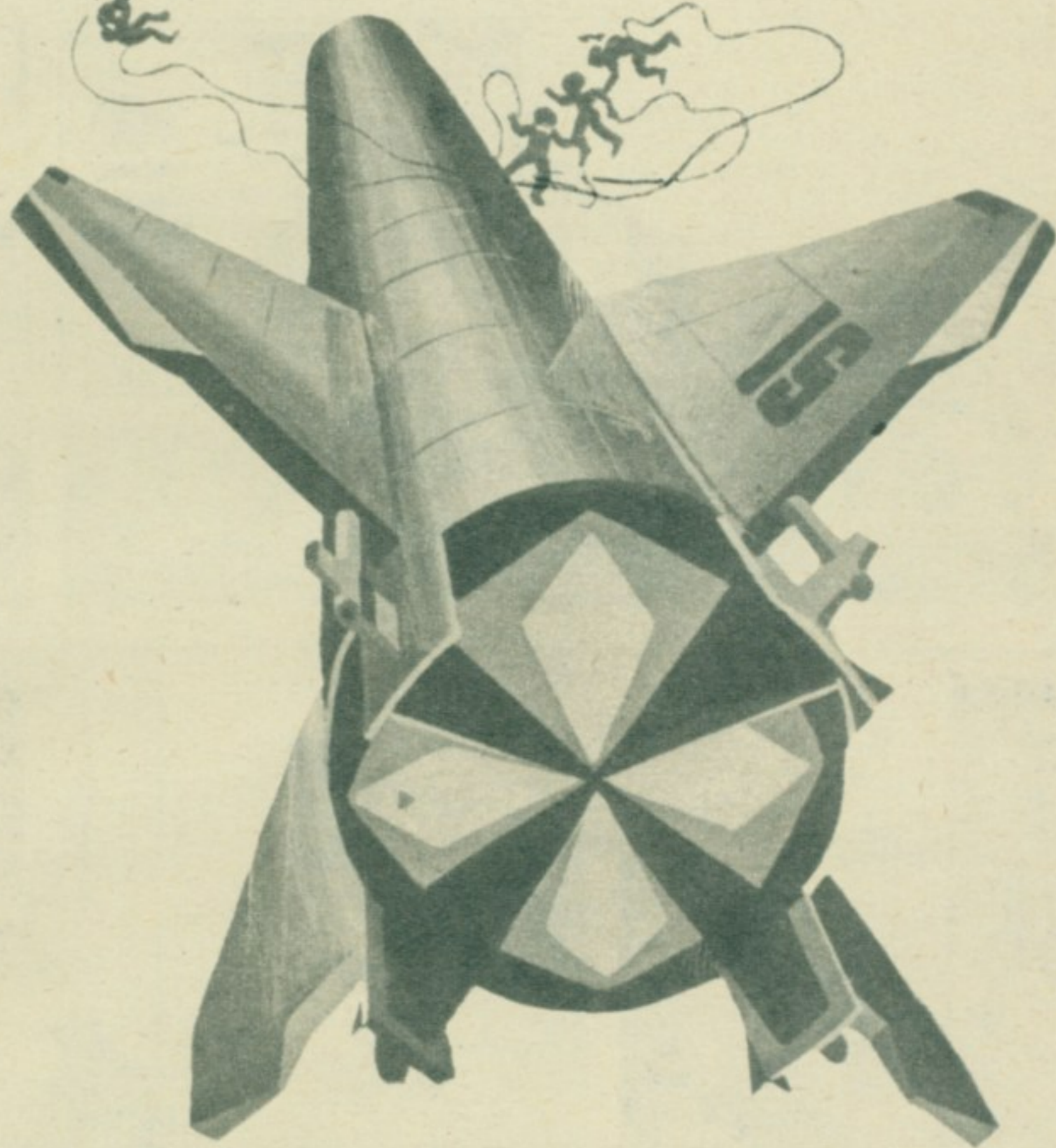
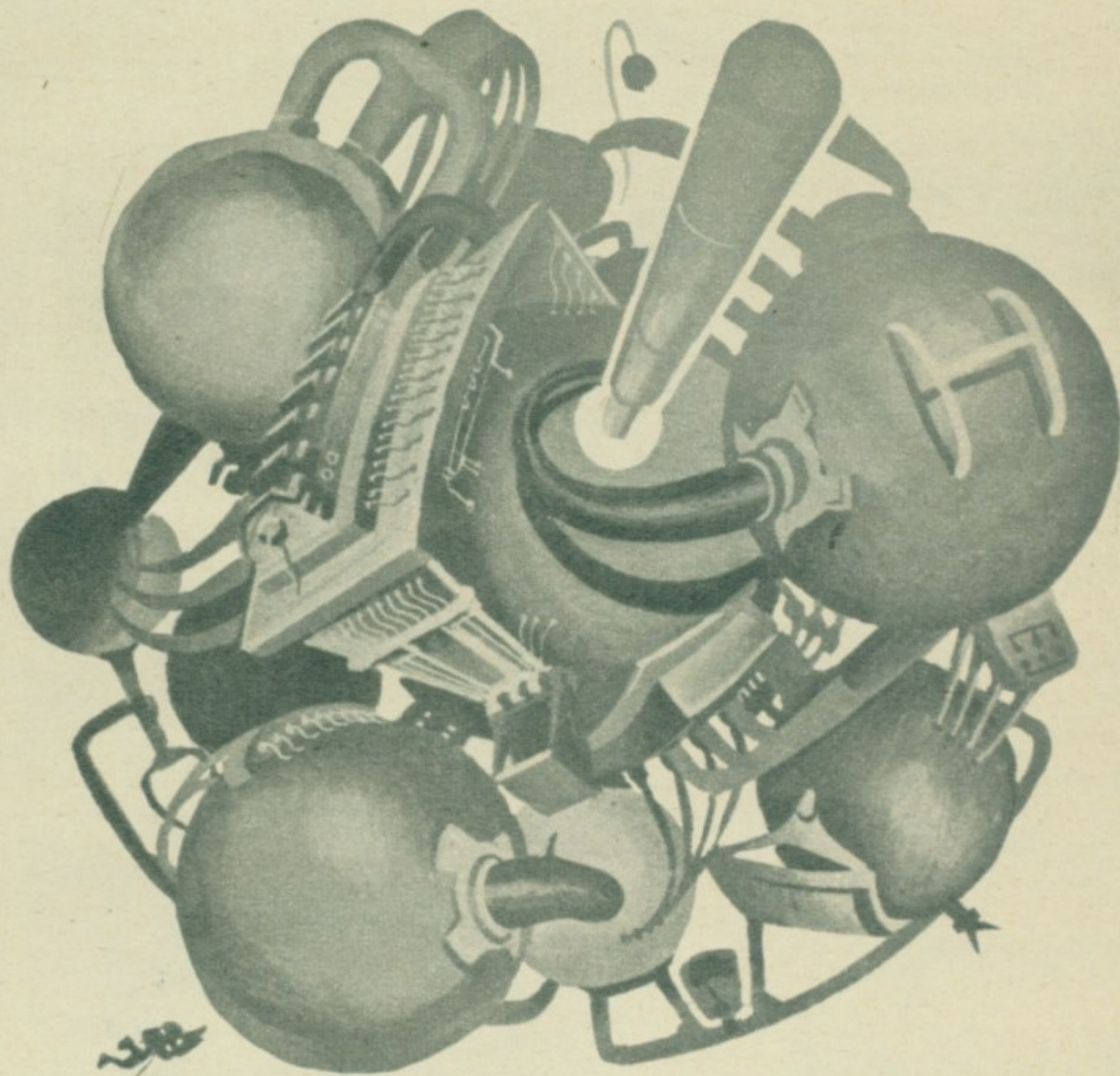
Таман је одлучио да изда ново наређење, кад се десило оно изненадно, неочекивано. Сви су стајали отворених уста и занесено посматрали немогуће.

Налазили су се у унутрашњости Сунца и Сунце је било шупље.

Математички, то је било сасвим немогуће, а математичари никада не греше. Изгледа да је читаву поса-

— Хало, Земља? Још нема никаквих сигнала.

ТАЈАНСТВЕНИ СИГНАЛИ И БРОЈЧАНИЦИ. СВЕ ЈЕ ТО ЛИЧИЛО НА ЛУДОСТ.

ду, преморену и жељну одмора, ухватила колективна халуцинација.

Па ипак, чињенице су биле ту, речите и неоспорне. Огромна шупљина, обасјана заслепујућом светлошћу, простира се унедоглед на чијем крају је био зид од магме, друга страна Сунца.

Џое је одлучио да пређу целу шупљину и испитају и другу страну.

Часови су пролазили и ракета је још пловила по чудној сјајној шупљини када је примећено да се у самом центру Сунца нешто налази. Стенард је одмах променио правац и брод је кренуо према централном језгру.

У том тренутку чувени научник Стефан Крамиц приметио је нешто чудно: спољни термометар показивао је свега 1000 Целзијусових степени и температура је и даље падала.

Људи у скафандрима изишли су из брода. Више ништа није могло да их зачуди па ипак, умало нису полудели када су пришли Сунчевом центру.

Језро Сунца била је једна гигантска машина; чудан сплет жица, огромне металне кугле, поља подељена у квадранте, тајанствени сигнали и бројчаници. Све то личило је на лудост. Машина је била скоро кружног облика, пречника око 200 метара а инструменти начињени од неког метала непознатог становницима Земље.

На плочи, високој метар и осамдесет сантиметара налазили су се чудни знаци, утиснути у рељеф. Очигледно, било је то неко упутство написано непознатим писмом.

Посада је цео текст пажљиво снимала и вратила се на Земљу.

Још једном је штампа посветила прве странице експедицији ракете „Интерсол“. Цео свет био је запањен открићем да је Сунце, драгоцен извор живота на Земљи, једно обично шупље тело. Научници су сумњали, проверавали своје прорачуне о Сунчевој маси и густини, и нису пронашли никакве грешке. Све је говорило против открића експедиције „Интерсол“. Ипак, постојао је необорив доказ: фотографски снимци.

Ко сме да додирне машину?

Сви стручњаци за старе и нове језике и писма бацили су се на посао да би одгонетнули неразумљиво упутство које је експедиција донела из Сунчевог језгра.

Прошле су године и многе истраживачке ракете посетиле су центар Сунца; али, нико од њих није се усудио да додирне огромну Машину.

Најзад је дошао давно очекивани дан. Вест се као муња пронела Земљом: замршени Документ био је дешифрован. Сви листови објавили су званичан превод и људи су били срећни што никада нико није додирнуо Машину.

Ово је почетак текста који је дуго био тајанствен:

„Галактичко индустријско удружење Одељење Алдебаран Сектор X

ВЕШТАЧКО СУНЦЕ

Упутства за употребу и поправку.

Ово вештачко Сунце замењује природно које је у ствари тамна звезда Сунчевог система. Та природна звезда уништена је. Помоћу нашег уређаја постиже се иста привлачна снага коју је имала и првобитна звезда, тако да је Систем практично неунитив. Наравно, ова машина је самонапајајућа али, уколико дође до квара, треба укључити оданиљач и зракова. Ако се то догоди, квар треба одмах уклонити јер машина има веома ограничено ... (две неразумљиве речи). Приликом оправљања ... итд. ... итд.

Остатак упутства састојао се од чисто техничких података.

Од тога дана становници Земље живе у страху да се машина не поквари, јер, и поред прецизних упутстава, не би знали да је поправа. Наука на Земљи још не уме да замењује Сунца, а дан када ће научници успети да успоставе везу са Алдебараном, седиштем једног одељења Галактичког индустријског удружења, још није на виду.

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

Зашто тунгине очи гледају у даљину а не у његове пријатеље?

Гледај оне планине! Тамо живе други људи!

Они су можда непријатељи!... Хорда је исцрпљена тешким борбама!... А овде има довољно хране.

Тунга је решио да тражи нову земљу!... Али, он не жели да води своју браћу на тај пут пун неизвесности...

Тунга ће отићи са свим сам!

Упркос молбама својих пријатеља тунга је остао непоколебљив.

Поштоваћемо твоју вољу, сине мој! Принесимо духовима најлепшу жртву да би ти били склони.

Ратник који се одвоји од свог племена изгубљен је! Остани међу гхмурима!

Нека божанства дана и ноћи чувају тунгу на сваком његовом кораку!

А сутрадан... нека нам се тунга брзо врати!

Тунга ће се вратити!

Узми копље наа-гхира, нашег оца. Нека ти оно донесе победу у свакој борби!...

Тунга се последњи пут окренуо према својима

... Сиђушан у срцу дивље природе он се одлучно упутио у непознато. Поцела је његова велика авантура...

ПОДСЕТНИК

Комплетан алат са малом електричном лет-лампом у веома лепој пластичној кутији са провидним поклопцем. Самоуслуга „Дорхол“. Ловачева ул. 41.

Цена: 110 дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ТОМ ЏОНС НА 33 ОБРТАЈА

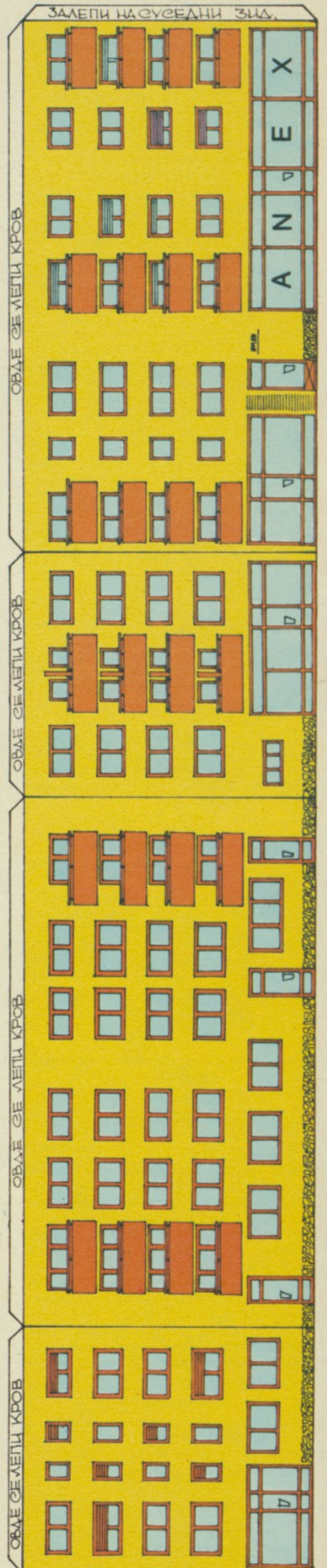
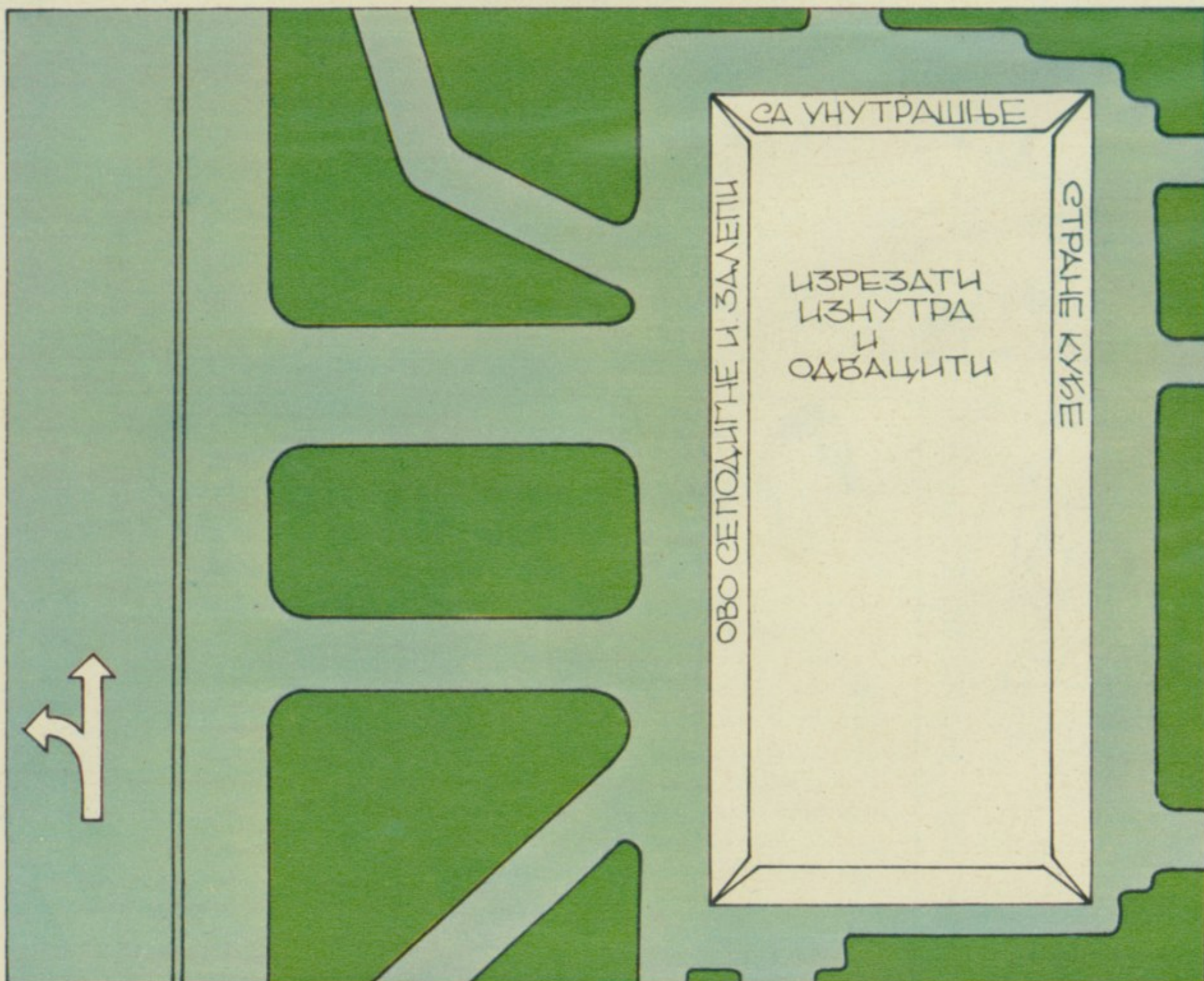
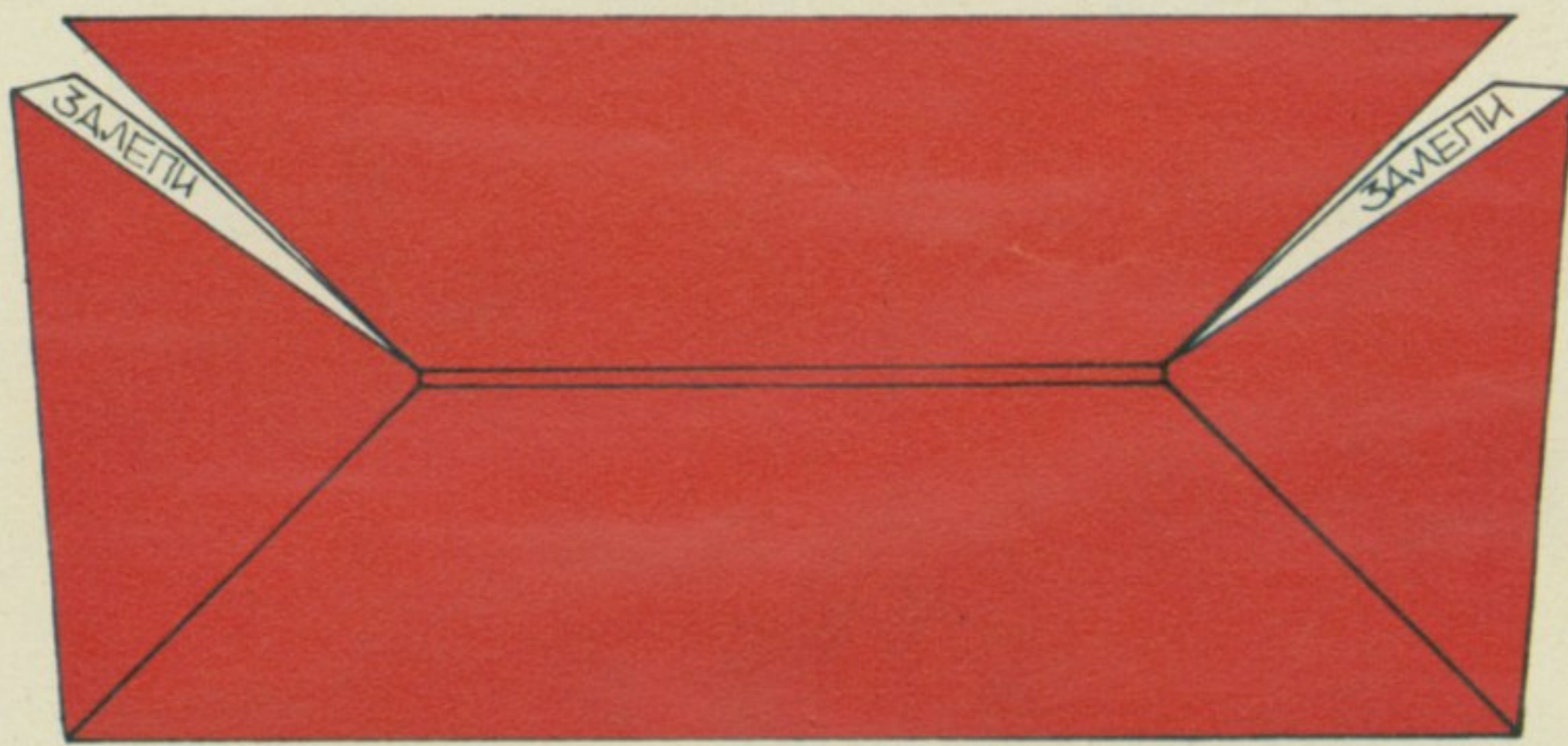
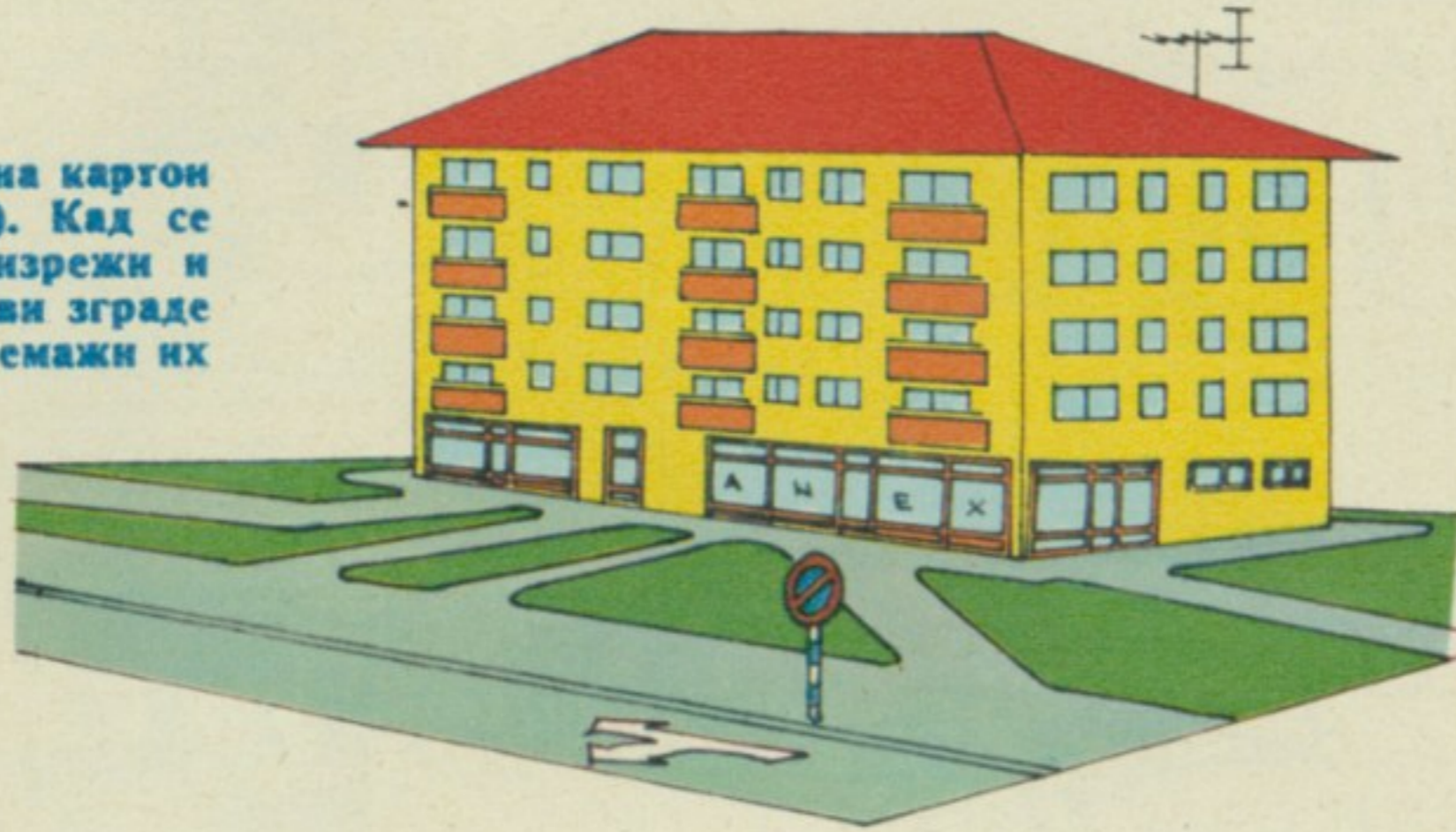
После неколико малих плоча са по две мелодије које су постигле огроман успех и баснословне тираже, Том Џонс је издао и стерео лонг-плеј плочу на којој је главна мелодија „Дилајла“. Осталих једанаест мелодија су углавном, као и ова претходна, његови стари снимци. Како се он и даље налази на месту број 1 међу певачима, сигурно је да ће плоча бити распродата. Издавач је „Југотон“, а цена је 37 н. д.

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ И САСТАВИ!

Изрежите цео лист „Забавника“ и залепите га на картон (од кутије за кошуље, од камера, фасцикле). Кад се лепак осуши основу, кров и фасаду зграде изрежи и залепи њихове саставне делове. Отвор на основи зграде изрежи, усправи његове делове за лепљење, премажи их лепком са њихове горње стране и постави на њих кућу лицем према улици. Саобраћајни знак „забрањено задржавање“ изрежи и протури кроз отвор између стрелице на улици и баште у дворишту. Доњу страну основе премажи лепком и залепи на картон исте величине. Добићеш макету четвороспратне куће приказане на слици. Ако вам се допада да овако градите куће, пишите нам да вам припремимо нови грађевински материјал.

(Ми-Риз)

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Скупљам разгледнице и марке. Идем у седми разред. Дејан Јевтић, Крагујевац, ул. Вардарска бр. 71.

Имам 15 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Језик дописивања српскохрватски. Сакупљам разгледнице и поштанске марке. Волим бит музику. Бавим се разним спортовима, нарочито рукометом и пливањем. Марица Хорват, Албертова 5, Кикинда.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам шеснаест и по година и желео бих да се упознам са онима који сакупљају разгледнице и марке. Волим бит музику и нарочито Тома Цонса. Милан Плавшић, Ј. Гаја 14/А Кикинда.

Желим да се дописујем с једном девојчицом из ваше земље. Идем у трећи разред и зовем се Наташа. Имам и брата Сашу коме је 6 година. Он још не иде у школу, само у обданиште. Врло добар сам ђак. До виђења. Пишите ми! СССР. В. К. О. г. Лењиногорск, ул. Гагарина д. 38 кв. 25. Наташа (презиме је девојчица заборавила да напише, али ми се надамо да ће је поштар већ пронаћи).

Велика ми је жеља да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Идем у седми разред и имам 12 година. Скупљам разгледнице и салвете. Молим вас да ми објавите адресу: Бисерка Миловановић, М. Тита 79/1/8, Ђуприја.

Имам 14 година и идем у 8. разред основне школе. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Молио бих новог пријатеља да ми у свом писму пошаље и своју слику. Горан Милошевић, ул. Ш. Кукавице, Горажде, БиХ.

Ученик сам осмог разреда и имам 14 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Хоби ми је скупљање марака, разгледница, салвета и старог новца. Хашим Хекало, ул. И. Милутиновића б.б. Пљевља, Црна Гора.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Имам 14 година и идем у 8. разред. Језик дописивања немачки, руски, енглески и српскохрватски. Вера Сваток, Живојина Прерадовића 16, Вања Лука.

У броју од 4. X 1968. године објавили сте ми адресу за дописивање. Међутим, она није тачна. Молим вас да поновите, овог пута тачну. Верона Патарчић, Богобоја Атанацковића 5, Суботица.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из целе земље. Имам 12 година, скупљам салвете и марклице „Кандита“. Милајка Павловић, ул. Прва пролетерска б.б. уч. 6. разреда основне школе „Прва пролетерска“, Рудо.

Имам 14 година и идем у основну школу. Желим да се дописујем са љубитељима забавне и бит музике. Навијам за „Црвену звезду“. Јасминка Савић, ул. В. Путника 72, Мајур код Шапца.

* укршћене речи *

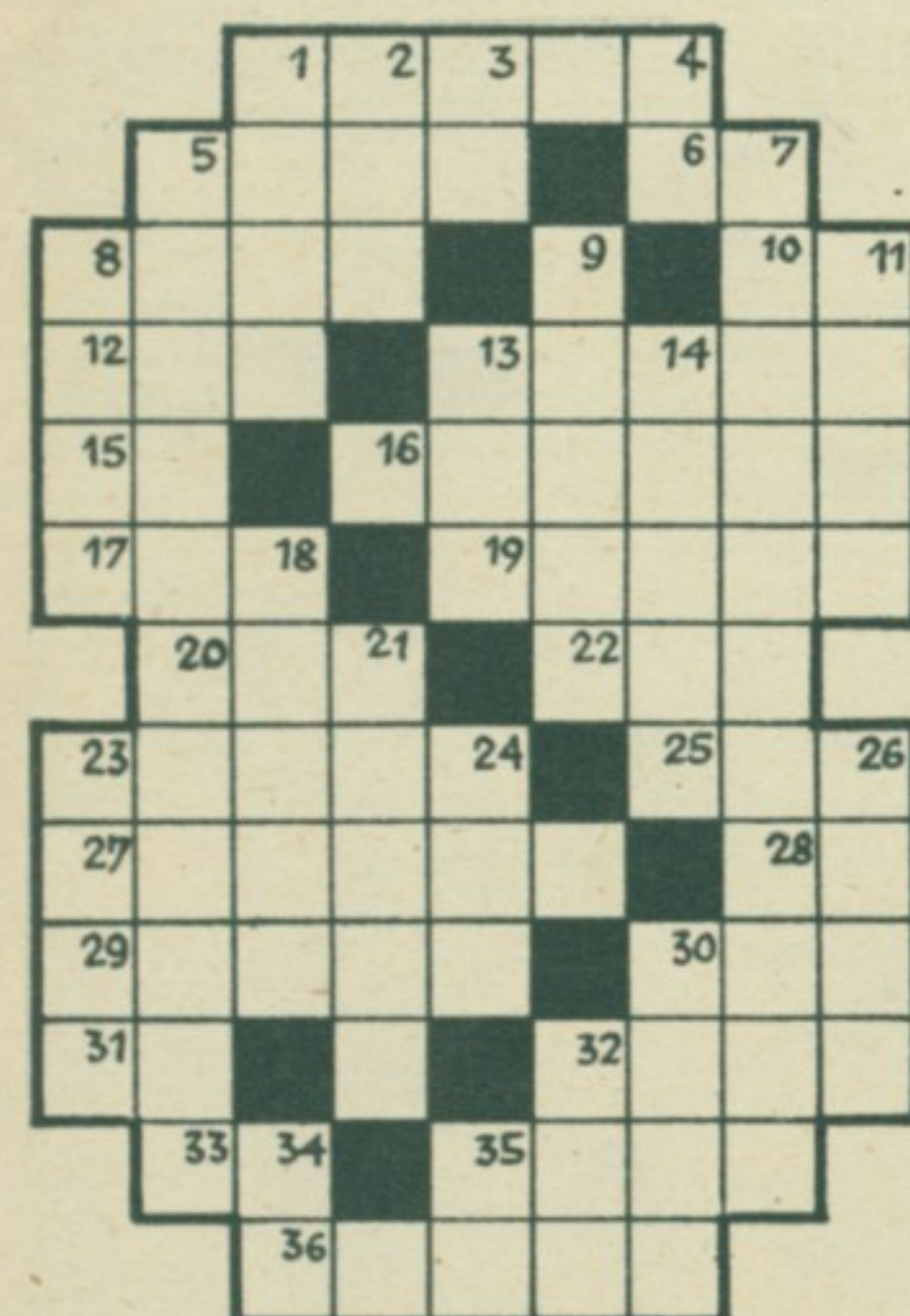
Водоравно: 1) врста малог аустралијског торбара, 5) север (стр.), 6) иницијали нашег књижевника („Јауци са Змијања“), 8) уже за хватање животиња, 10) кост (мед.), 12) речно острво, 13) пољопривредна алатка, 15) злато (фр), 16) кот-

лина Преспанског језера, 17) тениски израз, 19) самогласник, 20) врста папагаја, 22) немачки фудбалски репрезентативац, 23) место у Индији, чувено по пећинским храмовима, 25) речна и морска животиња, 27) град у Италији, 28) два слова, 29) један континент, 30) врста глодара, 31) хемијски знак за радијум, 32) шпански сликар (Франциско), 33) два слова, 35) птица селица, 36) дувачки музички инструмент.

Усправно: 1) пољопривредна алатка, 2) народно коло, 3) митолошки бог подземља, 4) скраћеница за аутономну покрајину, 5) уметнички и књижевни правац, 7) упоређивање, 8) држава у Азији, 9) сјај, слава, 11) италијански фудбалски клуб, 13) течност у организму, 14) војник у Турској и арапским земљама, 18) непокретни, 21) мелодија, 23) државна благајна, 24) име глумице Мањани, 26) врста атмосферског талог, 30) начин одевања, 32) фудбалски израз, 34) слово латинице, 35) хемијски знак за рутенијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) све, 4) два, 7) предворје, 10) лек, е, 11) час, 12) ем, 13) пол, 15) че, 16) сале, 18) Ерин, 20) Цер, 21) као, 22) сокак, г, 25) нар, к, 27) брз, њ, 29) кап, 31) реаговање, 34) еш, 35) они, 36) И(во) Т(ијардовић), 37) скеч, 39) ружа, 41) так, 42) мак.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа »ПОЛИТИКА« Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 605-1-82-1 Поштански фах 124. Преплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају.

МАЛА ПОШТА

КАРАТЕ КЛУБ

Цењени друже уредниче,

Приметио сам да се многи ваши читаоци интересују како да се упишу у неки карате клуб, јер је таквих клубова све мање. Зато бих читаоцима препоручио један у који сам се ја уписао. До 1. XI 1968.

клуб прима нове чланове па је то прилика за будуће каратисте. Адреса: Карате клуб „Биолог“, Добрачи на 16, Београд.

Милоје Капитановић, Београд
Јаша Продановића 16

СТИПЕНДИЈА ЗА ПРОНАЛАЗАЧА

Друже уредниче,

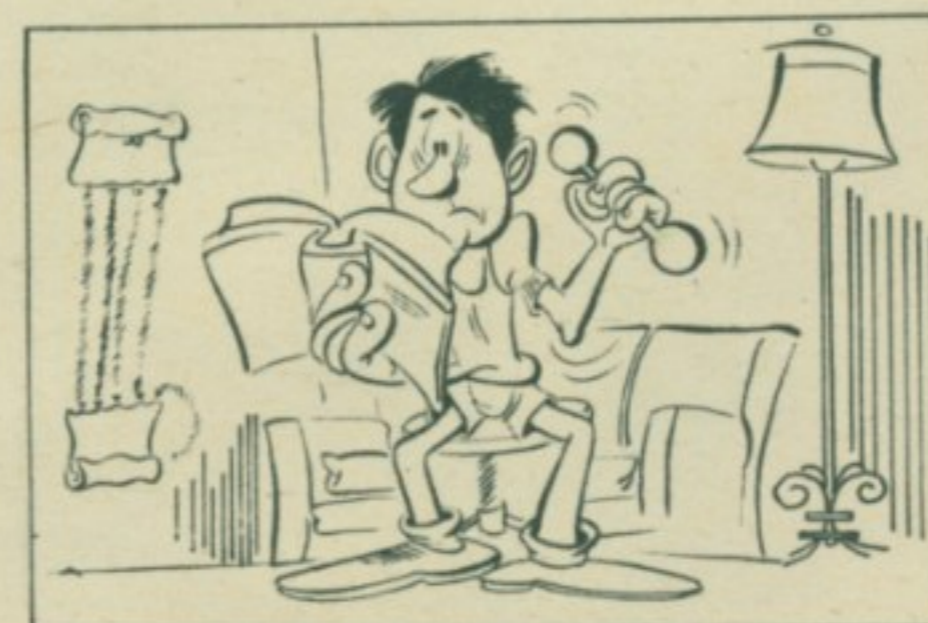
Имам педесетак проналазака а два сам пријавио и Савезном заводу за патенте у Београду. Остале нисам, пошто се за сваку пријаву прилажу и таксене марке од 3.150 ст. динара, а ја толико новца немам. Али ја ћу наставити и даље да се бавим проналазачким радом. Имам 16 година и сада идем у први разред Електротехничке школе „Никола Тесла“ у Београду. Немам оца, а мајка ми ради у Смедереву и има малу плату, па једва састављам крај с крајем. Ја желим да учим и да postanем користан грађанин нашег друштва, па вас молим да објавите ово моје писмо, можда ће се неко наше предузеће заинтересовати за мене и дати ми стипендију као проналазачу и вредном ђаку.

Радиша Микић, Београд
Мали Мокри Луг 57

ЈАЧАЊА МИШИЋА

Поштована редакцијо,

Да ли бисте могли да ми одговорите где бих могао да набавим неки приручник у којем су изнета упутства за развијање и јачање ми-

шића. Да ли уопште постоји таква књига?

Дане Н. Нови Београд

Таква књига постоји. Наћи ћете је у продавници „Спортске књиге“ у Београду. Македонска бр. 19.

ОЛГА ЈЕ МРШАВА

Драга редакцијо,

Имам тринаест и по година и идем у VII разред. Висока сам 162 сантиметра, али ми сви говоре да сам јако слаба. Молим вас реците ми колико килограма треба да има девојчица мог узраста?

Олга Бајић, Београд

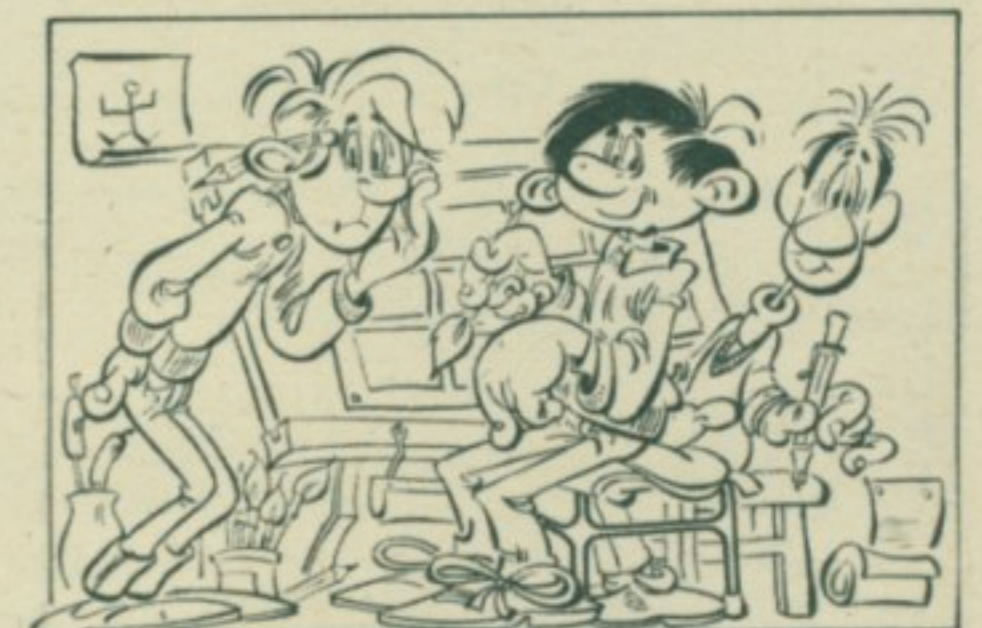
Према табели коју је Забавник објавио у прошлом броју, ви сте израсти више него што треба за ваше године, па је и вашу тежину тешко одредити. Ипак, табела каже да би ваша тежина требало да буде око 54 килограма.

ПОШАЉИТЕ СТРИПОВЕ

Драги Забавниче,

Са својом дружином од три члана цртамо разне стрипове па те питам: можемо ли теби да пошаљемо наше радове, ако не, коме онда? Заиста добро цртамо и пишемо. Унапред ти захваљујемо.

Миодраг Младеновић, Ниш
Јована Бабунског 38

Пошаљите нам своје стрипове, ако су заиста добри, радо ћемо их објавити.

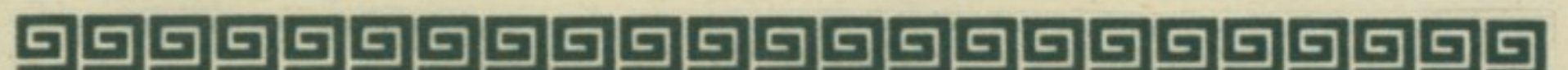
ИМЕНА ЗА ШАРПЛАНИНЦЕ

Драги Забавниче,

У једном од твојих ранијих бројева одлучио си да позовеш све читаоце да буду кумови малим шарпланинцима читатељке из Пожаревца. Ја предлагам да се зову Бони и Клајд.

Вера Шаковић, Београд
Далматинска 31

Весна Максимовић из Крушевца предлаже да се мали шарпланинци зову Мики и Зизи. Драгица Пинтаровић из Ниша — Венера и Меркур. Сматрамо да је најбоље да наша читатељка из Пожаревца од ових предлога сама одабере кума за своје шарпланинце, ако им имена већ и сама није изабрала.

WALT
DISNEY

МИКИ

